

بو تولت برشت

ذن خوب ایالت سچوان

لرجه از متن آلمانی
مهدی زمانیان

ناشر نسخه الکترونیک

Ketabnak.com

اشخاص :

وانگ ، آپروش
سه تن از خدایان
شن تن / شوی تا
یانگ سون ، یک خلبان بیکار
خانم یانگ ، مادر خلبان
شین ، زنی بیوه
یک خانواده هشت نفری
لین تو ، نجار
خانم میچو ، صاحبخانه
پاسبان
قالی فروش و همسرش
زوپی سالخوده
شوفر ، آرایشگر
کشیش
مرد بیکار
پیشخدمت
عده‌ای عابر
صحنه :

مرکز ایالت سچوان ، شهری نیمه اروپائی.

سرو آغاز

یکی از خیابانهای مرکز ایالت سچوان

(هنگام غروب است . و انگ آبفروش خود را به
تماشاگران معرفی میکند .)

من اینجا در مرکز ایالت سچوان آب میفروشم . کار
پر زحمتی است . اگر آب کم باشد ، مجبور میشوم
برای آوردن آن راه درازی را طی کنم و اگر زیاد باشد ،
بازارم کساد میشود . اما به صورت فقر عجیبی بر سر اسر
ایالت ما حکومت میکند . عقیده عموم بر اینست که
دیگر فقط خدایان میتوانند بما کمک کنند .
خوشبختانه از حشمداری که مدام در حال مسافرت است
شنیده ام که چند تن از خدایان عالی مقام در راهند و
اینجا در سچوان هم میتوان انتظار شان را داشت . ظاهرا

آسمان هم از فریاد شکوه ستمدیدگان به ستوه آمده است . الآن سه روز است که علی الخصوص نزدیکهای غروب اینجا جلو دروازه به انتظار می ایستم تا اولین کسی باشم که بآنها خوش آمد میگوید . بعد از ورود آنها به شهر مسلمًا چنین فرصتی نصیبم نخواهد شد زیرا اشخاص معتبری آنها را احاطه خواهند کرد و آنها سخت گرفتار خواهند شد . امیدوارم که آنها را بشناسم . معلوم نیست که دسته جمعی بیایند . شاید تلک بیایند که جلب توجه نکنند . اینها که نمی توانند باشند چونکه ظاهراً از سر کار بر میگردند . (به چند کارگر که در حال عبور هستند نگاه میکند .) شانه های آنها در اثر حمل بارهای سنگین افتاده است . آن یکی هم غیر ممکن است خدا باشد . انگشت هایش پراز جوهر است . حداکثر میتواند کارمند کارخانه سیمان باشد . این حضرات هم (دو مرد از آنجا عبور میکنند .) هیچ شباهتی به خدا یان ندارند . ظاهر خشن آنها به کسانی می برد که اهل کلک کاری هستند و خدا یان را باین کار نیازی نیست . ولی آنها ، آن سه نفر ، کاملاً با سایرین فرق دارند . خوب تغذیه شده اند و به کارگر و کارمند نمیبرند . کفشهایشان هم پراز گرد و خاک است و این نشانه آنست که از راه دوری آمده اند . درست است ، خودشان هستند .

سروران من ، بندۀ فرمانبردار شما ! (خود را بخاک
می‌افکند .)

خدای اولی (با خوشحالی) : منتظرمان بودید ؟
وازگ (درحالیکه با آنها آب میدهد) : ولی فقط من میدانستم
که در راهید .

خدای اولی ما امشب به جای خوابی احتیاج داریم . جائی را
می‌شناسی ؟

وازگ فقط یک جا ؟ جا فراوان است . تمام شهر در اختیار
شماست ، سروران من . بستگی باین دارد که شما کجا
را انتخاب بفرمائید .

(خدایان نگاههای گویانی رد و بدل می‌کنند .)

خدای اولی او لین جائی را که پیدا کردی بگیر ، پسrom ! به او لین
خانه‌ای که رسیدی امتحان کن !

وازگ فقط از این میترسم که کله گزده‌های شهر از من دلگیر
شوند که چرا یکی از آنها را بر دیگری ترجیح داده‌ام .
خدای اولی پس بتو امر می‌کنم : او لین جائی را که پیدا کردی
بگیر !

وازگ آنجا خانه آقای فو است . یک لحظه صبر کنید .

(بطرف خانه‌ای می‌رود ، به درمی کوبد اما پیداست که
او را نمی‌پذیرند . با سرخوردگی بر می‌گردد .
وازگ از بدشانسی آقای فو درخانه نبود . مستخدم‌هایش هم

جرأت نمی‌کنند بدون اجازه او دست از پا خطا کنند،
چونکه آدم سختگیری است. حتماً وقتی بشنود چه
کسانی را به خانه اش راه نداده‌اند، محشر پایا می‌کند.
مگرنه؟

(بالبختند) : البته.

خدایان

وانگ

یک لحظه دیگر صبر کنید. خانه پهلوئی مال پیرزنیست
بنام سو. مطمئناً خیلی خوشحال خواهد شد.
(به آن سمت می‌رود اما ظاهرآ از آنجاهم رانده می‌شود.)
باید از آن خانه سوال کنم. صاحب این خانه گفت.
که اتاق کوچکی دارد که وضع آن خیلی نامرتب است.
الآن می‌روم سراغ آقای چینگ.

وانگ

خدای دومی ولی همان اتاق کوچک هم برای ما کافیست. بگویی آئیم.
حتی اگر تر و تمیز نداشد؟ شاید پراز عنکبوت باشد.
خدای دومی مانعی ندارد. جائی که عنکبوت باشد، حشره کمتر
بیدا می‌شود.

وانگ

خدای سومی (با مهر بانی به وانگ) : برو سراغ همان آقای چینگ
یا کس دیگری، پسرم. من از عنکبوت نفرت دارم.
(وانگ به درخانه‌ای می‌کوبد و داخل می‌شود.)

صدائی از درون خانه : ما را از شر خدایان مصون بدار! باندازه کافی
در دسرداریم.

وانگ

(نزد خدایان بازمی‌گردد) : آقای چینگ خیلی متأسف

است . خانه اش پر از بستگان اوست و از این رو جرأت
نمی کند به شمار و نشان بددهد ، سروران من . بین خودمان
باشد ، بنظرم آدمهای نابابی در میان آنها هستند که
نمی خواهد شما آنها را ببینید . از این میترسد که در باره
او بد قضاوت کنید . علتش همین است .

خدای اولی ما اینقدر رعب انگیز هستیم ؟

وانگ فقط برای آدمهای بد ذات ، مگرنه ؟ همه میدانند که
دیر زمانیست اپالالت کو وان بی در پی دچار سیل زدگی
می شود .

خدای اولی راستی ؟ چرا ؟

وانگ خوب ، برای اینکه اهالی آنجا از خدانمی ترسند .
خدای دوی چه جفنهک ها ! برای اینکه در حفظ و حرراست سد
بزرگ آنقدر کوتاهی کردند تا اینکه سرانجام فرو ریخت
خدای اولی هیس س س ! (به وانگ) : هنوز امیدی داری ،
پسرم ؟

وانگ این چه سوالیست که می کنید ؟ کافیست چند تا خانه
پیش تربروم تا بتوانم جائی بسرايتان انتخاب کنم .
همه مردم آرزو دارند که از شما پذیرایی کنند . این
چند جا بسداشافسی آور دیم . متوجه که شدید ؟ الآن
بر میگردم .

(با اکراه اراده می افتد در میان نجیابان سرگردان می ایستد .)

خدای دوهمی دیدید گفتم ؟

خدای اولی ممکن است واقعاً تصادفی باشد .

خدای دوهمی در شهر شون تصادفی بود ، در کووان تصادفی بود .

و در سچوان هم تصادفی ؟ دیگر کسی از خدا نمی ترسد . چرا نمی خواهد این واقعیت را بپذیرید ؟
مأموریت ما با شکست مواجه شده ، بهتر است اعتراف

کنید .

خدای اولی هنوز هم امکان دارد هر آن به آدمهای نیکو کار بر بخوریم .
نباید باین زودی نومید شد .

خدای سویی در قطعنامه ذکر شده که دنیا میتواند بهمین وضعی که هست باقی بماند بشرط اینکه باندازه کافی آدمهای بینابشوند که زندگی انسانی و شرافمندانه ای را بگذرانند .
اگر اشتباه نکنم ، آبفروش خودش یکی از این افراد می باشد .

(بطرف وانگ که همانطور سرگردان آنجا ایستاده است
میرود .)

خدای دوهمی که متأسفانه اشتباه میکند . همان موقع که آبفروش در آبوانش بنا آب داد ، متوجه جریان شدم . بگیر نگاه کن !

(لیوان را به خدای اولی نشان میدهد .)

خدای اولی نه آن دو جدار دارد .

خدای دوهي

خدای اولي

یك آدم حقه باز .
خوب ، دور او را خطمی کشيم . تنها یکنفر فاسد
چیزی را ثابت نمی کند . ما بقدر کافی کسانی را پیدا
خواهیم کرد که شرایط ما را دارا باشند . باید لاقل
یکنفر را پیدا کنیم . دوهزار سال است که فریاد اعتراض
مردم بلند شده که دنیانمی تواند باین ترتیب پیش برود ،
که هیچکس نمی تواند در این دنیا صالح باقی بماند .
باید بالاخره عدداي را با آنها نشان بدیم که هنوز قادر نند
فرمانهای ما را اجرا کنند .

خدای سوهي (به وانگ) شاید گیر آورد **فجا مشکل** است ؟

وانگ اما نه برای شما . به چه فکر میکنید ؟ این تفسیر منست
که نمی توام جائی پیدا کنم ، برای اینکه راه و رسم این
کار را درست نمیدانم .

خدای سوهي نه ، اینطور نیست . (بر میگردد)

وانگ مثل اینکه دارند متوجه قضیه می شوند . (عابری را
مخاطب قرار میدهد) : حضرت آقا ، معدرت می خواهم
که بشمام توسل شده ام ولی سه تن از الامقام ترین
خدایان که تمام اهالی سچوان ساله است انتظار و روشنان
رامی کشند ، آن اینجا هستند و دارند تبال جائی میگردند .

همینطور بی اعتماد نشوید . اگر باور نمی کنید ،
خودتان پیش آنها بیاید . تنها یک نظر کافیست .

محض رضای خداجله کنید . این یک فرصت استثنائی است . تا سایرین آنها را از چنگتان در نیاورده‌اند ، به خانه خود دعوتشان کنید . شاید بپذیرند .

(مرد عابر برآه خود ادامه میدهد .)

وازگ ه
خطاب به دیگری) : آقای عزیز ، جریان را که شنیدید ؟
شما جائی دارید ؟ لازم نیست حتماً اتفاهای مجللی باشد .
حسن نیت شرط است .

هرد عابر ه
از کجا بدانم که خدایان تو از چه قماشی هستند ؟
کی میداند چه جور مخلوق‌هایی می‌خواهند سر بگنند
توی خانه آدم ؟

(مرد عابر داخل مغازه دخانیات فروشی می‌شود . وانگ ه
نzed خدایان بر می‌گردد .)

وازگ ه
بالاخره یکنفر را گیر آوردم که مطمئناً می‌پذیرد .
(به لیوانش که روی زمین گذاشته نگاه می‌کند ، با
تردید و دست پاچگی خدایان را از نظر می‌گذراند ، آنگاه
لیوانش را بر میدارد و برآه می‌افتد .)

خدای اولی ه
مثل اینکه هوا پس است .
(بمحض اینکه مرد از مغازه بیرون می‌آید) : خوب ،
بالاخره جاچی شد ؟

مرد ه
خدای اولی ه
از کجای معلوم که خود منهم توی مسافرخانه نمی‌خوابم ؟
مشکل جائی پیدا کند . سچوان را هم می‌توانیم از

لیست خارج کنیم .

آنها سه تن از خدایان و الامقامند . باور کنید . به مجسمه هایشان که در معابد گذاشته شده عجیب شباهت دارند . اگر زود نزد آنها بروید و دعوتشان کنید ، امکان دارد قبول کنند .

(با خنده) : ظاهرآ کسانی که برایشان دنبال جا میگردی از آن حقه بازهای روزگار هستند . (دور میشود .)

(به دنبال او ناسزا میگوید) : مردکه عوضی ! از خدانمی ترسی ؟ شما را بخاطر این بی اعتمائی هادر قبر داغ خواهند جوشاند خدایان به شما اعتمائی ندارند ولی شما روزی پشمیمان خواهید شد . نسل اندر نسل تقاض پس خواهید داد . شما باعث ننگ سچوان هستید . (پس از آن دکی مکث) : دیگر کسی جز شن ته روسی نمانده است . محال است روی مرانگیرد .

(صدامیزند) : شن ته ! (شن ته از دریچه سر بیرون میکنند .) خدایان شهر ما آمده اند . نمی توانم جائی برایشان پیدا کنم . تو میتوانی برای یک شب با آنها جا بدھی ؟ فکر نمی کنم ، وانگ . آخر چطور نمی توانی جائی برایشان پیدا کنی ؟

حالا نمی توانم توضیح بدهم . سرتاسر سچوان چیزی

وانگ

وانگ

وانگ

شن ته

وانگ

- جز یک زباله دانی نیست .
- پس من باید وقتی طرف بباید رونشان ندهم ؟ آنوقت
ممکن است برود . خیال دارد مرا به گرددش ببرد .
- نمی شود همین حالا بیائیم بالا ؟
- ولی نباید سرو صداراه بیندازید . میشود با آنها رو
رامست بود ؟
- نه ، آنها نباید چیزی درباره کسب و کار تو بدانند .
اصلا فکر میکنم بهتر است همین جا صبر کنیم . با
یارو که نمی روی گردد ؟
- او ضاع خیلی ناجور است . اگر فردا کرایه خانه را
ندهم ، بیرونم می اندازند .
- در چنین شرایطی نباید حسابگر بود .
- چه میدانم ، شکم گرسنه این حرفاها را نمی فهمد . خوب ،
چاره‌ای نیست ، آنها را می پذیرم .
- (چراغ اتاقش را خاموش میکند .)
- مثل اینکه بی فایده است .
- (هرسه بطرف وانگ میروند .)
- (که از مشاهده آنها جا میخورد) : بالاخره جا پیدا
شد . (عرق پیشانیش را پاک میکند .)
- راستی ؟ پس را بیفتیم .
- عجله‌ای در کار نیست . زیاد وقت داریم . باید اول
- شن ته
- وانگ
- شن ته
- خدا ای اوی
- وانگ
- خدا ایان
- وانگ

اتاق را تمیز و مرتب کنند .

خدای سومی پس همینجا منتظر می‌نشینیم .
وانگک ولی اینجا که خبلی شلوغ است . بهتر نیست کمی
آنطرف تربرویم ؟

خدای دومی اتفاقاً ماما بیلیم مردم را بیسینیم . برای همین منظور هم با اینجا
آمده ایم .

وانگک

فقط بدبار سردی می‌آید .

خدای دومی ما با این چیزها عادت کرده‌ایم .
وانگک شاید میل داشته باشید شب سچوان را بیستید . چطور
است کمی قدم بزنیم ؟

وانگک

خدای اولی ما امروز خیلی راه رفته‌ایم . (بالبخت) : ولی اگر دلت
می‌خواهد از اینجاد دور شویم، کافیست که فقط ایاب باز کنی .
(از آنجا دور می‌شوند .)

خدای سومی با اینجا موافقی ؟

(آن سه روی پلکان جلوی خانه‌ای می‌نشینند . وانگک

کمی آنطرف تر روی زمین می‌نشینند .)

وانگک

(عجو لانه) : شب را نزد دخترخانم مجردی خواهید
گذراند . او خوب ترین زن سچوان است .

خدای سومی چه خوب !

وانگک

(به تماشاگران) : وقتی داشتم لیوان را از زمین
بر میداشتم، طور مخصوصی بمن نگاه می‌کردند. یعنی به قصبه

پی برده‌اند؟ دیگر جرأت نمیکنم توی چشمشان نگاه کنم .

خدای سومی حسابی خسته شدی .

وانگ یک کمی . از بس دویدم .

خدای اولی وضع اهالی اینجا خیلی بداست ؟

وانگ وضع آدمهای خوب ، بله .

خدای اولی (جدی) : وضع توهם همینطور ؟

وانگ منظور تان رامی فهمم . من آدم خوبی نیستم اما وضع

من هم چندان تعریفی ندارد .

(در این لحظه مردی جلوی خانه شن ته ظاهر میشود و چند

بار سوت میزند و با هرسوتی وانگ از جا می‌پرد .

خدای اولی (آهسته به وانگ) : مثل اینکه رفت .

وانگ (با حالت گیجی) : بله ، بله .

(از جا بلند میشود و در حالیکه ظرف آب را جامیگذارد

به میان میدان می‌رود . در فاصله رسیدن او به وسط میدان

این کارها روی صحنه صورت می‌گیرد . مرد منتظر از

آنجا دور میشود . شن ته پاورچین از درخانه بیرون

می‌آید و وانگ را آهسته صدا می‌کند . بعد بدنبال

او بطرف انتهای خیابان راه می‌افتد . در همین موقع

وانگ آهسته شن ته را صدای می‌کند اما جوابی نمی‌شنود .)

دستم را درخنا گذاشت . رفت . دنبال پول پیدا کردن

برای کرایه خانه ، درحالیکه من جائی برای سرو رانم

ندارم . آنها خسته و متظرند . دیگر نمی‌توانم پیش آنها برگردم و بگویم : بازهم نشد . محل سکونت خودم یعنی همان کanal فاضل آب که بدرد آنها نمی‌خورد . وانگهی خدايان هم نزد کسی که دستش پیش آنها روشه نمی‌آیند . نه ، دیگر بر نمی‌گردم ، به هیچ قیمتی بر نمی‌گردم . اما ظرف آبم هنوز آنجاست . تکلیفم چیست ؟ جرأت نمی‌کنم بروم و آنرا بیاورم . حالا که موفق نشدم برای کسانی که بینهایت مورد احترام منند جائی پیدا کنم ، از اینجا میروم و خودم را دور از چشم آنها پنهان می‌کنم . (پا به فرار می‌گذارد .)

(هنوز کاملا از نظر دور نشده که شن‌ته سر میرسد . به

این سونگاه می‌کند و خدايان را می‌بیند .)

شن‌له

خدایان شما هستید ؟ خیلی خوش وقت می‌شوم اگر کلبه محقر من مورد پسند شما واقع شود .

خدای سومی پس آن مرد آبفروش کجا رفت ؟

شن‌له

باید اوراگم کرده باشم .

خدای اولی حتماً فکر کرده دیگر به اینجا نمی‌آیی واز این و خجالت کشیده پیش ما برگردد .

خدای سومی (ظرف آب را بر میدارد) : آنرا می‌گذاریم پیش شما .

به آن احتیاج پیدا می‌کند (با راهنمایی شن‌ته وارد

خانه می‌شوند .)

(صحنه تاریک و دوباره روشن میشود؛ هواهنوز گرگ
ومیش است که خدایان بدنبال شن‌ته که چرا غمی در
دست دارد از خانه خارج میشوند. باهم خدا حافظی
می‌کنند.)

خدا اولی شن نه عزیز، از تو بخاطر مهمان نوازیت متشرکریم.
هر گز فراموش نمی‌کنیم که تو تنها کسی بودی که ما
را به خانه‌ات راه دادی. ظرف آبفروش را باوبر گردان
و بگو از اوهم متشرکریم که چنین انسان نیکی را بما
معرفی نمود.

شن‌ته من آدم خوبی نیستم. باید اعتراف کنم که وقتی وانگ
از من برای شما جائی خواست، کمی تردید کردم.
خدا اولی تردید، بشرط آنکه برآن چیره شوی اهمیتی ندارد.
چیزی که تو بمنادی بیش از اینها ارزش داشت.
برای عده زیادی از مردم و حتی بعضی از خدایان این
سؤال پیش آمده بود که آیا اصولا هنوز آدھای خوب
در دنیا وجود دارند؟ در حقیقت برای اثبات یاردادیان
مدعی بود که قدم در این راه دراز نهادیم. اکنون
با کمال مسرت به جستجوی خود ادامه میدهیم زیرا
اینجا یکی از افرادی را که می‌جستیم، یافتیم. بامید
دیدار.

هن‌ته صبر کنید، سروران من! من آنقدرها هم به خوبی خودم

اطمینان ندارم . البته خیلی دلم میخواهد آدم خوبی باشم اما آخر کرایه خانه ام را از کجا پردازم ؟ باید اعتراف کنم که بخاطر تأمین مایحتاجم مجبور به خود فروشی شده ام ولی حتی از این راه هم نمیتوانم گلیم خود را از آب بیرون بکشم . زیرا عده کسانی که اجباراً به همین راه کشیده شده اند زیاد است . من حاضر میگاری بگوئید انجام دهم . کیست که حاضر نباشد ؟ چه سعادتی از این بالاتر که فرمان های خدایان را اجرا کنم ، والدینم را گرامی بدارم و درست کار باشم . احتراز از تجاوز به حقوق همنوعان در نظرم ارج دارد و وفاداری به همسر ایده آل منست . هیچ دلم نمی خواهد سربار دیگر انباشم یا بینوای را چپاول کنم . اما چطور تمام این کارها را بکنم در حالیکه اگر حتی بخواهم برخی از فرمان های شما را اجرا کنم ، از پایی در خواهم آمد ؟

خدای اولی اینها همه شک و تردیدی است که به دل هر انسان نیکو کاری راه پیدا میکند .

خدای سومی خدا حافظ ، شن ته . سلام مرا به آبرو شو هم برسان . او دوست خوبی برای ما بود .

خدای دومی می ترسم توی دردسر افتاده باشد .

خدای سومی موفق باشی .

خدای اولی قبل از هر چیز سعی کن خوب باشی، شن ته . خدا حافظ.
 (عازم رفتن می شوند . در حال دست تکان دادن هستند).
شن ته (وحشت زده) : ولی من از خودم مطمئن نیستم ،
 سروران . آخر چطور می توانم خوب باشم وقتی چیزها
 به این گرانیست ؟

خدای دویم متأسفانه در این مورد کاری از دست ما ساخته نیست .
 مانمی توانیم در امور اقتصادی دخالت کنیم .
خدای سومی یک لحظه صبر کنید . شاید اگر وضع مالیش بهتر باشد ،
 زودتر بتواند به مقصدش برسد .

خدای دویم ما نمی توانیم چیزی باو بدھیم . به دیگر خدایان چه
 جوابی بدھیم ؟
خدای اولی چرانمی توانیم ؟

(سرهایشان را توی سرهم می کنند و با حرارت به بحث
 می پردازند .)

(با دستپاچگی به شن ته) : اینطور که گفتی هنوز
 اجازه خانه ات را نبرداخته ای . ما شخاص بی بضاعتی
 نیستیم و البته کرایه جای خوابیمان را میدھیم . بیا !
 (مبلغی باو میدهد .) ولی به کسی در این باره چیزی
 نگو . ممکن است سوء تعبیر شود .

خدای دویم چه جور هم !

خدای سومی برای چی ؟ کار خلافی که نکرده ایم . ما میتوانیم با

خيال راحت کرایه محل خوابمان را بپردازيم . در
قطعنامه چيزی که مانع اين کار بشود وجود ندارد .
خوب ، خدا حافظ .

(خدايان بسرعت دور می شوند .)

۱

یک هغازه کوچک دخانیات فروشی

(مغازه هنوز کاملاً مرتب و آماده برای افتتاح نشده است.)

شن ته (به تماشاگران) : امروز سه روز است که خدا اینجا از اینجا رفته اند . آنها بمن گفتند که می خواهند کرایه محل خوابشان را بپردازنند اما وقتی پولی را که بمن دادند شمردم ، دیدم بیش از هزار دلار است . با آن پول این مغازه را خریدم . دیروز باینجا نقل مکان کردم و امیدوارم بتوانم بانی کارهای خیری بشوم . مثلاً همین خاتم شین ، صاحب قبلی مغازه ، دیروز سراغ من آمد و برای بچه هایش تقاضای مقداری برنج کرد . امروز هم می بیشم که دارد کاسه بدست از آن طرف میدان می آید .

- شنهن ، خانم شین .
شنهن ، دوشیزه شن ته . از محل جدیدت راضی هستی ؟
شنهن ، بله . بچه های تو شب کجا خوابیدند .
شنهن ، در یک خانه بیگانه . البته اگر بشود اسم آن زاغه را
خانه گذاشت . هنوز هیچ خبر نشده آن یکی که از همه
کوچکتر است به سرفه افتاده .
شنهن ، ناراحت کننده است .
شنهن ، توجه می فرمی ناراحتی یعنی چه . به تو که بدنمی گذرد .
شنهن ، ولی توی این چهار دیواری خیلی چیزها یادخواهی گرفت .
شنهن ، اینجا محله فقیر نشینی است .
شنهن ، ولی تو که گفتی کارگر های کارخانه سیمان ظهیر ها
می آیند اینجا خرید می کنند ، مگر نگفتنی ؟
شنهن ، اما غیر از آنها کسی از اینجا خرید نمی کند ، حتی
همسایه ها .
شنهن ، ولی وقتی میخواستی مغازه را بفروشی این چیزها را
بمن نگفتنی .
شنهن ، حالا یک چیزی هم طلبکاری ؟ خودم و بچه هایم را از
خانه وزندگی ساقط کرده ای وحالا هم ادعا میکنی که
اینجا آلونکی در یک محله فقیر نشین بیش نیست . دیگر
شورش را درآورده ای . (گریه را سرمی دهد .)
شنهن ، (شتاب زده) : خیلی خوب ، آلان میروم برایت

برنج بیاورم .

میخواستم خواهش کنم کمی هم بمن پول قرض بدھی .
شین
(در حالیکه در کاسه او برج می ریزد) : خیلی متأسفم .
شن ته
آخر من هنوز چیزی نفروخته ام .

ولی من پول لازم دارم . آخر چطور زندگیم را اداره
کنم ؟ توهمه چیز مرای دستم گرفته ای و حالا هم چنگ
در حلقوم انداخته ای . حالا که اینطور است تمام بچه ها
را قطار میکنم جلو در مغازه ات ، جlad ! (کاسه را :
خشونت از دستش بیرون می کشد .)

اینقدر عصبانی نباش . برج ها را می ریزی .
شن ته
(زن و شوهری نسبتاً سالخورده و جوانکی ژنده پوش
داخل می شوند .)

آه ! شن ته عزیز ! شنیده ایم که وضع تو
خیلی روپراه شده . برای خودت صاحب
غازه شده ای . فکرش را بکن ، ما آه نداریم که با
ناله سودا کنیم . مغازه دخانیات فروشی مان را از
دست دادیم . فکر کردیم شاید بتوانیم شبی را نزد تو
به صبح برسانیم . پسر خواهرم را که می شناسی ؟
اوهم با ما آمد . هیچ وقت از ما جدا نمی شود .

(مغازه را برآنداز میکند) : چه مغازه قشنگی !
پسر خواه
اینها زیگر کی هستند ؟

شن ته

روزی که از ده به شهر آمدم ، اولین صاحبخانه من
آنها بودند . (به تماشاگران) و بمحض اینکه پولم ته
کشید ، اسبابهایم را ریختند توی خیابان . حتماً حالا
از این می ترسند که به آنها جواب رد بدهم . آدمهای
بی چاره ای هستند .

اینان بی پناهند .

دوست و آشنائی ندارند .

محاج کسی شده اند .

چگونه میتوان به آنها جواب رد داد ؟

(با مهربانی به از راه رسیدگان) : خوش آمدید . با
کمال میل به شما جا میدهم . چیزی که هست ، تنها اتاق
محقری پشت مغازه دارم .

همان برای ما کافیست ، ناراحت نباش .

(در حالیکه شن ته چای می آورد) : ماهمین کتاب مینشینیم
که توی دست و پای تو نباشیم . حتماً به یاد اولین
منزلگاهت مغازه دخانیات فروشی را انتخاب کردم .
ما میتوانیم کمی ترا راهنمایی کنیم . برای همین هم
به اینجا آمده ایم .

(کنایه آمیز) : امیدوارم مشتری هم بباید .

حتماً کنایه اش به ماست .

هیس ! یک مشتری دارد می آید .

مود

ذن

شین

ذن

مود

(مزد زنده پوشی داخل میشود .)

هرد زنده پوش بیخشد ، من بیکارم .

(شین خنده را سر می دهد :)

شن ته چه فرمایشی داشتید ؟

مرد بیکار

شنیده ام فردا مغازه را افتتاح می کنید . فکر کردم وقتی

بسته ها را بازمی کنید چند تاسیگار لد شده پیدا بشود .

یکی از این سیگار ها ندارید بمن بدھید .

زن خیلی پرروئی میخواهد که آدم سیگار گذاشت . اگر

نان بود باز حرفی .

مرد بیکار نان خیلی گران است . چند پک سیگار جان تازه بمن

می بخشد . دارم از پا درمی آیم .

شن ته (سیگاری باو میدهد) : خیلی مهم است که آدم جان

تازه بگیرد . مغازه را به شانش تو افتتاح میکنم .

انشا الله قدمت خیر است .

(مرد بیکار سیگار را بلا فاصله آتش میزند ، دود آنرا

حریصانه فرومی بلعد و سرفه کنان دور میشود .)

زن شن ته عزیز ، فکر میکنی این کار درستی بود ؟

شین اگر مغازه را اینطور افتتاح کنی ، بیش از سه روز صاحب شش

میستی .

مرد

شرط می بندم هنوز توجیش پول بود .

شن ته

ولی او گفت که یک دینار هم ندارد .

- پسر خواهار از کجا معلوم که دروغ نمی‌گفت ؟
 شن ته (خشمگین) : از کجا معلوم که دروغ می‌گفت ؟
 زن (درحالیکه سرمی جنباند) : او نمی‌تواند به کسی نه
 بگوید . تو زیاده از حد خوبی ، شن ته . اگر بخواهی
 مقاوهات را از دست ندهی ، باید به اینگونه خواهش‌ها
 توجهی نکنی .
- هر ۵ بگو مقاوه مال خودت نیست . بگو مال یکی از بستگان
 توست ، مثلًا مال پسر عمومیت ، و او حساب تاشاهی
 آخوش را از تو پس می‌گیرد . از تو ساخته نیست ؟
 شین این کارها از کسی ساخته است که نخواهد نقش خانم
 نیکوکار را بازی کند .
- شن ته (بالبختن) : هرچه که دلتان می‌خواهد بگوئید . من
 هم در عوض به شما می‌گویم جائی ندارم ، برنج‌هارا
 نیز پس می‌گیرم .
- زن (با ناراحتی) : برنج‌ها هم مال توست ؟
 شن ته (به تماشاگران) : اینان مردمی بد نهادند .
 با کسی دوستی ندارند .
- مشتی برنج را نمی‌توانند به کسی بینند .
 همه چیز را از آن خودمی‌خواهند .
 بمنی تو ان آنان را سرزنش کرد .

(مرد کوتاه قدی داخل میشود .)

شین (بمحض دیدن مرد با عجله برای میافتد) : فردا باز

سری میزنم . (خارج میشود .)

هرد کوتاه قد (اورا صدا می کند) : خانم شین ، صبر کن ! با تو
کار دارم .

زن هر روز به سراغ تو می آید ؟ مگر حقی بگردند تدارد ؟

شن ته حقی که ندارد اما گرسنه است و این از هر حقی بالاتر
است .

هرد کوتاه قد خودش میداند چرا فرار میکند . مغازه دار جدید توئی ؟
مثل اینکه داری اجناس را تسوی قفسه ها میگذاری .
باید عرض کنم که قفسه ها به تو تعلق ندارد مگر اینکه پول
آنها را بپردازی . آن زنکه بسی همه چیز که اینجا
نشسته بود پول آنها را نداده است . (به حاضران)
من نجار هستم .

شن ته ولی من فکر میکرم که آنها جزء دکوراسیون مغازه
است .

نجار حقه ، همه اش حقه است . توهمندست آن زنکه هستی .
یا صندل لارمه را ازت میگیرم یا بمن نمی گویند لین تو .
از کجا بیوں بیاورم ؟ من آه در بساط ندارم .

نجار پس همین الان آنها را حرایج میکنم . یا پول بده یا
آنها حرایج میکنم .

هرد	(آهسته به شن ته) : پسر عمبو .
شن ته	نمیشود ماه دیگر پول آنها را بپردازم ؟
نجار	(با فریاد) : نه .
شن ته	آقای لین تو، کمی گذشت داشته باشد . من که نمیتوانم تمام درخواست ها را فوراً برآورده سازم . (به تماشاگران) :
	با کمی اغماض نیروها دوچندان میشود .
	چون اسب گاری پای تلی توقف کرد .
	اند کی تأمل می باید و آنگاه اسب بهتر می کشد .
	اگر در ماه ژوئن صبر پیشه کنی ، درخت با سنگینی میوه در ماه اوت سرخ میکند .
نجار	چگونه میتوان بدون داشتن گذشت در کنار یکدیگر زیست ؟ با کمی شکیبائی میشود به دشوار ترین هدفها دست یافت .
	(به نجار) : آقای لین تو، کمی شکیبا باش .
	آنوقت چه کسی با من و خانواده ام شکیبائی میکند ؟
	(یکی از قفسه ها را از کنار دیوار جلو میکشد ، باین قصد که آنرا با خود ببرد) : یا پول بسده یا قفسه ها را میبرم .
ذن	شن ته عزیز ، چرا جریان را به پسر عمومیت محول نمیکنی ؟ (به نجار) : در خواست خودت را کتابا

بنویس تا پسرعموی دوشیزه شن‌ته پولت را پرداخت
کند.

نجار از این پسر عموها زیاد دیده‌ایم!

پسخواهی الکی نخند. من خودم اورا شخصاً می‌شناسم.

هرد از آن مردهای کاردان است.

نجار خیلی خوب، صورتحساب را برایش می‌نویسم.
(قفسه رابه پهلو می‌خواباند، روی آن می‌نشیند و
شروع به نوشتن صورتحساب می‌کنند.)

زن (بهشنه) : اگر جلوش رانگیری برای چند تا تخته
شکسته تبان از پایت بیرون می‌آورد، هیچوقت ادعایی
این جور آدمها را نپذیر، چه بجا و چه نایجا، و گرته
بلافاصله سیل ادعا های بجا و نایجا بسویت سرازیر
می‌شود. اگریک تکه گوشت بیندازی، توی زباله‌دانی،
تمام سگهای محله توی خانه ات بجان هم می‌افتد.

پس دادگاه را برای چی گذاشته‌اند؟

شنه‌له وقتی این مرد نتواند از راه کاسبی نانش رادرآورد،
از دادگاه هم کاری ساخته نیست. او زحمت کشیده و
نمی‌خواهد دست خالی برگردد. مسئولیت خانواده‌اش
راتیز بعهده دارد. خیلی شرمنده‌ام که، نمی‌توانم پولش
را پردازم. خدایان از این بابت چه خواهند گفت؟
هرد تو با پذیرفتن مادین خودت را ادا کردی، حتی بالاتر

از دین .

(مردلنگی همراه با زنی باردار وارد می شوند .)

هود لندگ (به زن و شوهر) : پس شما اینجا هستید ؟ عجب قوم و خویش ها با معرفتی ! رسمش اینست که همینطور مارا سرخیابان معطل بگذارید ؟

زن

(با دستپاچگی به شن ته) : برادرم و ونگ و همسرش .
 (به تازه واردان) جر و بحث نکنید ، ساکت بنشینید .
 همین گوشه که مزاحم دوست دیرینمان شن ته نباشد .
 (به شن ته) : فکر می کنم مجبور باشیم این دونفر را بدمیریم ،
 چون زن برادرم پنج ماهه آبستن است . راه دیگری
 بنظرت می رسد ؟

شن ته

زن (از او تشکر کنید . فنجان ها آن پشت گذاشته . (به شن ته)
 اصلاً نمی دانستند به چه کسی رو بیاورند . خوب شد
 که تو این مغازه را داری .

شن ته

(در حال چای خوردن ، با خنده به تماشاگران) : بله ،
 خوب شد که من این مغازه را دارم .

(خانم می چو ، صاحب خانه ، در حالیکه برگه ای در
 دست دارد داخل می شود .)

صاحب خانه

دوشیزه شن ته ، من خانم می چو صاحب این خانم هستم .
 امیدوارم بتوانیم باهم سازگار باشیم . این اجاره نامه

است . (در حالیکه شن ته اجاره نامه را مطالعه میکند)
 لحظه باشکوهی است ، لحظه افتتاح مغازه ای کوچک ،
 اینطور نیست ، آقایان ؟ (نگاهی باطراف میاندازد)
 هنوز چند جای خالی توی قفسه ها به چشم میخورد ولی
 رویهم رفته بدنیست . حتماً میتوانی چند نفر که تو را
 میشناسند بمن معرفی کنی ؟

شن ته
 این کار لزومی دارد ؟

آخر من که ترا آنطور که باید و شاید نمیشناسم .
 شاید ما بتوانیم از دوشیزه شن ته ضمانت کنیم . ما او
 را از روزی که به شهر آمدۀ میشناسیم و حاضریم روی
 او قسم بخوریم .

صاحبخانه
 سر کار کی باشید ؟

هر د
 بندۀ ما فو ، فروشنده دخانیات هستم .

صاحبخانه
 مغازه ات کجاست ؟

هر د
 در حال حاضر مغازه ای ندارم ، یعنی آنرا فروخته ام .
 ۱۱ آها ! (به شن ته) : کس دیگری رانمی شناسی که
 که بتوانم از اودرباره تو سئوالاتی بکنم ؟

زن
 (در دهان او میگذارد) : پسرعمو ، پسرعمو !

صاحبخانه
 حتماً یکنفر را داری که از تو ضمانت کند . این خانه
 جای آبرومندیست ، عزیزم . بدون ضمانت نمیتوانم
 با تو قرارداد بیندم .

شنبه

(آهسته و درحالیکه نگاهش را به زمین دوخته است)

تنها یک پسر عمودارم .

خوب ، پس یک پسر عمودارید ؟ همینجا ؟ میتوانیم همین

صاحبخانه

الآن به سراغش برویم ؟ چه کاره است ؟

نه ، اینجا نیست . توی یک شهر دیگر زندگی میکند .

شنبه

مثل اینکه گفتی در شون .

ذن

آقای ... شوی تا ، درشون .

شنبه

اتفاقاً اورا می‌شناسم . مرد بلند قد و باریک اندامیست .

هر ۵

(به تجار) توهمند که با پسرعموی دوشیزه شن‌هدوف

پسر خواهر

معامله شده ای ، از بابت قفسه‌ها :

نجار

(اخم آلود) الساعده دارم برایش صور تحساب می‌تویسم .

بگیر !

(آنرا به دست شن‌هد پیده‌د) : فردا صبح باز سری

نجار

میزنم . (خارج می‌شود .)

پسر خواهر

(در حالیکه صاحبخانه را زیر چشمی می‌پاید ، پشت

سرنجار فربادمی‌زند) : خیالت تخت باشد ، آقا پسرعمو

پولت را خواهد پرداخت .

(در حالیکه شن‌هد را بدقت برآزاداز می‌کند) : برای

صاحبخانه

من هم باعث خوشوقتی است که با او آشناشوم . عصر

بخار . (خارج می‌شود .)

(پس از اندکی مکث) : حالا همه دست‌ها رومیشود .

ذن

مطمئن باش که فردا از سیر تا پیاز را میداند .

زن بودار (به پسر خواهر) : وضع اینجا هم چندان دوام نمی آورد .

(مردی که نسال که توسط پسر کی هدایت می شود به

داخل می آید .)

(با اشاره به داخل مغازه) : آنها اینجا هستند .

پسر عصر بخیر ، پدر بزرگ . (به شن ته) : همان پیر مرد

قدیمی خود مانت است . حتماً خیالش برای ما ناراحت شده .

این هم همان پسرک است . حسابی بزرگ شده ، مگر نه ؟

اندازه یک شتر مرغ غذا می خورد . خوب ، دیگر چه

کسانی را با خود آورده اید ؟

هرد (نظری به جلو مغازه می اندازد) : فقط دختر خواهرت را .

(به شن ته) : یکی از خویشان ما که بتازگی ازده آمده .

امیدوارم تعداد مان چندان زیاد نشده باشد . وقتی تو

پیش ما بودی ، عده ما باین زیادی نبود . مرتباً

به تعداد مان اضافه شد . هر چه وضعیان بدتر می شد ، تعداد مان

بیشتر می شد و هر چه عدد مان بیشتر ، وضعیان بدتر . خوب

، حالا دیگر بهتر است در را بیندیم و گرنه آرامش

خواهیم یافت . (در را می بندد و همگی می نشینند .)

زن مهم اینست که ما مراحم کسب و کارت تو نشویم چون در

غیر اینصورت از اجاق آشپزخانه هم دودی بلند نمی شود .

ما برنامه را اینطور ریخته ایم که جوان ترها روزها بر وند

بیرون . تنها پدر بزرگ ، زن برادر و احیانًا خود من اینجا
بمانیم . سایرین حداکثر دوسته مرتبه در فاصله روز سری
به اینجا بزنند . چطور است ؟ چرا غر را روشن کنید
و راحت باشید .

پسر خواهر به شرط اینکه آقا پسر عمو آخر شبی سرنرسد . منظورم
جناب شوی تا است که خیلی هم خشک و مقرراتی است .
(زن برادر خنده را سرمیدهد .)

برادر (دست میبرد و سیگاری بر میدارد) : یک سیگار به
عالم کسی کم وزیاد نمیکند .
البته که نمیکند .

(هر یک سیگاری بر میدارند . برادر کوزه شرابی را
دور میگرداند .

به حساب آقا پسر عمو .

(باقیانه ای جدی به شن ته) : عصر بخیر .

(شن ته ، میهوت از این سلام بیموقع ، تعظیم میکند .
در یک دستش صورت حساب نجار و در دردست دیگر ش
اجاره نامه است .)

زن لاقل آهنگی بخوانید تا میزبانمان کمی سوگرم شود .
اول پدر بزرگ بخواند .

پسر خواهر (شروع به خواندن میکنند .)

ترانه دود

پدریزدک آن زمان که هنوز گرد پیری بر چهره ام ننشسته بود ،
امید داشتم که بازیر کی راه خود را بگشایم .
امروز در یافته ام که زیر کی
هیچگاه نمی تواند شکم مرد بینوا راسیر کند .
از این رو بخود گفتم : غم مخور ،
تو هم بالاخره روزی همچنان دود
که در سرمای سوزان رنگ بازد ،
از هم پاشیده و نابود میشوی .

هد

چون دیدم مردان درستکار و کوشای راه بجایی نبردند ،
بیراهه را آزمودم .
اما این راه هم کسانی چون ما را به پر تگاه سوق میدهد .
بنابراین دیگر راه چاره ای نمی بینم .
از این رو می گویم : غم مخور ،
تو هم بالاخره روزی همچنان دود
که در سرمای سوزان رنگ بازد ،
از هم پاشیده و نابود میشوی .

دختر خواهر :

می شنوم که سالموردگان را دیگر امیدی نیست ،
زیرا زمان می سازد و خود نابود میکند .

لیکن میگویند دروازه‌ها بروی ماجوانان باز است .
آری باز است اما بسوی نیستی !

از این رو من نیز می‌گویم : غم محور ،
تو هم بالاخره روزی همچنان دود
که در سرمای سوزان رنگ بازد ،
از هم پاشیده و نابود میشود .

پس خواه
زن بز در
هرد
برادر
شن ته

راستی این شراب از کجا رسید ؟
گونی تباکو را گروگذاشت .

چی گفتی ؟ تمام هست و نیست ما همین یک گونی تباکو
بود . حتی برای پرداختن کرایه محل خوابمان هم
راضی نشدیم به آن دست بز نیم . لعنتی .

بعن میگوئی لعنتی برای اینکه زنم از سرما میفرزد ؟
خودت هم که از آن شراب خوردی . زود باش کوزه
را بده بمن .

(با یکدیگر به کشمش میپردازند . قفسه‌ها او از گون میشود .)

(باتضرع) : آه ، مغازه را بهم نریزید ، چیزها را
به این طرف و آن طرف پرت نکنید . اینجا هدیه خدایان
است . هرچه که دلتان میخواهد بردارید ولی وضع
اینجا را آشته نکنید .

ذن
ذن

(باتردید) : مثل اینکه مغازه کوچکتر از آنست که
من تصور میکرم . کاش به حاله و سایرین چیزی

نگفته بودیم . اگر آنها هم بیایند جایمان خیلی تنگ
میشود .

زن براادر میزبان همدارد کمی از خود سردی نشان میدهد :
(صدאהائی از خارج بگوش میرسد .)

صداهایا

باز کنید . ما هستیم .

زن

حاله ، توئی ؟ حالا چه حاکی بسرمان بکنیم ؟
ای مغازه قشنگم ! چه امید ها که بتو بسته بودم ! هنوز
باز نشده به روزی افتاده است که دیگر نمی توان اسم
غازه روی آن گذاشت .

(به تماشاگران) :

قایق کوچک نجات
برزودی به قعر آب فروخواهد رفت
غربی های بیشماری
حریصانه بدان آوریخته اند .
(از خارج) : باز کنید !

صداهایا

وانگ

هیان پرده

ذیو یک پل

(آپروش در کنار رودخانه چمباتمه زده است .)

(در حالیکه به دور و بر خود نگاه میکند) : همه چیز آرام
است . الان چهار روز است که خود را مخفی کرده ام .
آنها دیگر نمی توانند مرا پیدا کنند زیرا مرتب کشیک
میکشم . عمدتاً راه فرارم را در مسیر آنها انتخاب
کردم . روز دوم از روی پل گذشتند . خودم صدای
پایشان را شنیدم . دیگر باشد خیلی از اینجا دور شده
باشند . خطر از سرم گذشت .

(دراز میکشد و به خواب فرو میرود . موزیک شروع
به نواختن میکند . تپه ای از دور به چشم میخورد و خدایان
ظاهر میشوند .)

وانگ

(دستها را حابیل صورتش میگیرد گوئی کسی میخواهد اورا بزند) : نمی خواهد چیزی بگوئید . خودم همه چیز را میندانم . میندانم که نتوانستم کسی را پیدا کنم که شمارا به خانه اش راه بدهد . حالا که همه چیز را فهمیدید ، بگذارید بحال خودم باشم . . .

خدای اولی بر عکس ، خوب هم پیدا کردی . وقتی تورفتی ، او آمد . ما را به خانه اش برد ، بهما جای خواب داد و صبح هم که خواستیم از آنجا برویم ، چراغ بدست ما را راهنمائی کرد . چیزی که هست تو به ما گفتی که او آدم درستکاریست ، در حالیکه چنین نبود .

وانگ

پس شن ته شما را پذیرفت ؟

خدای اولی البته .

وانگ

و من زود باور در رفتم . فکر کردم دیگر برنمی گردد .
چون گرفتاری دارد ، نمی تواند برگردد .

خدایان

ای انسان سست ایمان !

خیرخواه اما سست ایمان !

جائی که احتیاج سراغ کند ، می پندارد از نیکی اثربنیست .

جائی که خطر سراغ کند ، می پندارد از شهامت اثربنیست .

و انگک

خدای اولی

ای درمانده‌ای که نیکی را باورنداری !
ای قضاوت عجولانه ! ای تردیدسبک سرانه !
سروران ، بیش از این شرمنده‌ام نکنید .

اکنون ای آبفروش ، روانه شهر شوومراقب زفتار
شن‌ته خوب ما باش تا بتوانی ما را از جریان امر آگاه
سازی . ما برای خرید مغازه کوچکی باو پول‌دادیم تا
بنوازد به تمایلات قلب رئوفش جامه عمل بپوشاند .
به اعمال نیک او علاقه نشان بده زیرا هیچ انسانی
نمیتواند برای دیرزمانی نیکو کار بماند مگر اینکه از
از او طلب نیکی کنند . ما باید برای خود و جستجوی
خویش ادامه دهیم تا انسانهای نیکو کار دیگری را
بیابیم که یارای برابری بازن خوب سچوان داشته باشند
و بدین ترتیب به این شایعه که این دنیا برای افراد نیکو
کار جای زندگی کردن نیست ، برای همیشه فیصله دهیم .
(از نظر دور میشوند .)

مغازه دحانیات فروشی

(مغازه پر از کسانیست که در خوابند . چرا غ همچنان روش است . کسی به در میزند .)

زن (خواب آلد از جا بلند میشود) : شن ته ، در میزند .
کجا رفته ؟

پسر خواهر (حتماً رفته سراغ صبحانه ، البته بحساب پسر عمو .
(زن با صدای بلند میخندد و سلانه سلانه بطرف در میرود . آفای جوانی به مرآه نجار داخل میشود .)

آقای جوان من پسر عموی شن ته هستم .

زن (کاملاً جاخورده) : کی هستید ؟

آقای جوان من شوی تا هستم .

وهانها (در حالیکه یکدیگر را از خواب بیدار میکنند) : پسر

عمو ! - ولی این که تنها یک شوخی بود ، او که پسر
عمو ندارد ! - ولی حالاً یکنفر آمده وادعا میکند که
پسر عمومی اوست . باور کردنی نیست ، آنهم صبح باین
زودی .

پسر خواهر

اگر راست میگوئی و پسر عمومی میزبان ما هستی ،
پس تا دیر نشده فکر صححانه ماباش .

شوی تا

(در حالیکه چراغ را خاموش میکند) : الآن مشتریها
می آیند . هر چه زودتر لباسهایتان را بپوشید . برای
اینکه میخواهم مغازه را باز کنم .

مگر این مغازه مال توست ؟ من فکر میکردم این مغازه
متعلق به دوستمان شن ته است . (شوی تا باعلامت
سر باومی فهماند که چنین نیست .) چی ؟ پس مغازه
مال او نیست ؟

هر د

پس بما دروغ گفته ؟ حالاً خودش کجاست ؟
خودش گرفتار است . گفت از قول او به شما بگویم که
با بودن من دیگر کاری از دست او ساخته نیست .

زن بوارد

شوی تا

(که سخت جاخورده است) : مارا بگو که خیال
میکردیم او زن خوبیست .

حرفش را باور نکن . بهتر است دنبال خودش نته
بگردیم .

همین کار را هم میکنیم . (ترتیب کارها را میدهد) :

هر د

تر و تو و تو و تو ! شما بروید و دنبال شن ته بگردید .
 پدر بزرگ و بقیه ما اینجا میمانیم تا موضع خود را حفظ
 کنیم . این پسرک هم میتواند در این فاصله ترتیب
 خوراکی را بدهد . (به پسرک) : آن قنادی را که
 می بینی ، یواش میروی آنجا و پیراهنت را پرازشیرینی
 میگنی .

زن برادر چندتا از آن کیکهای فنجانی هم بردار .
هرد ولی مواطبه باش تله نیفتی . هوای پاسبان را هم داشته
 باش .
 (پسرک سری تکان میدهد و خارج میشود . سایرین مشغول
 لباس پوشیدن میشوند .)

شوی تا فکر نمی کنید این کار به اعتبار مغازه ای که به شما پناه
 داده لطمه بزند ؟
پسرخواهر نمی خواهد غصه آنرا بخوری . ما ساعه شن ته را پیدا
 می کنیم . آنوقت خودش به ما خواهد گفت که دنیا
 دست کیست .

(پسر خواهر ، برادر ، زن برادر و دختر خواهر راه
 می افتد .)

زن برادر (درحال خارج شدن) : برای ماه میهمان نگهدارید .
شوی تا آنها اورا پیدا نخواهند کرد . البته دختر عمومیم از
 اینکه نتوانسته با درنظر گرفتن وضع موجود به وظیفه

مهما نوازی به نحو احسن عمل کند ، متأسف است .
بدبختانه تعداد شما خیلی زیاد است و اینجا هم یک مغازه
دخانیات فروشی است که شن‌ته باید زندگیش را از
در آمد آن تأمین کند .

مرد
شن‌ته ای که ما می‌شناسیم هیچ‌گاه این حرف را به ما
نخواهد زد .

شوی تا
شاید حق با تو باشد . (به نجار) : بد بختی در اینست
که فقر و فاقه در این شهر آنقدر زیاد است که سروسامان
دادن به آن از عهده یکنفر خارج است . متأسفانه از
هزار و اندری سال پیش که یک شاعر این دویتی را ساخته
تابحال کوچکترین تغییری در وضع موجود مشهود
نشده است :

چون از حاکم پرسیدند : به چه طریق می‌توان
به سرمایزدگان شهر کمک کرد ؟ پاسخ داد :
بالحافی ده هزار پائی که بتوان با آن
تمام محله‌های فقیر نشین را پوشاند .
(مشغول مرتب کردن مغازه می‌شود .)

نجار
ظاهرآ سر کار در صدد سروسامان بخشیدن به وضع
دخترعموی خود هستید . ایشان در حدود صد دلار بابت
این قفسه‌ها به بنده بده کار ند که خودشان هم در حضور
شیعوی به آن اعتراض کرده‌اند .

- شوی تا (در حالیکه صورتحساب را از جیب بیرون میآورد)
فکر نمیکنی صد دلار قدری زیاد باشد ؟
نمیگار کمتر نمیشود . آخر زن و بچه من هم نان میخواهند .
نمیگار (بالحنی جدی) : چند تابچه داری ؟
نمیگار چهار تا .
نمیگار پس بیست دلار بتو میدهم .
نمیگار (مرد با صدای بلند می خندد)
نمیگار مگر عقل از سرت پریده ؟ اینها از چوب گرد و ساخته شده .
نمیگار پس آنها را از اینجا ببر .
نمیگار منظور ؟
نمیگار منظورم اینستکه آنها برای من گران است . زودباش
نمیگار نفسه های چوب گرد را از اینجا ببر .
زن پیشنهاد بدی نیست . (می خندد)
نمیگار (مرد) : من از تو میخواهم که دوشیزه شن ته را
نمیگار اینجا حاضر کنی . از قرار معلوم او آدم درست تری
نمیگار است .
نمیگار الله : اما او از پا درآمده .
نمیگار (با قیافه ای مصمم چند قفسه را بر میدارد و بطرف در
نمیگار میبرد) : خیلی خوب ، پس اجتناست را همین جاتلبان
نمیگار کن . برای من فرق نمیکند .

شوي تا

ورد

(به مرد) : کمکش کن .
 (قفسه ای بر میدارد و در حالیکه خنده تم سخر آمیزی
 بر لب دارد بطرف در میبرد) : زود باش قفسه های را
 بریز بیرون .

نجار

مادر سگ ! آنوقت تکلیف زن و بچه من با گرسنگی
 چی میشود ؟

شوي تا

چون دلم نمیخواهد اجتناس را روی زمین تلبیار کنم ،
 باز هم پیشنهاد بیست دلار را تکرار میکنم .
 صد دلار .

نجار

(شوی تا بی تفاوت از پنجره به خارج نگاه میکند . مرد
 میرود تا بقیه قفسه ها را بخارج حمل کند .)

نجار

کله پوک ، لااقل سواطلب باش آنها را تشکنی ! (مرد) :
 آخر آنها طبق اندازه ساخته شده اند . فقط توی این
 سوراخی جا میگیرند . چوبی که بریده شده دیگر
 به چه درد میخورد ، حضرت آقا ؟

شوي تا

منهم درست بهمین دلیل فقط بیست دلار پیشنهاد میکنم ،
 چون چوبها طبق اندازه بریده شده اند .

(زن از خوشحالی در پوست نمی گنجد .)

نجار

(با سرخوردگی) : دیگر بیش از این جر و بحث
 نمی کنم . باشد ، قفسه ها را بردار و هر چقدر که داش
 میخواهد بده .

شوي تا

همان بيست دلار که گفتم .

(دوسکه ده دلاري روی ميز ميگذارد . نجار آنها را
برمیدارد .)

مرد

(در حالیکه قفسه ها را دوباره بداخل می آورد) :
برای چند تا تخته شکسته همین هم زیاد است .

نجار

پول يك شب عرق خوری بيشتر نیست . (خارج میشود .)
خوب ، حسابمان با اين يكی تسویه شد .

مرد

(اشکهای را که در اثر خنده زیاد از چشمانش جاری
شده پاک میکند) : « از چوب گردو ساخته شده . » -
« پس آنها را بیر . » - « صد دلار . چهار تابعه دارم . » -
« بهمین دلیل بیست دلار بتومیدم . » - « آخر آنها طبق
اندازه ساخته شده اند . » - « درست بهمین دلیل فقط
بیست دلار . » همینطور باید با این جور آدمها رفتار کرد .
درست است (باقیافه ای جدی) زود باشید از اینجا
بروید .

شوي تا

ما ؟

مرد

بله ، شما . شما دزدها و مفت خورها . اگر با جرو بحث
وقت تلف نکنید و زود از اینجا بیرون بروید ، خود
را بموقع از مهلکه نجات داده اید .

جوابت را ندهم بهتر است . باشکم گرسنه جرو بحث
کردن بفایده است . این پسرک کجا گم و گورشد ؟

مرد

شوى تا

بله ، كجا گم و گور شد ؟ به شما كه گفتم من ميل ندارم
 پسرك با شيريني هاي دزدي پا توی اين مغازه بگذارد .
 (ناگهان با فرياد) : برای بار آخر ميگويم ، برويد
 بiron .

(آنها باز هم مى نشينند .)

(خشمش را فرو ميبرد) : ميل خودتان است .
 (نزديك در ميروند سلام غرائبي ميکند . پاسباني
 جلوی در ظاهر ميشود .)

ظاهراً سر کار مأمور حفظ نظام اين محله هستيد ؟
 بله قربان .

اسم من شوي تا . (ليختندي به يكديگر تحويل ميدهدند)
 چه هوای خوبی !
 فقط کمي گرم است .
 بله ، يك کمي .

(آهسته بهزن) : اگر تابر گشنن پسرك همينطور ريزند ،
 حسابمان صاف است .

(ميکوشد مخفيانه قضيه را به شوي تا حالی کند .)
 (بي توجه باو) البته هوای داخل مغازه باهوای پراز
 گردو غبار توی خيابان خيلي فرق ميکند .
 البته که فرق ميکند .

(به مرد) : خيالت تخت ياشد . پسرك بمحض دیدن

شوي تا

شوي تا

پاسبان

شوي تا

پاسبان

شوي تا

ود

شوي تا

پاسبان

زن

پاسیان خودش را این طرف‌ها آفتابی نمی‌کند.
 شوی تا
 چرا نمی‌آئید تو؟ اینجا واقعاً هوا خنک‌تر است. من
 و دختر عمومیم چند روزی است که این مغازه را باز
 کرده‌ایم. خدمت شما که عرض کنم، ماختیلی دلمان
 می‌خواهد بسامام‌وران دولت روابط حسن‌های داشته
 باشیم.

پاسیان،
 (درحالیکه داخل مغازه می‌شود) : نظر لطف شماست،
 آقای شوی تا. بله، اینجا واقعاً هوا خنک‌تر است.
 هد
 (آهسته) : عمدًا پاسیان را آورد توی مغازه که پسرک
 را ببیند.

شوی تا
 اینها مهمان‌های ما هستند، از آشنایان دور دختر عمومیم.
 داشتیم خدا حافظی می‌کردیم.
 هد
 (باطمأنیه) : خوب، پس ما رفتیم.

شوی تا
 به دختر عمومیم می‌گوییم که برای جای خواب از او
 تشکر کردید ولی فرصت نداشتید تا برگشتن او منتظر
 بمانید.

پاسیان
 (از میان خیابان سرو صدا بلند می‌شود « آی دزد !
 بگیرید ! »)

چه خبر شده ؟
 (پسرک به نزدیک در میرسد. شیرینی‌ها از داخل
 پیراهنش بیرون میریزد. زن بانو میدی با او اشاره می‌کند

- پاسیان که فرار کند . پسرک بر میگردد تا از آنجادور شود .)
- پسرک ایست ! (پسرک را دستگیر میکند) : این شیرینی ها
- پاسیان را از کجا آوردی ؟
- از آنجا .
- پاسیان آها ! یعنی دزدیده ای ، بله ؟
- زن ما از جریان خبر نداشتیم . خود سرانه این کار را
- کرده ، خاک برس .
- پاسیان آقای شوی تا ، ممکن است موضوع را روشن کنید ؟
- (شوی تا سکوت میکند .)
- پاسیان پس همه تان با من بیایند کلانتری .
- شوی تا متأسفم که این جریان توی مغازه من اتفاق افتاد .
- زن خود او هم اینجا بود که پسرک راه افتاد .
- شوی تا سر کار ، مطمئن باشید اگر من قصد داشتم سرپوش روی این قضیه بگذارم هیچگاه شمارابه داخل مغازه دعوت نمیکردم .
- پاسیان واضح است . البته شما هم تصدیق میکنید که من به حکم وظیفه ام مجبورم اینها را جلب کنم . (شوی تا تعظیم میکند .) زود باشید راه بیفتید .
- (آنها را با خود میبرد .)
- پدر بزرگ (دم در با لحنی دوستانه) : روز بخیر .
- (همه بجز شوی تا خارج میشوند . شوی تادو باره مشغول مرتب کردن مغازه میشود . صاحب خانه داخل میشود .)

صا بخانه

خوب ، پس این آقا پسر عمو که میگویند شما هستید.
چرا باید پاسیان بباید توی خانه من و عده‌ای را جلب
کند ؟ به چه حقی دختر عمومی شما اینجا را تبدیل
کرده به مسافرخانه ؟ چه فایده که آدم کسانی را به
خانه‌اش راه بدهد که تا دیروز توی زاغه‌ها بودندواز
نانوای سرگذر خردمنان گدائی میکردند ؟ می‌بینید که

همه چیز را میدانم .

شوی تا

بله ، می‌بینم . ظاهرآ از دختر عمومیم پیش شما خیلی
بدگوئی کرده‌اند . اتهام او اینست که گرسنگی کشیده .
اینرا که همه می‌دانند . همه‌او را آدم فقیری می‌شناسند .

اویک ... بی سرو پا بود .

شوی تا

بگذارید بگوئیم بدبهخت که زننده ترین کلمات را بکار
برده باشیم .

صا بخانه

اوه ، خواهش میکنم احساساتی شدن را کنار بگذارید .
من از کسب و کار او حرف میزنم نه از در آمدش .
بی شک وضع در آمدش چندان بدبوده و گرنۀ حال مغازه -
ای در کار نبود . حتماً چندتا از آن حضرات پیروپاتال
ترتیب کار را داده‌اند ، والا آدم چطور صاحب مغازه
میشود ؟ این خانه جای خوش نامی است . مستأجران
اینجا دلشان نمی‌خواهد با این جور آدمهازیریک سقف
زندگی کنند . من آدم بدقابی نیستم اما مجبورم رعایت

حال دیگران را بکنم .

(بالحنی خشک) : خانم می‌چو ، من وقت زیادی ندارم . صاف و پوست کنده بگوئید ، چقدر برایمان خرج بر میدارد اگر بخواهیم در این خانه خوش نام زندگی کنیم ؟

باید عرض کنم شما خیلی خو نسrd تشریف دارید .
 (اجاره نامه را از کشو میز بیرون می‌آورد) : مبلغ مال الاجاره خیلی زیاد است . اینطور که از اجاره نامه پیداست باید آنرا ماه به ماه پرداخت .

ولی نه برای اشخاصی مثل دختر عمومی شما .
 منظور ؟

منظورم اینست که اشخاصی نظیر دختر عمومی شما باید اجاره شش ماه را که دویست دلار می‌شود قبلاً پردازند .
 دویست دلار ؟ واقعاً ظالمانه است . آخر اینهمه پول را از کجا بیاورم ؟ فروش اینجا اینقدرها نیست . تنها امیدم اینست که زنهای گونی دوز کارخانه سیمان زیناد سیگار دود کنند ، زیرا اینطور که شنیده‌ام کارشان خیلی طاقت فرساست . اما آنها هم دستمزد چندانی ندارند .

خوب بود قبل این چیزها را می‌کردید .
 خانم می‌چو ، بالاخره شما هم احساس دارید . درست

شوي تا

صاحبخانه

شوي تا

صاحبخانه

شوي تا

صاحبخانه

شوي تا

صاحبخانه

شوي تا

است که دخترعموی من مرتكب اشتباهی نابخشودنی شده و بعدهای نگون بخت پناه داده امامعیت و اندخودش را اصلاح کند . بامن که خودش را اصلاح کند . کجا مینتوانید مستأجری از او بهتر پیدا کنید؟ مستأجری که مفهوم درماندگی را بفهمد چرا که خودش درست از قلب آن آمده است ؟ یک چنین شخصی با هر جان کنندی شده اجاره اش را سرموعد مقرر خواهد پرداخت . بهر کاری تن در میدهد ، همه چیزش را فدا میکند ، همه چیزش را می فروشد ، از هیچ چیز روی نمیگرداند و همیشه عبد و عبید شما خواهد بود تا مبارا مجبور شود به جای اولش باز گردد . یک چنین مستأجری حکم کیمیا را دارد .

يا باید دویست دلار پیش کرایه را بپردازد يا برگردد همان جائی که بوده ، یعنی توی خیابان .
(پاسبان داخل میشود .)

پاسبان
صاحبخانه
صاحبخانه
پاسبان

امید وارم مزاحم نباشم ، آقای شویتا .
مثل اینکه پلیس علاقه خاصی به این مغازه دارد ؟
خانم می چو ، امیدوارم سوء تفاهمی در مورد آقای شویتا برایتان پیش نیامده باشد . آقای شویتا با ما همکاری کردند و من فقط آمده ام که از طرف پلیس از ایشان تشکر کنم .

صاحبخانه

خوب ، این مسائل بمن مربوط نیست . امیدوارم دختر
عمویتان با پیشنهاد من موافقت کند . من مایل با
مستاجرها روایط حسنای داشته باشم . روز بخیر ،
آفایان . (خارج میشود .)

پاسبان

با خانم می چو اختلافی دارید ؟
او پیش کرایه میخواهد زیرا دختر عمویم را آدم صالحی
نمیداند .

پاسبان

و شما این پول را ندارید ؟ (شوی تا سکوت میکند .)
ولی آقای شوی تا ، برای شخصی مثل شما که وام
گرفتن کار ساده ایست .

شوی تا

مگر شما اینجا نمیمانید ؟

پاسبان

نه . بعد از این هم دیگر نمیتوانم بیایم . این بار هم
 فقط بین راه مسافت موفق شدم دستی زیر پر وبالش
 بلگیرم . فقط توانستم از سقوط حتمی نجاتش دهم .
 از این بعده مجبور است روی پای خودش بایستد .
 خیلی نگران آینده اش هست .

شوی تا

آقای شوی تا ، متأسفم که از لحاظ مال الاجاره دچار
 اشکال شده اید . باید اعتراف کنم که ما ابتدا با سوه
 ظن باین مغازه نگاه میکردیم اما با قاطعیتی که شما
 چند ذیقه پیش از خود نشان دادید ، معلوم شد که شما

پاسبان

چه جور آدمی هستید . ما مأمورهای دولت خیلی زود متوجه می شویم که چه کسی را حامی نظم و قانون بدانیم .

شوي تا

(به تلخی) : سرکار ، من حاضرم برای حفظ این مغاظه محقر که دختر عمومیم آنرا هدیه خدايان میداند ، تا جائی که قانون اجازه میدهد ، هر کاری از دستم بر بیايد بکنم . اما سختگیری و حقه بازی تنها در مرور ضعیفان مؤثر است . مرزاها را بازیز کی خاصی مشخص کرده اند . جریان کار من درست مثل حکایت آن مردیست که از عهده موشهای برآمد اما بعدبا رودخانه مواجه شد . (پس از یک مکث کوتاه) سیگار میکشید ؟

پاسیبان

(در حالیکه دو عدد سیگار در جیبش میگذارد) : مأموران پلیس از رفتن شما خیلی نسراحت خواهند شد . ولی شما باید به خانم می چوحق بدهید . بهتر است سر خودمان کلاه نگذاریم . شن‌ته زندگیش را از راه خود فروشی تأمین میکرد . لابد می پرسید جزاين چه کاري میتوانست بکند ؟ مثلا از چه منبعی قرار بود اجاره خانه‌اش را پردازد ؟ اما تمام این حرف‌ها هیچ تغییری در اصل قضیه یعنی در اینکه این کار عمل ناپسندی است ، نمی‌دهد . دلیل : اولاً عشق قابل خرید و فروش نیست چون‌که در غیر اینصورت حکم کالا را پیدا

میکند . ثانیاً عشق زمانی ارزش دارد که در ازای عشق متقابل به کسی عرضه شود نه در مقابل پسول . ثالثاً نه بخاطر سیر کردن شکم بلکه از روی کمال دلباختگی . البته این فلسفه بافی ها در حال حاضر به ما کمکی نمیکند زیرا آب رفته را نمیتوان به جوی باز گرداند . فعلاً مجبور است کرایه ششماه را روبراوه کند . آقای شویتا ، باید عرض کنم که راهی به نظرم نمیرسد . (سخت به فکر فرو میرود) آقای شویتا ، راهش را پیدا کردم . یک شوهر برایش دست و پا کنید .

(پیرزن کوتاه قدی داخل میشود .)

یک سیگار برگ خوب و ارزان برای شوهرم میخواستم . فردا چهلین سالروز ازدواج ماست و بهمن خاطر خیال داریم جشن مختصری بگیریم .

(بالحنی مؤدبانه) : بعد از چهل سال هنوز هم جشن میگیرید ؟

تا حدی که امکانات ما اجازه میدهد . ما آن مغازه قالی فروشی را داریم . امید وارم برای هم همسایه های خوبی باشیم . این روزها آدم به همسایه های خوب احتیاج دارد . بد دوره و زمانه ای شده .

(چند جعبه محتوی سیگار برگ های مختلف جلوی او میگذارد) : متأسفانه این جمله هم دیگر قدیمی شده است .

پیرزن

شویتا

ذن

شویتا

آقای شوی تا ، چیزی که ما لازم داریم سرمایه است.	پاسبان
از این رو پیشنهاد میکنم که ازدواج کند .	
(با لحنی عندر خواه به پیر زن) : من بخودم اجازه دادم که بعضی از مشکلات خصوصی ام را با این آقای پاسبان درمیان بگذارم .	شوی تا
ما به مال الاجاره شش ماه احتیاج داریم . خوب ، این پول را از طریق یک ازدواج مناسب تأمین میکنیم. باين سادگیها هم که شما فکر میکنید نیست .	پاسبان
چطور ؟ یک طرف قضیه که درست است ، یک مغازه کوچک با آیندهای نوید بخش دارد . (به پیرزن) : شما چی فکر میکنید ؟	شوی تا
(با تردید) : درست است ... یک آگهی توی روزنامه میدهیم .	پیوزن
(محتاطانه) : در صورتیکه خانم موافق باشد .	پاسبان
چرا موافق نباشد ؟ من متن آگهی را می نویسم . هر کاری یک جوابی دارد . یکوقت خیال نکنید که مأموران دولت برای یک مغازه دار زحمتکش جائی در قلبشان ندارند . شما به ما کمک کردید ، ما هم در عوض متن آگهی ازدواج را برای شما می نویسیم . هاهاهاها .	پاسبان
(با عجله دفترچه یاد داشتش را از جیب بیرون میآورد ، نوله مداد را تر مینماید و شروع به نوشتن میکند .)	

شوي تا
پاسبيان

(باطمأنه) : بدقكري هم نیست .
دوشيزه‌اي داراي مغازه‌اي تازه افتتاح ... حاضر است ...
با آقاي مسترمي که صاحب اندك سرمایه‌اي باشد ...
در صورت يك قبلاهم ازدواج کرده باشد بلامانع است ...
ازدواج کند . و به آن اضافه يكينيم : دختری هستم
حداب و خوش سيما . پظبور است ؟

شوي تا
پيرزن

فکر نسي کنيد کمی اغراق باشد ؟
(بالحنى محبت آميز) : بهيج وجه من خودم او را ديده‌ام .
(پاسيان اين برگ را از دفترچه اش جدا ميکند و به
شوي تا ميدهد .)

شوي تا

بدبختانه دارم باين حقیقت پي ميرم که انسان باید خیلی
خوش شانس و داراي افکار بکر و دوستان بيشماری
باشد که زير چرخ روزگار خردنشود . (رو به پاسيان)
مثلًا خود من با همه قاطعitem و قتي پاي اين مال الاجارة
لعنى ببيان آمد ، پاك روحيه ام را باختم تا اينکه شما
با يك راهنمائي خوب به کمک من آمدید . حالا ميبيشم
كه واقعاً راه چاره‌اي وجود دارد .

۳

غروب ، در پارک شهر

(مردی جوان و ژنده پوش بانگاه ، هوای پیمائی را که ظاهرآ بطرز ماهرانه‌ای بر فراز پارک در آسمان اوج میگیرد ، دنبال میکند . طنابسی را از جیبش بیرون می‌آورد و با چشم انداز جستجو گر به اطراف مینگرد . در حالیکه از روی چمن عبور میکند ، به دو روپیه بر میخورد . یکی از آندو نسبتاً سالخورده و دیگری همان دختر خواهر وابسته به خانواده هشت نفری است .)

روپیه‌ی جوان عصر بخیر ، آقا زاده . معامله‌مان ، میشود ، خوشگله ؟
سون بشرط اینکه یك چیز خوراکی برایم بخرید .
روپیه سالخورده مثل اینکه عقلت کم شده (بروپیه جوان) : بیا

برویم . وقتمن را تلف میکنیم . این همان خلبان بیکار است .

روسپی جوان ولی غیر از او کسی توی پارک نیست . الان هم باران میگیرد .

(براخود ادامه میدهند . سون طناب را بازمیکند و در حالیکه اطرافش را میپاید ، آنرا به شاخه درختی آویزان میکند : ولی در همین لحظه دونفر مزاحم سرمهیرند . همان دو روسپی هستند که برگشته‌اند ، ولی متوجه او نمی‌شوند .)

روسپی جوان گمان کنم از آن رگبارها برند .
(شن‌ته ازراه میرسد .)

روسپی سالخورده نگاه کن کی دارد می‌آید . همان ملعونی که تسو و خانواده ات را به روز سیاه‌نشاند .

روسپی جوان کار او نبود ، کار پسرعمویش بود . خودش بما پناهدا : و حتی حاضر شد پول شیرینی‌ها را پردازد . من با خود او دشمنی ندارم .

روسپی سالخورده ولی من دارم . (با صدای بلند) : آهای ! خواهر ناز نازی و پولدار ما را باش ! با وجود اینکه یک مغازه خریده ، هنوز میخواهد مشتری‌های ما را تور کند . نمی‌خواهد درسته قورتم بدھی . من دارم میروم توی شن‌ته قهوه‌خانه کذار بر که .

روسپی جوان راست است که تو میخواهی با مرد زن طلاق داده ای
که سه تا بچه دارد ازدواج کنی ؟

بله . حالا هم دارم میروم آنجا پیش او .

شن ته

(با بی حوصلگی) : بالاخره گورتان را گم میکنید یا
نه ؟ قارقارکها ! حتی اینجا هم آدم نمی تواند راحت
باشد .

سون

روسپی سالخورده در دهنت را لجن بزن .

(دو روسپی دور میشوند .)

سون

(دنبال سر آنها فریاد میزند) : لاشخورها ! (به
تماشاگران) : حتی در این مکان دور افتاده هم دنبال
شکار میگردند ، آنهم با چه سماجتی . حتی توی بیشه
وزیر باران دنبال شکار میگردند !

شن ته

(خشمگین) : چرا نترانی میگوئی ؟ چشمش به
طناب میخورد . اوه !

سون

چرا بهت زده ؟

شن ته

با این طناب میخواهی چکار کنی ؟

برو خواهر ، برو ! پولی توی بساط من پیدانمی شود ،
حتی یک پول سیاه تازه اگر هم داشتم ، خرج تو
نمیکرم بلکه یک لیوان آب می خریدم .

(باران شروع به باریدن میکند .)

شن ته

با این طناب میخواهی چکار کنی . نباید این کار را بکنی .

- به تو ربطی ندارد . گورت را گم کن . سون
 دارد باران می آید . شن ته
 سعی نکن بیائی زیرا این درخت . سون
 (در حالیکه همانجا بی حرکت می ایستد) : نه . شن ته
 خواهر ، دست بردارد . فایده ای ندارد . یامن معامله اات سون
 نمیشود . با آن پاهای کسیج و معوجت بدرد من نمی خوری .
 چه دروغها ! شن ته
 لازم نیست آنها را به من نشان بدھی . لعنت بر شیطان ! سون
 خوب ، حالا که دارد باران می آید ، پس بیاز برد رخت .
 (با احتیاط نزدیک میروود وزیر درخت می نشینند .) شن ته
 چرا میخواهی این کار را بکنی ؟
 حالا که میخواهی بدانی ، برایت میگوییم تا بلکه از شرт سون
 خلاص بشوم (مکث میکند .) میدانی خلبان یعنی چه ؟
 بله ، توی قهوه خانه گاهی با خلبانها رو بروشده ام . شن ته
 ته ، ندیده ای . آنها ای را که تو دیده ای چند تا جفله سون
 کله پوک هستند که کلاه چرمی بسرمی گذارند . عده ای
 جعلق که نه گوششان با صدای موتور آشناست و نه
 چیزی از آن سردر میآورند . آنها را همینطوری
 می چپانند توی هوایما برای اینکه سبیل رئیس پایگاه
 چرب بشود . اگر به یکی از آنها بگوئی : هوایما بایست

را در ارتفاع دوهزار پائی از میان ابرها بیاور پائین و آنوقت با یک فرمان ببر بالا، جواب میدهد: این این کارها جزء قراردادمان نیست. به آدمی که نتواند ذر موقع پرواز، هوایما را عینه‌و ما تحت خودش روی زمین بنشاند، نمی‌شود گفت خلبان بلکه باید اسمش را گذاشت ابله. اما خود من در واقع از همه کس ابله ترم برای اینکه تمام کتابهای را که راجع به پرواز نوشته شده‌ توی مدرسه در پکن خواندم بجز یک صفحه، همان صفحه‌ای که در آن نوشته بودند: به خلبان احتیاجی نداریم. در نتیجه من خلبان شدم اما خلبان بدون هوایما، خلبان هوایما پستی ای که محمولات پستی ندارد. ولی تو که معنی این حرف‌ها را نمی‌فهمی.

فکر می‌کنم بفهم.

شن ۵۶

سون

شن ۵۷

به تو می‌گویم نمی‌فهمی، بگو نمی‌فهم. (میان خنده و گربه): وقتی بچه بودم، لک لکی داشتیم که یک بالش شکسته بود. انس عجیبی به ما گرفته بود و اذیت و آزار ما را تحمل می‌کرد: با غرور خاصی دنبال ما راه می‌افتد و با سرو صدا به ما می‌فهماند که خیلی تند راه نرویم. اما هنگام بهار و پائیز که پرنده‌ها بر فراز دهکده پرواز می‌کردند، سخت‌غمگین می‌شد. و من حال اورا خوب می‌فهمیدم.

- گریه نکن . سون
باشد . شن ته
- توالت خراب میشود . سون
خوب ، دیگر تمام شد . شن ته
- (با سرآستین اشکهایش را پاک میکند . سون ، در حالیکه همانطور به درخت تکیه زده و بدون آنکه سر به جانب او بگرداند ، صورت اورا نوازش میکند .) سون
حتی صورت خودت راهم نمی توابی درست و حسابی پاک کنی .
- (با دستمالی صورت او را پاک میکند . سکوت .) سون
حالا که خیال داری اینجابنشینی و مرا از بهدار آویختن خود بازداری ، پس لاقل چیزی بگو . شن ته
نمی دانم چه بگویم . سون
اصلا چرا میخواهی مرا از این شاخه پائین بیاوری ؟ شن ته
برای اینکه خیلی وحشت کرده ام . حتماً میخواستی به این کار دست بزنی چون غروب خیلی غم انگیزیست .
- (به تماشاگران) :
در سرزمین ما نمی بایست غروب های غمبار وجود داشته باشد
و پل های غول پیکر بر فراز رودها نیز ،

حتی ساعات میان شامگاه و سپیدهدم	
وروزهای زمستان هم خطرناکست ،	
زیرا در اثر تهییدستی	
کوچکترین چیزی سبب میشود .	
که مردم	سون
زندگی تحمل ناپذیر خویش رابه دورافکنند .	شنه
از خودت حرف بزن .	سون
مثلما از چه چیز خودم ؟ من یک مغازه کوچک دارم .	شنه
(بالحنی کنایه آمیز) : که تو یک مغازه داری و عقب	سون
مشتری نمیگردد .	شنه
(با لحنی قاطع) : درست است . ولی پیش از آن	شنه
در خیابانها پرسه میزدم .	سون
لابد هم هدیه خدا بیان است ؟	شنه
بله .	شنه
ناگهان یک شب از آن شبها جلوی رویت سبز شدند	سون
و گفتند : بگیر ، این پولها مال تو ؟	شنه
(در حالیکه میخندد) : برعکس ، یک روز صبح .	سون
خیلی هم مجلس گرم کن نیستی .	شنه
(پس از یک مکث کوتاه) : کمی میتوانم عود بزنم	شنه
و ادای مردم را در بیاورم . (با صدای دورگهای ادای	
یک مرد متشخص را در می آورد) : « نه ، این غیر	

ممکن است. باید کیف پولم را جاگذاشته باشم.» ولی
بعد از اینکه این مغازه را خریدم ، اول عودم را به
گوشاهای پرت کردم و بعد بخودم گفتم: حالا دیگر میتوانی
خودت را بزنی به بیماری ، کاربدی هم نیست .
بخود گفتم : حالا که زن پولداری شده ام ،
تنها میگردم و تنها به رختخواب میروم .
بخود گفتم : لاقل تا یکسال
با هیچ مردی رابطه برقرار نخواهم کرد .

پس چطور حالا میخواهی با آن مردی که در قهوه خانه
کنار بر که منتظر توست ازدواج کنی ؟
(شن‌ته سکوت میکند .)

تو از عشق چی می‌فهمی ؟
خیلی چیزها .
اصلًا هیچ چیز ، خسواهر . شاید از کارت خوشت
می‌آمد ؟
نه .

(بی‌آنکه بطرف او سر برگرداند ، صورت اورانوازش
میکند) : از این کار خوشت می‌آید ؟
بله .

تو آدم کم توقی هستی . عجب شهری !
تو دوست و آشنائی نداری ؟

سون

سون

شن‌ته

سون

شن‌ته

سون

شن‌ته

سون

شن‌ته

سون

یک فوج ، اما کسی که به درد دل من ، منی که هنوز بیکار
مانده ام ، گوش بدهد وجود ندارد . همه آنها طوری
و اندود میکنند که انگار دارند به حرف های کسی گوش
میدهند که از بودن آب توی دریا شکایت دارد . مگر
تو کسی را داری ؟

شن ته

(مردد) : من فقط یک پسر عمو دارم .
پس مواطبل خودت باش !

سون

شن ته

او تنها یکبار آمده سرا غمن . حالا هم برای همیشه از اینجا
رفته است . ولی تو چرا اینقدر بدین و ناامیدی ؟ می گویند
سخن کسی که از روی ناامیدی سرف بزند ، لطفی ندارد .
ادامه بده . از هیچی بهتر است .

سون

شن ته

(با حرارت) : با وجود اینهمه فقر و بیچارگی هنوز
هم آدمهای خوب پیدا میشوند . یک روز وقتی بچه
بودم . با یک پشته هیزم به زمین خوزدم . پیر مردی مرا
از زمین بلنگ کرد و حتی پشمیزی هم بمن داد . بارها
به این واقعه فکر کرده ام . بخصوص افراد بی بضاعت
با رغبت بیشتری بذل و بخشش میکنند . شاید مردم
مایلند آنچه را که در تو اند دارند عرضه کنند . و چه راهی
بهتر از مهر ورزیدن . کینه توری در حقیقت نشانه ای
از بی کفایتی است . وقتی کسی ترانه ای میخواند ، ماشین
میسازد ^{نیازش} میکند ، در واقع دارد مهر میورزد . تسویه

ترجم

- شم مهربان هستی .
با این حساب مهربان بودن کار چندان مشکلی نیست؟
نه . همین آن یک قطره باران روی صورتم افتاد .
کجای صورت ؟
ما بین دوچشم .
به چشم راست نزدیک تر بود یا به چشم چپت؟
به چشم چپم .
خوب . (پس از اندکی ، خواب آلود) : و دیگر
با مردها حسابی نداری ؟
(با تبسم) : ولی پاهای من که کج و معوج نیست ؟
شاید نباشد .
بطور حتم نیست :
(در حالیکه بی رمق به درخت تکیه زده است) : با
این وصف چون دو روز است لب به غذا نزدهام و
یکروز است آب نخوردهام ، قادر نیستم با تو عشق
بازی کنم ، حتی اگر دلم هم بخواهد .
زیرباران بودن چه لطفی دارد !
(وانگ آبفروش در حالیکه آواز سرداده است ، از
دور پیدا میشود) :
ترانه آب فروش در زیر باران
من اینجا زیر باران ایستاده ام

و آب میفروشم .
 با آنکه راه درازی را
 برای این چند جرعه آب پیموده‌ام ،
 واکنون فریاد میزنم : آب بخرید ،
 هیچکس عطش زده و مشتاق
 خریدار آن نیست ،
 پولی بهای آن نمی‌پردازد و آنرا نمی‌نوشد ،
 (سگ توله‌ها ، آب بخرید !)
 کاش میتوانستم سوراخ آسمان را منسدود کنم .
 همین چند شب پیش درخواب دیدم که
 هفت هشت سالی است باران نباریده
 و من آب خود را قطره قطره می‌پیمایم .
 مردم گرد من فریاد می‌زدند : آب !
 هر کس بطرف من دست دراز می‌کرد ،
 سراپا یش را براندازمی‌کردم
 ببینم از ریخت و قواره‌اش خوش‌نمی‌آیدیانه .
 (سگ توله‌ها لله می‌زدند .)
 (درحالیکه می‌خندد) :
 اکنون ای علوفه‌ای هرزه !
 به پشت آرمیده و آسوده خاطر
 خود را از پستان متورم ابرها سیراب می‌کنید

بدون اینکه بھای آنرا جویا شوید ،
و من فریاد می زنم : آب بخرید !
اما هیچکس عطش زده و مشتاق
خریدار آن نیست ،

پولی بھای آن نمی پردازد و آنرا نمی نوشد .

(سگ تو له ها ، آب بخرید !)

(باران بند آمده است . شن ته وانگ را می بیند و
بطرف او میرود .)

اوہ ، وانگ ، تو بیر گشتی ؟ من ظرف آب را پیش خودم
نگاهداشته ام .

خیلی از تو ممنونم . راستی حالت چطور است ،
شن ته ؟

خوب است . من با مرد باهوش و پرشهامتی آشنا شده ام
ومی خواهم یك لیوان آب از تو برای او بخرم .

سرت را بگیر بالا و دهانت را باز کن ، هر چقدر که دلت
می خواهد آب بخور . هنوز از شاخ و برگ ها آب
می چکد .

ولی من از آن آبی که توداری می خواهم ، وانگ .
از آن آبی که از راهی دور آوردہ ای
و ترا خسته کرده است .

آنرا برای مردی که آنجاست می خواهم .

شن ته

وانگ

شن ته

وانگ

شن ته

او خلبان است و خلبان
 از هر کس دیگر شجاع تر است .
 با توفانهای سهمگین به جدال برمی خیزد ،
 بر فراز آسمانها به پرواز در می آید
 و برای دوستان ما در سرزمین های دور دست
 نامه های محبت آمیز می برد .

(شن ته پول آب رامی پردازد و به سوی سون میرود .)
 (با خنده و صدای بلند به وانگ) : به خواب رفته .
 من و ناامیدی و باران اورا کاملاً خسته کرده ایم .

شنه

هیان پر ۵۵

خوابگاه وانگ
در کanal فاضل آب

(آبفروش خواب است . موزیک مترنم است . کanal
به چشم میخورد . آبفروش خدايان را در خواب میبیند .)
(شوق زده) : سروران من ، اورا دیدم . اصلاح عوض
نشده است .

خدايان
وانگ

باعث خوشوقتی است .
او عاشق شده . مرد مورد علاقه اش را بمنشان داد .
حالش هم کاملا خوبست .

خدايان
خدايان

چه خبر خوشی ! اميد واريم عشق تصميم او را در انجام
كارهای خير راسخ تر کند .

خدايان

همينطور هم هست . او تا آنجا که ميتواند کارهای نيك ميکند
خداي اولی مثلا же کارهای نيكی ؟ برایمان تعریف کن ، وانگ عزيز .

خدايان

- وانگ وانگ مثلا با همه کس خوش فتاری میکند .
- خداei اولی خداei اولی (باحرارت) : خوب ، دیگرچی ؟
- وانگ وانگ کم اتفاق میافتد که کسی تنها بخاطر اینکه پول ندارد بدون سیگار ازدم مغازه او برگردد .
- خداei اولی خداei اولی باعث امیدواریست . دیگرچی ؟
- وانگ وانگ به یک خانواده هشت نفره هم پناه داده است .
- خداei اولی خداei اولی (فاتحانه به خدای دومی) : هشت نفره ! (به وانگ) چیز دیگری هم به خاطرت میرسد ؟
- وانگ وانگ از من هم ، با وجود اینکه باران می آمد ، یک لیوان آب خرید !
- خداei اولی خداei اولی جز این هم از او انتظار نداشتم .
- وانگ وانگ ولی انعام این کارها به پول زیادی احتیاج دارد .
- خداei اولی خداei اولی چنین مغازه کوچکی کفاف مخارج این قبیل کارهاران میدهد البته ، البته ، اما یک باغبان کار آزموده بایک وجب زمین اعجاز میکند .
- وانگ وانگ درواقع او هم اعجاز میکند . مثلا هر روز صبح برنج توزیع میکند . باور کنید که نصف عایداتش فقط به مصرف همین کار میرسد .
- خداei اولی خداei اولی (با اخوردگی) : من هم چیزی نگفتم . برای آغاز کار ناراضی نیستم .
- وانگ وانگ باید در نظر داشته باشید که بعد از و زمانهای شده . یکبار

مجبور شد پسر عمومیش را به کمک بطلبید زیرا در اداره

مغازه مشکلاتی برایش پیش آمده بود .

بمحض اینکه پناهگاهی برپاشد ،

خیل پرندگان سرگردان در آسمان زمستانی .

در جستجوی جای امنی :

بدانسو پر کشیدند ، و رو باه گرسنه

دیوار آنرا سوراخ کرد ، و گرگ یک با

ظرف غذارا واژگون ساخت .

بهر صورت ، دخترک نتوانست به تنهائی از عهده انجام

این همه کار برآید . در عین حال همه مردم معتقدند که او

دختر خوبیست . باو لقب فرشته محله های فقیر نشین

را داده اند . چونکه نیکی های فراوانی از او در همین

مغازه کوچک سرزده است . حالا لین توی نجار هر چه

که دلش می خواهد ، بگوید .

خدای اولی

منظورت چیست ؟ مگر لین تو از او بدمیگوید ؟

تنهای حرفش اینست که اجرت قسه ها را آنطور که مورد

نظر او بوده ، باو نپرداخته است .

وانگ

خدای دومی چی گفتی ؟ اجرت نجار آنطور که باید و شاید پرداخت

نشده ؟ آنهم از طرف شن ته ؟ چطور به این کار راضی

شده ؟

وازنگ

حتماً به اندازه کافی پول نداشته .

خدایی دوهمی فرق نمی کند . آدم باید هر طور شده فرض خود را پردازد . حتی نباید بگذارد اورابه بدحسابی ، هرجند هم که بی اساس باشد ، متهم کنند . دستورات مذهبی را می بایست ابتدا کلمه به کلمه بمورد اجرا گذاشت ، آنگاه به مفهوم واقعی آن جامعه عمل پوشاند .

وانگیت ولی این کار پسر عمومیش بود ، سرور من ، نه خود او . خدای دوهمی پس این پسر عموم نباید دیگر به معازه اوقتم بگذارد . وانگیک (درمانده) : فهمیدم ، سرور من . فقط بخاطر دفاع از شن ته اجازه بدهید این نکته را اضافه کنم که مردم این پسر عمو را به عنوان یک تاجر معتبر مسی شناسند . حتی پلیس هم با احترام می گذارد .

خدای اولی خوب ، ماهم نمی خواهیم این پسر عمورا بدون محاکمه تکنیر کنیم . باید اعتراف کنم که من از مسائل تجاری چندان اطلاعی ندارم . باید دید آداب و رسوم چه حکم می کند . ولی آیا اصولاً این تاجر بازی ها لزومی دارد ؟ امروزه همه کس به تجارت روی آورده است . مگر آن هفت سلطان نیکو کار هم از راه تجارت به آن مقام والا رسیدند ؟ مگر کونگ که لقب عادل گرفت ماهی فروشی می کرد ؟ اصولاً تجارت چهار تباطی با زندگی شرافتمندانه و قابل احترام دارد ؟

خدای دومی (که سرمای سختی خورده است) : بیهود حال این قبیل

مسائل نباید تکرار شود .

(عازم رفقن میشود . دو خدای دیگر نیز بر اهمی افتد)
خدای سومی (عقب ترا از سایرین ، با دستپاچکی) : لحن تندامروز
 مارا می بخشی . مانعیلی خسته ایم و بی خوابی کشیده ایم .
 جای خواب ؟ کدام جای خواب ؟ ثروتمندان ما
 را به فقرا حواله میدهند ، آنها هم که جای کافی
 ندارند .

خدایان
 (ناسزا گویان دور می شوند) : سست عنصر ! اینهم
 نیک ترین شان اجمعی بدرد نخور . بی اهمیت ، ناچیز .
 البته باحسن نیت اما بدون نتیجه . باید لااقل ...
 (صدای آنهادیگر به گوش نمی رسد .)

وانگ
 (دنبال آنها فریاد میزند) : سروران من ، اینقدر سخت
 گیر نباشد . در آغاز کار اینقدر پر توقع نباشد .

۴

بیهیدان جلوی مغازه شن ته

(یک آرایشگاه ، یک مغازه قالی فروشی و مغازه دخانیات
فروشی شن ته . صبح است . جلوی مغازه شن ته دو
تن از اعضای خانواده هشت نفری یعنی پدر بزرگ
و زن برادر که هنوز آنجامانده‌اند ، مرد بیکار و خانم
شین ایستاده‌اند :)

دیشب نیامد خانه ؟

زن برادر

شین رفتارش عجیب شده . حالا که پسر عمومی بس دعنهش
رفته و او فرصت پیدا کرده کمی برنج به مابدهد ، شبها
غیبیش میزند و خدا میداند به کدام جهنم دره می‌رود .
(از آرایشگاه سروصدائی به گوش می‌خورد . وانگ
با عجله از آنجایرون می‌آید . آقای شوفو ، آرایشگری

تومند ، درحالیکه ابزار فرزنی خود را دردست دارد
او را دنبال میکند .)

حالا درسی بتو میدهم تا دیگر با این آبگندیدهات
مزاح مشتریهای من نشمری . زود باش ، لیوانت را
بگیر و گورت را گم کن .

(وانگ به طرف لیوانی که شوفو جلوی او گرفته است
درست می برد اما شوفو آنچنان با ابراز فرزنی خود
روی دست وانگ می زند که فریادش بلند می شود .)

شوفو
شوفو
مودبیکار
وانگ
مودبیکار
وانگ
مودبیکار
شون
زن برادر

بگیر ! بگذار این برایت درس عبرتی باشد .
(نفس زنان به طرف مقازه اش برمی گردد .)
(مرد بیکار لیوان را بر میدارد و به وانگ می دهد .)
میتوانی بخاطر این کار از او شکایت کنی .
دستم معیوب شد .

فکر میکنی شکسته باشد ؟
اصلانمی توانم آنرا تکان بدhem .
بنشین و کمی آب روی آن بربز .
(وانگ می نشینند .)

بهر حال آب برایت خرج برنمی دارد .
با وجود اینکه ساعت هشت صبح است . تمی توانیک
تکه چلووار این دو روبراها گیر آورد . خانمهم که رفته
دنبال بلهو سی . عجب محشر خری است !

شین

(غمزده) : دیگر به فکر مانیست .

(شن‌ته ، در حالیکه ظرف برنجی در دست دارد ، از ته کوچه ظاهر می‌شود .)

شن‌ته

(به تماشاگران) : هنوز شهر را در این وقت صحیح

نديده بودم . معمولاً در اين ساعات روز ، از ترس اينكه

مبادا بيدار شوم ، سرم را زير لحاف كشيم پنهان مي‌کرم

و همانطور دراز می‌کشيم . امروز به ميان پسر بچه‌

هاي روزنامه فروش ، مردانه که خيابانها را آب پاشي

مي‌کردند ، و گاريهاي که سبزیجات را از ده به شور

مي‌آوردند رفتم ، از محل سکونت سون تا اينجا را

در ازى را پيسودم اما باهر قدم برشاديم افزوده ميشد .

همشه می‌شنيدم که می‌گويند : عاشق در آسمانها

پرواز می‌کند . اما خوشتر آنست که انسان روی زمین

روی همین آسقالت راه برود . بدانيد که اينوه خانه‌ها

در صبحگاه ، در ساعتی که آسمان شفاف و طلائی

رنگ هنوز از گردو غبار تيره نشده ، بدقنهای شبيه

هستند که بر آنها آتش افروخته باشند . بدانيد که اگر

عاشق نباشد ، خيلي چيزها را از دست مي‌دهيد . شهر

خوبش را بنگريدي که چون سر از بستر برميدارد وزندگى

روزانه را آغاز مي‌کند بگفته شعراء همانند استاد کار

پيو و پر تحرکي است که پيش از کار سيفه را از هر ان

آزاد پرمیسازد و آنگاه ابزار کار خویش را بدست میگیرد . (به منتظران) : صبح بخیر . این هم برنج . (آن را توزیع می کند . در این هنگام چشمش به وانگ می خورد) صبح بخیر ، وانگ . من امروز کمی خل شده ام . در تمام طول راه خودم را در شیشه و یترین ها و رانداز می کردم و حالا هم به سرم زده که یک شال گردن بخرم . (پس از اندکی مکث) خبلی دلم می خواهد خوشگل جلوه کنم . (با سرعت بطرف مغازه قالی فروشی می برود .)

شوفو
 (که جلوی مغازه اش ایستاده ، به تماشاگران) : عجیب است که شن ته ، صاحب مغازه دخانیات فروشی ویساویس ، تابحال نظر مراجلب نکرده ! امروز چقدر قشنگ شده ! الآن سه دقیقه است که محو تماشای او هستم و تصور می کنم بهمین زودی عاشق او بشوم . خبلی دوست داشتنی است . (به وانگ) : گورت را گم کن ، بی همه چیز !

(به آرایشگاه خود باز می گردد . شن ته همراه با قالیفروش و همسرش از مغازه قالی فروشی بیرون می آید . شن ته یک شال گردن و پیر مرد آینه ای در دست دارد .)

پیوند
 خبلی قشنگ است . چندان هم گران نیست ، برای

- شنبه پائین آن کمی زدگی دارد .
 (به شال گردنی که در دست پیرزن است اشاره میکند)
 رنگ سبزش هم قشنگ است .
 (با ترسم) : ولی متأسفانه این یکی بدون عیب و نقص
 است .
- پیروز
 شنبه
- بله . عجب مصیبتی ! با این مغازه ای که من دارم
 نمیتوانم از این بلندپروازی ها بکنم . هنوز در آمد
 کم اما مخارجم زیاد است .
- پیروز
 شنبه
- به خاطر خیر و خبراتی که میکنی مخارجت زیاد میشود .
 خیلی تند روی میکنی . در آغاز کار هر کاسه برنجی
 در وضع آدم اثر میگذارد ، مگرنه ؟
- پیروز
 شنبه
- (در حالیکه شال گردنی را که زدگی دارد امتحان میکند)
 چاره ای نیست . به هر صورت در حال حاضر کمی به
 سرم زده است . این رنگ به من می آید ؟
- پیروز
 شنبه
- بهتر است از یک مرد بپرسی .
 (به پیر مرد) : به من می آید ؟
- پیروز
 شنبه
- بهتر است از ...
- شنبه پیروز
- (مؤدبانه) : نه ، من از شما می برسم .
- پیروز
 شنبه
- (مؤدبانه) : به نظر من به شما می آید ولی از طرف
 کم رنگ ترش به گردن بیندازید .
- پیروز
 شنبه
- اگر مطابق میلت نیست ، میتوانی آن را عوض کنی .

(او را به کناری می کشد) : وضع مالی طرف خوبست؟

(باختنه) اوه ، نه .

شن ته

پیروز

شن ته

پیروز

پس چطور می خواهی اجاره شش ماه را بپردازی؟

اجاره شش ماه؟ بکلی از یادم رفته بود .

فکر می کردم . دو شنبه آینده هم که اول برج است .

می خواهم چیزی به توبگویم . راستش من و شوهرم ،

بعد از اینکه با تو آشنا شدیم ، آن آگهی ازدواج را

چندان جدی نگرفتیم . از اینرو تصمیم گرفتیم در موارد

ضروری دستی زیر پر و بال توبگیریم . ما اندک اند و خته ای

داریم و حاضریم دویست دلار به تو قرض بدهیم . اگر

مایلی می توانی اجناس ابارت را نزد ما گرو بگذاری ،

اما بین ما دیگر لازم نیست نوشته ای ردوبدل شود .

شما واقعاً خیال دارید به آدم سربه هوائی مثل من پول

قرض بدهید ؟

شن ته

پیروز

راستش را بخواهی ، به پسرعمویت که مسلمآ آدم سر

به هوائی نیست این پول را قرض تمیله هیم ولی به تو

با خیال راحت می دهیم .

(به آنها نزدیک می شود) : بالاخره توافق کردید؟

آقای دنگ ، امیدوارم خدایان هم حرف های همسر زان

را شنیده باشند زیرا آنها دنبال افراد نیکو کاری که

خود را خوشبخت احساس می کنند ، می گردند .

شن ته

پیروز

اینطور که پیداست شما زوج خوشبختی هستید چراکه
به کسی که د راه عشق به مشکلات برخورده است ،
کمک می کنند .

(زوج پیر تبسی بیکدیگر تحویل می دهد .)
این پول .

پیو مود

(پاکتی به دست شن ته میدهد . شن ته آن رامی گیردو
با احترام سرتیود را فرمی آورد . زوج پیر نیز با احترام
او جواب میدهند و سپس به مغازه خود برمی گردند .)

شن ته

(درحالیکه پاکت را بالای سر خود گرفته است ، به
وانگ) : این هم اجاره شش ماه ! به معجزه شباهت
ندارد ؟ راجع به شال گردن تازه من چه نظری داری ؟
آن را به خاطر جوانی که در پارک شهر دیدم خریده ای ؟

وانگ

(شن ته باعلامت سر جواب مثبت میدهد .)

بهتر است بجای اینکه ماجراهای بی سروته خود را
برایش تعریف کنی ، نگاهی به دست شکسته اش
بیندازی .

شهن

(باوحشت) : چه بلائی به سردیست آمده ؟

شن ته

آقای آرایشگر جلوی چشم همه ما با ابزار فرزنی اش
محکم زد روی دست او .

شهن

(ناراحت از بی توجهی خود) : و من اصلا متوجه
نشدم ! باید هر چه زودتر خودت را به دکتر برسانی

شن ته

و گرنه دستت از کار می‌افتد . زود باش ، بلند شو !
بهتر است بجای دکتر پیش قاضی برود . وانگ میتواند
از آرایشگر که مرد متمولی است ادعای خسارت
بکند .

هد: بیکار

فکر میکنی این کار فایده‌ای دارد ؟
اگر واقعاً شکسته باشد ، البته ولی مطمئنی که شکسته ؟
فکر میکنم : خیلی ورم کرده . یعنی چیزی عاید ممیشود ؟
البته باید شاهد داشته باشی .
همه شما که ناظر بودید . همه تان می‌توانید شهادت
بدهید .

وانگ

شین

وازگ

شین

وازگ

(به اطراف خود نگاه می‌کند . مرد بیکار ، پدر بزرگ
وزن برادر در حالیکه به دیوار تکیه داده‌اند ، مشغول
خوردن برنج هستند . تمام سرها پائین است .)

شن‌له

شین

شن‌له

زن برادر

شین

من ؟ حواس من جای دیگری بود .
بر عکس ، حواس خیلی هم جمع بود . من دیدم که
نگاه میکردی . چیزی که هست ، از آرایشگر می‌ترسی
برای اینکه آدم بانفوذی است .
(به پدر بزرگ) : مطمئن که تو شهادت میدهی .

شن‌له

ذن برادر

شهادت او فایده‌ای ندارد . عقل او سر جایش نیست .

شن ته

(به مرد بیکار) : موضوع کمک خرج برای یک عمر است .

هر د بیکار

والله ، من خودم به علت گدائی دو تا پرونده دارم . می‌ترسم

شهادت من به ضرر اوتمام شود .

شن ته

(با ناباوری) : پس شما نمی‌خواهید جریان واقعه را

بگوئید . در روز روشن دست او را شکسته‌اند ، همه

شما ناظر بوده‌اید ولی هیچ‌کدام امان حاضر نیستند دهان

باز کنید ؟ (خشمگین) :

بس ر برادر تان ستم رفته و شما پلکها را برهم

می‌نهید .

ستم دیده نعره می‌کشد و شما لب از لب نمی‌گشايد .

ستمگر آزادانه می‌گردد و قربانی می‌جويد .

و شما می‌پنداريد که از ستم او در امانند زیرا

نافرمانی نکرده‌اید .

این چه شهریست ؟ شما چگونه بشرهائی

هستید ؟

در شهری که به کسی بی‌عدالتی می‌شود ، باید

مردم سر به شورش بردارند .

شهری که در آن از شورش نشانی نیست ،

چه بهتر که قبل از رسیدن غروب آفتاب

در میان شعله‌های آتش نابود شود .

وانگ ، حالا که هیچیک از اینها حاضر نیست برای تو
شهادت بدهد ، خود من برایت شهادت میدهم و میگویم
به چشم خودم دیده‌ام .

اسم این را میگذارند شهادت دروغ .
نمیدانم پسیم یا نه ؟ در واقع مجبورم پسیم . (در حالیکه
به دستش نگاه می‌کند ، با تردید) : فکر می‌کنید برای
شکایت کردن به اندازه کافی تورم دارد ؟ به نظر من
ورم آن کمتر شد .

(اورا دلداری میدهد) : نه ، مطمئن باش که ورمنش
کمتر نشد .

راست میگوئی ؟ - به نظر من هم کمتر که نشده هیچ
حتی بیشتر هم شده . فکر می‌کنم هیج دستم شکسته باشد .
بهتر است هرچه زودتر بروم پیش قاضی .

(در حالیکه دستش را برای مخصوصیت از برخورد به
چیزی کمی بالاگرفته و بدآن چشم دوخته است ، با
عجله برآمد می‌افتد .)

(شین بطرف آرایشگاه میرود .)

برای چاپلوسی رفت سراغ آرایشگر .
نمیشود و صبح دنیا را عوض کرد .

(بشیمان) : من قصد نداشتیم و شما نیازی بگوییم ،

شین

وانگ

ورد بیکار

وانگ

ورد بیکار

زن برادر

شن ته

فقط وحشت کرده بودم . نه ، بر عکس ، می خواستم به
شما نا سزا بگیریم . از جلوی چشم گم بشوید !
(مرد بیکار ، زن برادر و پدر بزرگ ، در حالیکه مشغول
خوردن برنج هستند ، غرولند کنان دور می شوند .)

شن‌ته

جوابی برای گفتن ندارند . در هر محلی آنها
را جای دهی ، همانجا مانند ، و چون آنان
را از خود برانی ،

بلافاصله میدان خالی می‌کنند .

هیچ چیز آنها را دگرگون نمی‌کند .
تنها وقتی بوی غذای مشامشان بخورد ، سر بالا
می‌کنند .

(پیر زنی باعجله داخل می‌شود . او مادر سون یعنی خانم
یانگ است .)

(نفس زنان) : دوشیزه شن‌ته شما هستید ؟ پسرم همه
چیز را برای من تعریف کرده . من مادر سون هستم .
فسکرش را بکن ، سون شانس عجیبی آورده . یک
پست خلبانی به او پیشنهاد شده . امروز صبح ، یعنی
درواقع همین چند لحظه پیش ، از پکن از طرف رئیس
پایگاه هوایپماهای پستی نامه‌ای برای سون رسید .

یعنی او دوباره می‌تواند پرواز کند ؟ آه ، خانم یانگ !

شن‌ته

خانم یانگ

خانم یانگک
شن ته
ولی بدست آوردن این پست پانصد دلار خرج بر میدارد.
چه زیاد ! ولی یك چنین پستی را نباید بخاطر نداشتن
پول از دست داد ، هیچ چیز که نباشد ، مغازه من

هست .

خانم یانگک
شن ته
مگر توبتوانی کاری بکنی .
(اورا در آغوش میگیرد) : امیدوارم بتوانم با و کمک
کنم .

خانم یانگک
با این کارت به یك آدم با استعداد شانس اظهار وجود
میدهی .

شن ته
چرا پیش پای کسی که میخواهد عضو مفیدی برای
جامعه اش بشود سنگ می اندازند ؟ (پس از آن دست کمک)
چیزی که هست ، برای این مغازه پول زیادی نمی برد از نند .
این دویست دلار پول نقد را هم که فرض گرفته ام . با
وجود این هیتوانی آنرا همین آن برایش ببری ، من
این پول را از راه فروش اجتناس نمایم و دام به صاحب شی
ردخواهم کرد .

(پولی را که زوج پیر باو قرض داده اند به خانم یانگک
می دهد .)

خانم یانگک
دوشیزه شن ته ، کمک تو راه دوری نمیرود . مردم اسم
اور آگذاشته اند خلبان مرحوم زیرا به عقیده آنها روزی
که مردها پشت فرمان هوا پیما بنشینند ، او هم دوباره

پرواز خواهد کرد.

شن‌ته

ولی برای دست یافتن به این پست هنوز به سیصد دلار دیگر احتیاج داریم. باید چاره‌ای بیندیشیم. (باطمانیه) من شخصی را می‌شناسم که به احتمال قوی میتواند به ما کمک کند. قبل از این هم یکبار مرا از درماندگی نجات داده است. در واقع تصمیم نداشتم باز هم به او مراجعه کنم زیرا آدم موذی و سختگیری است. اما بحثی ندارد که یک خلبان باید پرواز کند.

(صدای هوایی از دور شنیده می‌شود .)

خانم یادگ

امیدوارم شخص موردنظر بتواند این پول را فراهم کند. نگاه کن! هوایی امی پست صبح است که به طرف پکن پرواز می‌کند.

شن‌ته

(با قاطعیت) : دست تکان بده! حتماً خلبانش مارا می‌بیند. (شال‌گردن را درهوا تکان میدهد) : تو هم دست تکان بده!

خانم یادگ

(در حالیکه دست تکان میدهد) : مگر خلبانش را می‌شناسی؟

شن‌ته

نه. ولی یکنفر را می‌شناسم که بزودی پرواز خواهد کرد، مرد ناامیدی که بزودی پرواز خواهد کرد. لااقل یکنفر از ما باید بتواند دور از این همه نکبت بالای سرما پرور آز کند.

(به تماشاگران) :

یانگ سون ، معشوق من ، درمیان ابرها
 با توفانهای سهمگین به جدال برمی خیزد ،
 بر فراز آسمانها به پرواز درمی آید .
 و برای دوستان ما در سرزمین های دور دست
 نامه های محبت آمیز می برد .

پیش پود

(شن‌ته در حالیکه صورتک و لباسهای شوی تا را در
دست دارد و آواز میخواند داخل میشود) :

ترانه درماندگی خدایان و نیکان
در سورزمین ها
کاردان به شانس نیاز دارد .
تنها زمانی میتواند اظهار وجود کند
که پشتیبان قدر تمدنی داشته باشد .
نیکان را توان آن نیست که خود را یاور باشند و خدایان
در مازدهاند .
چرا خدایان صاحب تانک و توب
ناوشکن و بمبا فکن و مین نیستند
تا مردم بدنهاد را از پای درآورند و نیکان را نگهبان
باشند ؟

(لباسهای شوی ترا به تن میکند و چند قدم بهشیوه‌او
برمیدارد .)

در سرزمین ما

نیکان را تو ان آن نیست که برای دیر زمانی نیک بمانند .
وقتی کاسه‌ها پر نباشد ، سفره نشینان به سرو کله هم
می‌زند .

آوخ ! فرامین خدایان

جوایگوی احتیاجات مانیست .

چرا خدایان بر سربازارها نمی‌آیند
و این نعمت‌های پر بر کت را با لبی خندان بین مردم
 تقسیم نمی‌کنند ؟

چرا به کسانی که با نان و شراب تن فربه کرده اند ،
 اجازه میدهند تا دوستانه با هم کنار بیایند ؟

(صورتک شوی ترا به چهره می‌زند و به خواندن
ادامه میدهد) :

برای دست یافتن به یک وعده خوراک

به کوششی نیاز است که به کمک آن امپراتوری بزرگی
را می‌تسویان روی کار آورد
بدون لگد مال کردن گروهی ،
 نمیتوان در مانده‌ای رایاری کرد .

چرا خدایان در آسمانها با صدای بلند اعتراف نمیکنند

که دنیای خوبی را به نیکان مدیونند ؟
 چرا تانک و توب در اختیار نیکان نمی گذارند
 و فرمان نمی دهند : آتش کنید و بیش از این در تحمیل
 سختی ها شکیبا نباشد ؟

۵

مغازه دخانیات فروشی

(شوی تا پشت میز مغازه نشسته و روزنامه میخو اند و به خانم شین که در حال گردگیری با او حرف میز ند توجهی ندارد.)
قبول کنید با شایعاتی که توی محله بین مردم رایج شده ،
وضع مغازه به خطر افتاده است . وقت آن رسیده که
مرد حسابگری چون شما در رابطه شن ته و بانگ سون
اهل « کوچه زرد » ، دخالت کند . در نظر داشته باشید
که شوفوی آرایشگر که صاحب دوازده خانه است و
تنها همسری پیرو فرتوت دارد ، دیروز در حضور من
به شن ته اظهار علاقه نمود . حتی درباره وضع مالی
او هم از من سئوالاتی کرد و این نشان میدهد که گلوبی
او واقعاً پیش شن ته گیر کرده است .

شین

(چون جوابی نمی‌شنود باظرف خاکرو به خارج می‌شود.)

صدای سون

(از خارج) : مغازه شن ته اینجاست ؟

صدای شین

بله ، ولی امروز پر عمویش اینجاست .

(شوی تا آهسته و به شیوه شن ته بطرف آینه می‌رود تا

دستی به سرو مویش بکشد اما وقتی جلوی آینه قرار

می‌گیرد ، متوجه می‌شود که دارد نقش شوی تا را بازی

می‌کند و به اشتباه خود پی می‌برد . درحالیکه به آرامی

می‌خندد به عقب بر می‌گردد . یانگ سون و به دنبال او

شین که حس کنیج‌کاویش تحریک شده وارد می‌شود .

شین از کنار سون رد می‌شود و به ته مغازه می‌رود .)

من یانگ سون هستم . (شوی تا تعظیم می‌کند .) شن ته

سون

اینجاست ؟

شوی تا

ولی حتماً شما از روایط مانجبر دارید . (غازه را از انداز

می‌کند .) یک مغازه حسابی ! فکر می‌کردم اغراق می‌کند .

(با خوشحالی داخل جعبه‌ها و شیشه‌ها را بازرسی می‌کند .)

من دو باره پرواژه می‌کنم ، مرد . (سیگار برگی بر میدارد .

شوی تا برای او کبریت می‌کشد .) فکر می‌کنی بتوانیم

سیصد دلار از این مغازه بیرون بکشیم ؟

ممکن است بپرسم : آیا خیال دارید مغازه را یکجا

شوی تا

بفر و شبی ؟

سون

مگر سیصد دلار نقد نداریم؟ (شوی تا با علامت سر جواب نهی میدهد.) دویست دلاری که بمن داده بجای خود، ولی بدون سیصد دلار دیگر کارم درست نمیشود. شاید در مورد قول قرض دادن سیصد دلار دیگر بهشما کمی عجله به خرج داده باشد. این کار ظاهراً به قیمت از دست دادن مغازه برایش تمام میشود. بقول عوام عجله همچون توفانی است که بنا را از بن فرومیریزد.

سون

این پول یا باید همین حالا بدست من برسد یا هیچ وقت. ضمیناً شن ته از آن دخترهائی نیست که در کارها زیاد شک میکنند. وقتی پای کمک به میان باید، هیچ تردیدی بخود راه نمی‌دهد.

شوی تا

که اینطور؟

سون

البته این یکی از محسنات اوست.

شوی تا

ممکن است پرسم این پانصد دلار را برای چه مصروفی میخواهی؟

سون

مثل اینکه داری از من بازجوئی میکنی؟ رئیس پایگاه هوائی پکن، یکی از همدوره ای های سابقم، قول داده که محلی در آن پایگاه برای من دست و پا کنده شرط اینکه پانصد دلار رشوه بدهم.

شوی تا

پول زیادی نیست؟

سون

نه. رئیس پایگاه باید برای این منظور یکی از خلبانها

را که معمولاً بخاطرداشتن مسئولیت خانه و خانواده
طبع فرمان هستند به وظیفه نشناصی متهم کند؛ منظورم
را که می‌فهمی؟ در ضمن این موضوع خیلی محترمانه
است، لازم نیست شن‌ته چیزی درباره آن بداند.

شوی تا
شاید. یک مطلب دیگر: ممکن نیست رئیس پایگاه
ماه دیگر عین همین معامله را با توبکند؟
سون
با من؟ از من هیچگاه وظیفه نشناصی نخواهد دید. من
به اندازه کافی بیکاری کشیده‌ام.

شوی تا
(سرمی جنباند) : البته سگ، گرسنه رام تراست. (چند
لحظه اور اور انداز می‌کند.) مسئولیت خطیری است.
آقای یانگ سون، شما از دختر عمومی من توقع دارید
که از دارائی مختصر خود و آشنا بانی که در این شهر
دارد چشم بپوشد و سرنوشتی را به دست شما بسپارد.
معنی اش اینست که می‌خواهید با او ازدواج کنید؟

سون
من حاضرم.
شوی تا
به نظر تو حیف نیست این مغازه را به خاطر چند دلار
از دست بدھید؟ وقتی آدم در فروش عجله بخر جدید،
پول چندانی دستش نمی‌گیرد. با دویست دلاری که پیش
تو دارد، می‌توان کرايبة شش ماه را پرداخت. آیا این
مطلوب تر اینیز به فکر نمی‌اندازد که به اداره همین مغازه
ادامه بدھید؟

سون
مرا به فکر بیندازد؟ یعنی مردم باید یانگ سون خلبان را پشت دخل ببینند که می‌پرسد : « آقای محترم، سیگار تنده میل دارید یا ملایم؟ » نه . این شغل درshan خانواده یانگ سون نیست ، آنهم در این دوره و زمانه.

شوى تا
پس خلبانی شغل هست؟

سون
(نامه‌ای از جیب بیرون می‌آورد) : ماهی دویست و پنجاه دلار به من حقوق میدهند . اگر باور نمیکنی ، نامه را بخوان . این هم تمبر و مهر پستخانه‌پکن . دویست و پنجاه دلار؟ پول هنگفتی است .

شوى تا
پس خیال‌کردی مفت و مجانی پرواز میکنم ؟
ظاهرآ پست بسیار خوبیست . آقای یانگ سون ، من از طرف دختر عمومیم و کالت دارم که برای بدست آوردن این پست که منتهی آرزوی توست، به تو کمک کنم . از لحاظ دختر عمومیم هیچ اشکالی نمی‌بینم که به فرمان قلبش کار کند . او هم حق دارد از لذات عشق برخوردار شود . بنا بر این حاضرم تمام اجناس اینجا را به صورت پول درآورم . قرار است در فروش مغازه با خانم می‌چو هم مشورت کنم . مثل اینکه پیدایش شد .

صاحبخانه
(داخل می‌شود) : روز بخیر ، آقای شوى تا . حتیاً میخواهید راجع به کزایه مغازه که پس فردا موئسد آنست با من صحبت کنید .

شوي تا خانم می چو ، با جرياناتي که اتفاق افتاده ، معلوم نیست
 که دختر عمومیم بتواند به اداره این مغازه ادامه دهد .
 دختر عمومیم در نظر دارد ازدواج کند و همسر آینده
 او - (يانگ سون را معرفی میکند .) - آقای يانگ
 سون ، قصد دارد اورا با خودش به پکن ببرد تا آنجا
 زندگی نوی را آغاز کنند . اگر پول خوبی بسدهند ،
 اجناس اينجا را می فروشيم .

صاحب خانه به چه قيمت ؟

سون سیصد دلار نقد .

شوي تا (باعجله) : نه ، پانصد دلار .

صاحب خانه شاید بتوانم کمکی به شما بکنم . (به شوي تا) : چه
 مبلغ درابتدا برای این مغازه پرداخته شده ؟

شوي تا دختر عمومیم اينجا را بمبلغ هزار دلار خریده است .
 تابحال هم فقط مقدار کمی از اجناس به فروش رسيده .

صاحب خانه هزار دلار ؟ مسلماً کلاه سرش رفته . من حاضر مسیصد
 دلار برای این مغازه بپردازم بشرط اينکه آنرا پس فردا
 تحويل بدهيد .

سون باشد ، تحويل ميدهيم . کار تمام شد ، رفيق .

شوي تا اين مبلغ کم است .

سون رفع احتياج ما را میکند .

شوي تا من حداقل پانصد دلار لازم دارم .

سون	برای چی ؟
سون	با اجازه شما میخواهم قدری بانام زد دختر عمومیم صحبت کنم . (سون را به کناری میکشد) : تمام اجناس انبار در مقابل دویست دلاری که دیروز گرفتی پیش زوج پیری گرو می باشد .
سون	(پس از اندکی تأمل) : سند هم دارند ؟ نه .
سون	(پس از یک مکث کوتاه به صاحب خانه) : معامله با همان سیصد دلار سر میگیرد .
صاحب خانه	ولی من باید بدانم که مغازه به کسی مديون است یا نه ؟ خوب ، جواب بد !
سون	نه ، به کسی مديون نیست .
سون	سیصد دلار کی حاضر میشود ؟
صاحب خانه	پس فردا . شما هم می توانید در این مدت خوب فکر هایتان را بکنید . البته اگر قدری صبر کنید ، می توانید در مقابل پول بیشتری آنرا بفروشید . من سیصد دلار بیشتر نمی خرم ، آنهم بخاطر اینکه می خواهم در این کار خیلی سهمی داشته باشم زیرا به قراری که گفتیم .
سون	پای خوب شیخی زوجی جوان در میان است . (خارج میشود .)
سون	(دنبال او فریاد میزند) : معامله تمام است . تمام این

جعبه‌ها و گونی‌ها را میدهیم به سیصد دلار و غایله را
نخاتمه میدهیم . (به شوی تا) : شاید تا پس فردا
خریدار بهتری گیر بیاوریم ، آنوقت می‌توانیم آن
دویست دلار را هم به صاحب‌ش پس بدهیم .

در این مدت کم امکان ندارد . یك دلارهم بیشتر از
این سیصد دلار پیشنهادی خانم می‌چو گیر مان نخواهد
آمد . خرج سفر دونفریتان و چند روز اولیه را که
حتماً داری ؟

البته .
سوون
مثلًا چند داری ؟
شوی تا
خوب ، بهر قیمتی شده فراهم می‌کنم . حتی اگر لازم
شد ، می‌ذدم .

که اینطور ! پس این مبلغ را هم بایده نوز فراهم کنی .
جوش نزن ، رفیق ! بالاخره خودم را به پکن میرسانم .
ولی خرج سفر دونفر پول کمی نمی‌شود .
چرا دونفر ؟ دخترک را که فعلا با خودم نمی‌برم . در
ابتدا تنها دست و پا گیرم نخواهد بود .

می‌فهمم .
شوی تا
چرا اینطور بمن زلزده ای ؟ مگر خردجال دیده‌ای ؟
آدم باید حساب زندگیش را داشته باشد .

آنوقت دختر عمومی بنده بایداز چه راهی زندگی کند ؟

تونی توانی برایش کاری بکنی ؟
 سعی میکنم. (مکث می کند) : آقای یانگ سون، نظر
 من اینست که آن دویست دلار را بمن پس بدهی و تا
 موقعیکه دوبلیط برای پکن رونکرده ای آنرا پیش من
 بگذاری .

نظر من هم اینست که تو در این کارها دخالت نکنی .
 ممکن است شن ته ...
 او را بگذار به عهده خودم .

ممکن است شن ته ، پس از اینکه به برخی مطالب
 پی برد ، از فروش مغازه صرفنظر کند .

اطمئن که باز هم مغازه را خواهد فروخت .
 از مخالفت من هم واهمهای نداری ؟

ای آقا !

مثل اینکه فراموش کرده ای که او هم بالاخره بشر است
 و شعور دارد .

(با لحنی تمسخر آمیز) : همیشه توقعاتی که بعضی از
 مردها از زنهای فامیلشان و از تأثیر حرفهای منطقی بر
 روی آنها دارند ، باعث تعجب من بوده است . آیا
 تابحال چیزی درباره نیروی عشق یا وسوسه‌تن شنیده ای ؟
 تو میخواهی به عقل و شعور او متول شوی ؟ باید بگوییم
 که او عقل و شعوری ندارد . در عوض یک عمر بازیچه

سون

شوی تا

سون

دست این و آن بوده است ، حیوانی . بمحض اینکه
دست روی شانه اش بگذارم و بگویم : «تواز آن منی»
صدای ضربه های زنگ کلیسا را می شنود و دیگر ما در
خود راهم نمی شناسد .

آقای یانگ سون !

آقای هرچه که اسمتان هست !
دختر عمومی من تسلیم توست برای اینکه .
چطور است بگوئیم برای اینکه دستم روی پستانش
است ؟ چپقت را چاق کن و بکش . (سیگار دیگری
بر میدارد ، چند ناخ هم در جیش میگذارد و بالاخره
جمعه ای زیر بغل می زند .) در عوض دست خالی پیش
او بر نمیگردد . پیشنهاد ازدواج به قوت خود باقیست.
در مقابل یا او سیصد دلار را می آورد یاتو ، یا او یاتو .

(خارج میشود .)

شون (در حالیکه از اتاق که مغازه سرمی کشد ، رویه شوی تا)
آدم خوش ظاهری نیست . با وجود این ، تمام اهالی
« کوچه زرد » می دانند که دختر ک مثل موم توی دست
اوست .

شوی تا (فریاد می زند) : مغازه از کف رفت . او دختر ک را
دوست ندارد . خورد کننده است . بیچاره شدم . (مانند
حیوان محبوسی دور خود می چرخد و مرتب این جمله

را تکرار می کند) : مغازه از کف رفت . (سرانجام می ایستد و شین را مخاطب قرار میدهد) : تو هم مثل من توی زاغه ها بزرگ شده ای . آیا ما آدمهای سست اراده ای هستیم ؟ نه . آیا خشونت لازم را نداریم ؟ نه . من حتی حاضر م حلقوم شما را بگیرم و آنقدر بفسارم تا شندر غازی را که از من فرو بله عده اید، بالا بیاورید . خودت هم اینرا خوب میدانی . بدروزگاری شده است . این شهر مثل جهنم است ولی ما خود را با ناخن از دیوار صاف بالا می کشیم . آنوقت بد بختی به سراغ یکی از ما می آید : یار و عاشق می شود . و همین کافیست که او از پا در بیاید . تنها با یک نقطه ضعف حساب آدم پاک می شود . چطور می توان از چنگ تمام نقطه ضعف ها گریخت ، علی الخصوص از چنگ کشند . تربن آنها یعنی عشق ؟ نه ، از دست این یکی نمی شود فرار کرد ، خیلی برای آدم گران تمام می شود . تصدیق کن که آدم نمی تواند تمام عمر گوش بهزنگ بشاد . آخر این چه دنیائیست ؟

دستهای نواز شگر روزی حلقوم آدمی را می فشارد .

و زمزمه های عشق به فریادهای وحشت تبدیل می شود .

چرا لاشخورها در آن مکان گرد هم جمع
آمدند ؟

دخلتی به میعادگاه می رود .

شین فکرمی کنم بهتر است همین آن بروم دنبال آرایشگر .
شما باید با او حرف بزنید . او مرد محترمی است .
درست همان کسی است که به درد دختر عموی شما
می خورد .

(چون جوابی نمی شنود ، برآه می افتد . شوی تا دو
باره به خود می پیچد . بالاخره آقای شوفو داخل
می شود . شین پشت سرا و قدم بر میدارد لیکن با اشاره
شوفو عقب می کشد .)

شوی تا (باعجله به طرف او میرود) : آقای عزیز ، شنیده ام
که شما به دختر عموی من اظهار علاقه کرده اید . بیا اید
تعارف و تکلف را کنار بگذاریم زیرا خطر بزرگی دختر
عموی مرا تهدید می کند .

شوی تا اوه ا دختر عموی من که تا چند ساعت پیش صاحب یک
مغازه بود ، حالا از گذاهای سرگذر هم درمانده تر است .
آقای شوفو ، این مغازه دارد از کف می رود .

شوی تا جذابیت دو شیزه شن ته هیچ گونه ارتباطی بانمای مغازه
او ندارد بلکه به خاطر صفاتی قلب اوست . فرشته

محله‌های فقیرنشین یعنی لقبی که اهالی این محله به او داده‌اند، این ادعا را ثابت می‌کند.

این خوش قلبی تنها در یک روز دویست دلار برای او خرج برداشته است. بالاخره هرچیزی حدی دارد.

نظر من درست بر عکس عقیده شماست. من معتقدم که تازه باید تمام مرزها بروی این کارخیر گشوده شود. اطعام سه چهار نفر در هر بامداد - که البته مرا سخت تحت تأثیر قرار می‌دهد - چندان کار مهمی نیست. چرا نباید بتواند چهار صد نفر را اطعام کند؟ مثلاً شنیده‌ام که تازگی‌ها برای پناه‌دادن به عده‌ای بی‌خانمان دچار اشکال شده‌است، در حالیکه خانه‌های پشت اصطبل من همان‌طور خالی افتاده است. من آنها و خیلی چیز‌های دیگر را در اختیار او قرار می‌دهم. آقای شوی تا، بنظر شما می‌توانم امیدوار باشم که دوشیزه شن‌ته به مسائلی که در چند روز اخیر به فکر من رسیده، گوش فرا خواهد داد؟

آقای شوفو، شن‌ته همیشه و با خوشنودی برای شنیدن چنین افکار والا ظرف آماده است.

(وانگ همراه پاسبان داخل می‌شود. شوفو روی می‌گرداند و خود را با قفسه‌ها مشغول می‌کند.)
 شن‌ته آینه‌جاست؟

شوی تا

شوفو

شوی تا

وانگ

شوي تا	نه .
وانگ	من وانگ آبروشن هستم . حتماً شما آقای شوي تا هستيد .
شوي تا	درست است . روز بخبر ، وانگ .
وانگ	من يكى از دوستان شن ته هستم .
شوي تا	ميدانم که تو يكى از دوستان قدیمی شن ته هستي .
وانگ	(رو به پاسبان) : دیدي گفتم ؟ (به شوي تا) : آمده ام راجع به دستم ...
پاسبان	در اين که شکسته حرفی نیست .
شوي تا	(با عجله) : تو يك تکه پارچه لازم داري که با آن دست را به گردانت ييندازی .
شوي تا	(شال گردنی از تهمغازه می آورد و به طرف وانگ پرت ميکند .)
وانگ	اين که همان شالي است که شن ته خريده .
شوي تا	ديگر آنرا لازم ندارد .
وانگ	ولی او آن را به خاطر خوش آمد شخص بخصوصی خريده بود .
شوي تا	اينطور که معلوم شد ، ديگر به اين کارها احتياجي نیست .
وانگ	(در حال يكه دستش را با آن شال به گردن خود مي آويزد) : او تنها شاهد منست .
پاسبان	گويا رختر عموميان شاهد بود که آقای شوف باوسيله

فرزنی اش روی دست این آبفروش زده . شما چیزی
در این باره می‌دانید ؟

فقط میدانم که شن‌ته هنگام وقوع این حادثه پیش‌با
افتاده اینجا نبوده است .

این آقا اشتباه می‌کند . بگذار خود شن‌ته بباید ، آر
وقت همه چیز روشن می‌شود . شن‌ته همه چیز را خواهد
گفت . خودش کجاست ؟

(بالحنی جدی) : وانگ ، تو خودت را یکی از
دوستان دختر عمومی من میدانی . او در حال حاضر
دچار مشکلات عجیبی شده و از هرسو شدیداً مور .
سوه استفاده قرار گرفته ، دیگر برایش مقدور نیست ،
کبوچکترین نقطه ضعفی از خود نشان بدهد . تو
مطمئناً راضی نمی‌شوی که شن‌ته همه چیزش را بخاطر
یک شهادت دروغ از دست بدهد .

ولی من به راهنمائی او پیش‌قاضی رفتم .
مگر قاضی قرار بود دست تراشاها بدهد ؟
نه ، ولی قرار بود که او آرایشگر را وادار به پرداخت
غرامت کند .

(شوفو روی خود را بر می‌گرداند .)
وانگ ، این از معتقدات من است که در اختلافات بین
دوستانم دخالت نکنم .

شوي تا

وانگ

شوي تا

وانگ

شوي تا

وانگ

شوي تا

(شوفو از روی سپاس باو تعظیم می کند و او متقابلاً
باتعظیم جواب میدهد .)

(در حالیکه شال را از دورگردنش بازمی کند و به
زمین می گذارد) : می فهمم .

پاسبان پس بنده مرخصم . با بدکسی طرف شدی، بایک چنین
شخص محترمی ! بار دیگر که خواستی شکایت کنی ،
بیشتر خواست راجمع کن . اگر آقای شوفو ترا بخشنده ،
ممکن است حتی بخاطر حمل احترام ایشان روانه زندان
 بشوی . زودباش ، راه بیفت !

(هر دو خارج می شوند .)

شویتا از این پیش آمد معدرت می خواهم .
توفو اورا بخشدید . (با لحنی اصرار آمیز) : راستی ،
جریان این یارو (به شال گردن اشاره می کند .) واقعاً
خاتمه یافته ؟

شویتا کاملاً . دست یارو حسابی رو شد . البته کمی وقت لازم
است تا همه چیز به حال اولش باز گردد .

شوفو آدم باید خیلی حواسش را جمع کند و محتاط باشد .
شویتا هنوز داغ او تازه است .
شوفو حتماً به سفر کوتاهی میرود .

شویتا برای چند هفته . البته خیلی خوشحال می شود اگر قبل
از مسافرتش بتواند تمام مشکلات خود را با شخص قابل

اعتمادی در میان بگذارد .
شوفو
مثل سرمیز شام ، در یکی از رستورانهای دنج وارزان
قیمت .

البته من غیر مستقیم . من حالا میروم جربان را به دختر
عمویم اطلاع بدهم . اطمینان دارم که از این پیشنهاد
استقبال خواهد کرد . او به خاطر مغازه اش که آنرا هدیه
خدایان میداند ، خیلی نگران است ؟ چند لحظه تأمل
بفرمائید .

(به اتفاق تهمغازه میرود .)

شین
شوفو
(در حالیکه به داخل سرمیکشد) : میتوان تبریک گفت ؟
بله . شین ! همین امروز به تمام کسانی که شن ته از آنان
حمایت مینکند بگو که من تصمیم گرفته ام در خانه های
پشت اصطبل به آنها پناه بدهم .

(شین لبخند زنان سرتکان میدهد .)

شوفو
(در حالیکه از جا بلند میشود ، رو به تماشاگران) :
خانم ها ، آقایان ! نظر تان درباره من چیست ؟ بیش از
این چه میتوان گرد ؟ آیا میشود بیش از این از خود
گذشتگی نشان داد ؟ پراحساس ترو دوراندیش تربود ؟
فقط یک شام مختصر . ممکن است مردم خیلی فکرها
بگتنند اما مطمئن باشید که هیچ اتفاقی نخواهد افتاد ،
هیچ ، حتی یک تماس ساده و اتفاقی در موقع دست به

دست گردن نمکدان . تنها تبادل افکار . روح دو انسان
از خلال گلهای روی میز یکدیگر را می یابند - البته
گلهای داویدی سفید - (این مطلب را یادداشت میکند).
نه از موقعیت نامناسبی که برایش پیش آمده سوء
استفاده خواهد شد و نه از سرخوردگی او . تنها حسن
تفاهم و همکاری در میان خواهد بود ، آنهم بدون جارو
جنجال . ممکن است فقط با یک نگاه به همه چیز پاسخ
بگوید ، نگاهی که از هر چیز دیگر گویاتراست .

شین
شوفو

آقای شوفو ، مثل اینکه همه چیز بروفق مراد است ؟
بله ، کاملا . به احتمال قوی تغییرات عظیمی در
این محله رخ خواهد داد . موجودی از این مکان
طرد شده است . ضمناً باید خط و نشانهای را که برای
این مغازه کشیده اند خنثی کرد . از این بعد سروکار
افرادی که بیهوده می کوشند شرافت نجیب ترین دختر
این شهر را لکه دار کنند با من خواهد بود . راستی
راجع بدانی یا نگسون چه میدانی ؟

شین
شوفو

او کثیف ترین ، لش ترین ...
از اینها هم بدتر . او اصلا وجود خارجی ندارد ، در
حیات نیست .
(سون داخل میشود .)
اینجا چه خبر است ؟

سون

شین آقای شوفو ، می خواهید آقای شوی تا خبر کنم ؟
او میل ندارد اشخاص غریبیه به این مغازه پابگذارند .
دوشیزه شن ته و آقای شوی تا گفتگوی مهمی دارند که
نایاب قطع شود .

سون چی ؟ او اینجاست ؟ چطور من متوجه آمدنش نشم ؟
راجع به چی حرف می زنند ؟ من باید حضور داشت ،
باشم .

شوفو (در حالیکه از داخل شدن او به اتاقک جلوگیری
می کند) : آقای عزیز ، باید صبر کنی . من میدانم تو
کی هستی . باید بدانی که من و شن ته بزودی با هم
نامزد می شویم .

بله ؟

شین خیلی تعجب میکنی ، نه ؟
(سون با آرایشگر برای داخل شدن به اتاقک به کشمکش
می پردازد . شن ته از اتاقک بیرون می آید .)

شوفو مادرت میخواهم ، شن ته عزیز . شاید بهتر باشد
خودت جریان را به او بگوئی .

سون اینجا چه اتفاقی افتاده ، شن ته ؟ مگر دیوانه شده ای ؟
(نفس زنان) : پسر عمومیم به آقای شوفو قولداده است
که من به پیشنهاد های او مبنی بر اینکه از چه راه هائی
میتوان به ساکنان این محله کمک کرد ، گوش بدhem .

(مکث میکند .) پسرعموی من با روابط من و تو
مخالف است .

توهم بانظر او موافقی ؟
بله .

(مکث .)

به تو گفته اند که من آدم بدی هستم ؟
(شن‌له سکوت میکند .)

شن‌له ، ممکن است من آدم بدی باشم ولی درست
به همین دلیل به تو احتیاج دارم . من آدم بیهوده ای
هستم . نه پول دارم و نه تربیت . اما سعی میکنم از این
بعد خودم را عوض کنم . آنها دارند اسباب بدینختی
ترا فراهم میکنند . (به او نزدیک میشود ، با لحنی
آرام) : خوب به این مرد نگاه کن . مگر چشم توی
کسلهات نیست ؟ (دست روی شانه اش مسی گذارد)
طفلک بیچاره ؟ عجب دامی برای تو چیده اند ! یک
ازدواج منطقی ! اگر من نبودم ، ترا به قربانگاه هم
می‌کشانند . اعتراف کن که اگر من نبودم با او راه
می‌افتادی .

همینطور است .

آنهم با مردی که دوستش نداری .
درست است .

سون

شن‌له

سون

سون

سون

شن‌له

سون

شن‌له

آیا همه چیز را فراموش کرده‌ای؟ در آن روز بارانی؟	سون
نه .	شن ته
که چطور مرا از شاخه درخت پائین آوردم ، برایم آب خربیدی و قول دادی به من پول بدھی تا بتوانم دوباره پرواز کنم ؟	سون
(در حالیکه می‌لرزد) : حالا از من چه میخواهی ؟	شن ته
که بامن بیایی .	سون
آقای شوفو ، معلمت میخواهم . تصمیم من عوض شد . میخواهم با سون بروم .	شن ته
ما هم‌یگر را دوستداریم ، می‌فهمی ؟ (شن ته را به طرف درمی‌کشد .) کلید در مغازه کجاست ؟ (کلید را از کیف شن ته بپرونمی آورد و به شین میدهد .) و قنی کارت تمام شد ، آنرا بگذار جلوی در . بیا بروم ، شن ته !	سون
باین کار تو می‌گویند اعمال زور . (با صدای بلند .) آقای شوی تا !	شوفو
باویگو که حق ندارد اینجا داد و فریاد راه بیندازد .	سون
آقای شوفو ، لطفاً پسر عمومیم را صدا نکنید . میدانم که او با نظر من موافق نیست ولی احساس میکنم که او چنین حقی را ندارد .	شن ته
(به تماشاگران) :	
میخواهم با کسی همگام شوم که دوستش دارم .	

نمی خواهم حساب سود وزیانش را کنم .
 نمی خواهم به خوب و بدش بیندیشم .
 نمی خواهم بدانم او هم مرا دوست داردیانه .
 می خواهم با کسی همگام شوم که دوستش دارم .
سون
 بله ، این واقعیت است .
 (به اتفاق خارج می شوند .)

پیش پو ۵

(شن‌ته ، در حالیکه در لباس عروسی عازم محل برگزاری
جشن است ، به تماشگران) :

در وضع عجیبی گیر کرده‌ام . همین چند لحظه پیش که
با دلی خوشحال و پرامید وارد خیابان شدم ، با همسر
مرد قالیقروش برخوردم که بمن گفت شوهرش از
غصه پولی که بمن قرض داده‌اند مريض و بستری شده
است . بنظر او بهترین راه اينست که من هر چه زودتر
پول آنها را پس بدهم . من هم باو قول دادم . بايسن
ترتیب خيالش راحت شد و حتى با چشماني اشك آلود
برایم آرزوی خوشبختی گرد . ضمناً با لحنی پوزش
آمييز گفت که آنها به سون و پسر عمومیم چندان اعتمادی
ندازند . وقتی ازاو جدا شدم ، نتوانستم سرپا بايستم .

روی پله‌ها نشستم. بطور عجیبی از خودم نفرت داشتم.
در حالیکه از خود بی خود شده بسود ، خودم را در
آغوش یانگکسون انداختم . نتوانستم در مقابل چرب
زبانی و نوازش‌های او استقامت کنم . بدی‌هائی که او
از من پیش پسر عمومیم گفته بسود ، نتوانسته بود مرا
سر عقل بیاورد. در حالیکه در آغوش سون فرورفته بودم
فکر کردم حتماً خواست خدایان بوده که من قدری هم
به خودم برسم :

هیچکس را به تباہی مکشان و خود را نیز .
خوشبختی همه را طالب باش و خوشبختی
خود را نیز .
نیکو چنین است .

آخر چطور توانستم آن زوج پیر و نیکو کار را باین
садگی از یاد ببریم ؟ سون همچون گردبادی که بسوی
پکن می‌توفد ، مغازه و تمام دوستانم را از من جدا
کرد . در عین حال سون آدم بد جنسی نیست و در ضمن
عاشق منست تا زمانیکه من در کنار او هستم . کار بدی
از او سرخواهد زد . آنچه مردان بین هم می‌گویند
بی اهمیت است . حتماً سون می‌خواسته است خود را
پر جربه وزیر کلمداد کند . اگر به او بگوییم که آن زوج
پیر در پرداخت مالیات خود در مانده‌اند : همه چیز را

درک خواهد کرد . آنوقت ترجیح میدهد در کارخانه
سیمان کار کند تا اینکه بدست آوردن پست خلبانی را
مديون یک عمل نادرست باشد . آیا آنقدر قدرت
خواهم داشت که حس نیکوکاری را دوباره در وجود او
زنده کنم ؟ اکنون که در آستانه ازدواج قرار دارم ، نیمی
از شوق و نیمی از وحشت آکنده ام .

سالن فرعی یکی از دستور آنهای ارزان قیمت جنوب شهر

(پیشخدمت برای مهمان‌ها شراب می‌ریزد . پدر بزرگ ، زن برادر ، دختر خواهر ، شین و مرد بیکار در کنار شن ته نشسته‌اند . جلوی صحنه سون در لباس دامادی مشغول گفتگو با مادرش می‌باشد .)

سون مادر ، خبر بد . شن ته چند لحظه پیش در کمال سادگی بمن گفت که حاضر نیست مغازه‌اش را بخاراطر من بفروشد . کسانی که آن دویست دلار را باو قرض داده‌اند او را تحت فشار گذاشته‌اند . گرچه پسر عمومیش گفت که آنها هیچگونه مدرکی در دست ندارند .

خانم یانگ نو باو چدجوایی دادی ؟ مسلماً در این صورت نمیتوانی با او ازدواج کنی .

سون

حرف زدن با او فایده‌ای ندارد . از آن کله‌شق‌هاست .

فرستاده‌ام دنبال پسر عمویش .

خانم یافگ

ولی پسر عمویش که قصد دارد اورا به آن مردک آرایشگر شوهر بدهد .

سون

قضیه این ازدواج را فیصله دادم . مردک آرایشگر از

تعجب شاخ درآورده بود . پسر عمویش بالاخره به

این واقعیت پی‌خواهد برداش که اگر من دویست دلار را

پس ندهم ، دیگر مغازه‌ای در کار نخواهد بود زیرا

طلبکارها آنرا ضبط می‌کنند و اگر سیصد دلار باقیمانده

بدست من نرسد ، پست مورد نظر از کف خواهد رفت .

من جلوی در رستوران منتظر اومی ایستم . تو برو

خانم یافگ

پهلوی عروس .

شن ته

(در حالیکه برای مهمان ها شراب می‌ریزد ، رو به

تماشاگران) : دیدید درمورد سون اشتباه‌نمی کردم ؟

اصلا از حرف‌های من تعجب نکرد . با وجود اینکه

باید از پرواز کردن صرف نظر کند و این مسئله برای او

ضرربه سنگینی است ، کاملا سرحال بنظر می‌رسد . من

دلباخته او هستم . (با حرکت دست سون را به نزد

خود می‌خواند) : سون ، توهنوز جامت را به جام

عروس نزده‌ای .

سون

به سلامتی چی ؟

شنه

به سلامتی آینده .

(هردو جامشان را سرمی کشند .)

سون

به سلامتی روزی که دیگر لباس داماد عاریه نباشد .

شنه

ولی بد نیست که لباس عروس باز هم گاهگاهی باران

بخورد .

سون

به سلامتی هرچه که آرزو داریم .

شنه

که هرچه زودتر برآورده شود .

خانم یافگ (در حال رفتن رو به شین) : از دیدن پسرم کیف میکنم .

همیشه با و قوت قلب میدادم و میگفتم با هرزنی که داشت

بخواهد میتواند ازدواج کند . پس برای چه خلبان شده ؟

حال آمده و میگوید : مادر ، ازدواج ما ثمرة عشق است .

نباید تنها روی پول حساب کرد . این یک ازدواج توأم

با عشق است . (به زن برادر) : بالاخره کاری است

که باید دیریا زود صورت بگیرد ، مگرنه ؟ ولی برای

یک مادر سخت است ، خیلی سخت است . (با صدای

بلند رو به کشیش) : تا میتوانید طوش بدید . اگر برای

ادای مراسم عقد هم به همان اندازه که برای چانه زدن بخارط

حق الزرحمه وقت تلف کردید ، وقت صرف

کنید ، عالی میشود . (به شننه) : عزیزم ، مجبوریم

کمی مراسم را به تعویق بیندازیم . یکی از عزیزترین

مهمان های ما هنوز نیامده است . (رو به جمیع) : معلم رات

میخواهم . (خارج میشود .)
 تا وقتی که تنگ شراب خالی نشده باکمال میل صبر
 می کنیم .
 (همگی می نشینند .)

ما که چیزی از دست نمی دهیم .
 (با صدای بلند و شوخ طبیعی در حضور مهمانها) :
 خوب ، پیش از عروسی بسیاریست ترا کمی امتحان
 کنم : وقتی ازدواجها بااین سرعت انجام میگیرد ، شاید
 ایسن کار چندان بسی مناسب نباشد . من هنوز
 درست نمی دانم چه جور زنی به خانه ام می آید . این
 موضوع خیالی را اناراحت کرده است . (روشن نه)
 برای مثال می توانی باچند پرچای پنج استکان چنانی
 درست کنی ؟

نه .
 بااین ترتیب باید از خیر چائی گذشت . خوب ، بگو
 ببینم میتوانی روی یک تشک کاشی به اندازه کتابی
 که درست گشیش است بخوابی ؟

دو نفری ؟
 نه ، به تنها ئی .

پس نه .

خبلی مناسفه که چنین زنی دچارم شده .

زن برادر

ورد بیکار

سون

شنبه

سون

شنبه

سون

شنبه

سون

(همه می خندند . پشت سر شن ته ، خانم یانگ در آستانه در ظاهر می شود . در حالیکه شانه هایش را بالا می اندازد ، به سون می فهماند که هنوز از مهمان مورد نظر خبری نیست .)

(در جواب کشیش که ساعت خود را باونشان می دهد .)
اینقدر عجله نداشته باشید . بزودی سرو کله اش پیدا می شود . ظاهرا که همه مشغول شراب خوردن و سیگار کشیدن هستند و عجله ای ندارند . (در کنار مهمان ها می نشینند .)

شنبه خانم یانگ
چطور است کمی درباره اینکه به چه نحوی می خواهیم ترتیب کارها را بدھیم صحبت کنیم ؟

اوہ ، خواهش می کنم امروز راجع به معاملات حرف نزن . دریک چنین جشنی جای این حرفا نیست ، قبول نداری ؟

(زنگ در ورودی به صدا در می آید . همه نگاه ها را به در می دوزند اما کسی داخل نمی شود .)
شنبه سون
سون ، مادرت متظیر کیست ؟

قرار شده غافلگیرت کنیم . راستی از پسر عمومیت شوی تا چه خبر ؟ من خیلی از او خوش می آید .
آدم اهل منطق و فهمیده ایست . چرا ساکتی ؟
چه شرط کنم ؟ دلم نمی خواهد به او فکر کنم .

شنبه

- چرا؟ سون
برای اینکه تو باید از او خوشت بیابد. تو نمیتوانی
هم از من خوشت بیابد هم از او. هن ته
- پس واگذارش میکنم به این سه شیطان خبیث: شیطان سون
سقوط، شیطان ابرها و شیطان تمام شدن سوخت.
شراب بخور، کله شق! (به زوریها و شراب میدهد).
(به شین) : مثل اینکه اینجامی خواهد خبرهای بشود. ذن بوادر
- (درحالیکه ساعتش را در دست نگاهداشته است، با گامهای مصمم بطرف خانم یانگ می‌رود) : خانم یانگ
یانگ، من دیگر باید بروم. یک مجلس عقد دیگر هم
دارم، فردا صبح هم باید در یک تشیع جنازه شرکت
کنم.
- فکر می‌کنید برای من خیلی خوش آیند است که همه
چیز به تعویق افتاده؟ امیدوارم پیش از تمام شدن
تنگ شراب، اوضاع رو براه شود. می‌بینید که در حال
حالی شدن است. (با صدای بلند به شن ته) : عزیزم،
نمی‌فهمم چرا پسر عمومیت اینهمه مهمان‌ها را در انتظار
گذاشته؟ خانم یانگ
- پسر عمومی من؟ شن ته
عزیزم، او همان کسی است که منتظرش هستیم. من
آدمی امل و خرافاتی هستم و معتقدم که تمام بستگان

عروس ، علی الخصوص خویشاوندی به این نزدیکی ،
باید در جشن عروسی حضور داشته باشند .

شنبه سون ، موضوع بر سر آن سیصد لار است ؟
(بی آنکه در چشم او نگاه کند) : شنیدی که چه گفت .
او زنی خرافاتی است . من مجبورم کمی رعایت حال
او را بکنم . ربع ساعت دیگر صبرمی کنیم ، اگر پسر
عمویت ، به دلیل اینکه در چنگ یکی از شیاطین اسیر
شده ، نیامد ، آنوقت جشن را شروع میکنیم .

خانم یانگ شما همه میدانید که پسرم بزودی در پست خلبانی
مشغول بکار میشود . خیلی از این موضوع خوشحالم .
آدم باید در این دور و زمانه حقوقی کافی داشته باشد .

زن براادر مثل اینکه گفتی محل کارش در پکن است ؟
خانم یانگ همینطور است .

شنبه سون ، تو باید بامادرت بگوئی که جریان پکن جور نمیشود .
در صورتیکه نظر پسر عمومیت هم همین باشد ، خودش این
مطلوب را به مادرم خواهد گفت . من فکر نمیکنم پسر عمومیت
بانظر تو موافق باشد .

شنبه سون (وحشت زده) : سون !
نمیدانی تا چه حد از این سچوان متنفرم . شهر عجیبی
است . میدانی وقتی چشمانم را تنگ میکنم ، این مردم
را چگونه می بینم ؟ عینه هویا بو . وحشت زده سرهای شاهزاده

بالامی کنند بیستند چه چیز ایس چنین در آسمان می‌فرد.
 چی ، دیگر مردم به آنها احتیاج ندارند؟ از مدافعت‌داهند
 بگذار آنها در شهر پر از یابوی خود به جان هم بیفتد .
 آه ، باید از اینجا فرار کرد .
 ولی من به آن زوج پیر قول داده‌ام که پول آنها را پس
 بدهم .

شنبه

سون

شنبه

سون

شنبه

سون

شنبه

بله ، اینرا بمن گفتی . ولی چون تو خجالداری دست
 به چنین حماقتی بزنی ، لازم است پسر عمومیت به اینجا
 بیاید . تو شرابت را بنوش و این مسائل را به عهده
 ما واگذار کن ، ما خودمان ترتیب کارهارا میدهیم .
 (باناراحتی) : ولی پسر عمومی من نمی‌تواند بیاید .

منظورت چیست؟

او دیگر اینجا نیست .

خودت چه نقشه‌ای برای آینده ما داری؟ ممکن است
 بفرمائید؟

من فکر کردم تو هنوز آن دویست دلار را داری .
 بنا بر این می‌توانیم آنرا فردا پس بدهیم و دخانیاتی
 را که نزد آن زوج پیر گروگذاشته‌ایم و خیلی بیش از
 اینها ارزش دارد ، آزاد کنیم . آنوقت هردوی ما آنها
 را جلوی کارخانه سیمان‌میفروشیم تا بتوانیم کسرایه
 شش ماه را پردازیم .

سون خواهر ، این فکر را از سرت بدر کن ، آنهم هر چه زودتر . یعنی میگوئی ، من ، یانگ سون خلبان ، در خیابان بایستم و به کارگرهای کارخانه سیمان سیگار و توتون بفروشم ؟ نه ، من ترجیح میدهم تمام آن دویست دلار را یک شب خرج کنم یا آنرا توی رو درخانه بریزم تابه چنین کاری دست بزنم . پسر عمومیت مرا خوب میشناسد . من با پسر عمومیت قرار گذاشته ام که سیصد دلار باقیمانده را هنگام جشن عروسی برایم بیاورد .

شنه

پسر عمومی من نمیتواند بباید .

سون

من خیال میکرم او نمیتواند بباید .

شنه

جائی که من هستم او نمیتواند باشد .

سون

چه اسرار آمیز !

شنه

سون ، تو باید بدانی که او دوست تو نیست . این منم که

ترا دوست دارم . پسر عمومیم دوست هیچکس نیست .

فقط دوست منست و بس . اگر با دادن پول آن زوج پیر

به تو موافقت کرد بخاطر این بود که به آن پست خلبانی

در پکن چشم داشت ، ولی سیصد دلار را دیگر نخواهد

آورد .

سون

چرا نه ؟

(در حالیکه در چشمهای او خبر داشت) : بیگوید

شنه

توقفت یک بلیط برای پکن خریده‌ای.

این حرف دیروز بود. حالابین چی دارم باونشان بدhem.

سون

(سردو برگ کاغذرالاز جیب‌بغلش بیرون می‌آورد) :

لازم نیست آن پیرزن ببیند. دو تا بلیط برای پکن است،

برای خودم و تو. هنوز هم فکر می‌کنی پسر عمومیت با

این ازدواج مخالفت کند؟

فکر نمی‌کنم. پست تو که خوبست، من هم که دیگر

شن‌ته

معازه‌ای ندارم.

بخاطر تو تمام اثاث خانه را فروختم.

سون

دیگر چیزی نگو، بلیط‌هارا هم‌بمن نشان نده، چون

شن‌ته

ممکن است همین آن باتوراه بیفتم. سون، متأسفانه

من نمیتوانم آن سیصد دلار را بتوبدهم زیرا نمیدانم

در این صورت چه بزر آن زوج پیرخواهد آمد.

پس من چی؟ (مکث می‌کند). بهتر است یک گیلاس

سون

بنوشی. نکند تو هم از محافظه کارها هستی؟ من از

زنهای محافظه کار خوش نمی‌آید. اگر من شراب

بحورم، به پست خلبانی نزدیک‌تر می‌شوم و اگر تو بخوری،

احتمالاً مرا بهتر درک خواهی کرد.

فکر نکن که من موقعیت ترا درک نمی‌کنم. تو می‌خواهی

شن‌ته

پرواز کنی ولی کمکی در این راه از من ساخته نیست.

(ادای شن‌ته رادر می‌آورد) : او، عشق من، بیا،

سون

این هوایما . چیزی که هست ، یک بال بیشتر ندارد !
 شن ته سون متأسفانه ما نمیتوانیم از راههای شرافتمدانه به
 آن پست خلبانی در پکن دست پیدا کنیم ، از اینرو
 از تو میخواهم که آن دویست دلار را بمن پس بدھی؛
 آنهم همین الآن .

سون « آنهم همین الآن . » راجع بهچی حرف میزند ؟ تو
 زن من هستی بانه ؟ اگر هستی ، داری بمن خیانت میکنی .
 خودت هم اینرا خوب میدانی . اما خوشبختانه دیگر
 کار از دست تو خارج است زیرا قرار همه چیز گذاشته
 شده . البته بهنفع خودت هم هست .

خانم یادگار (بالحنی سرد) : سون ، مطمئنی که پسرعموی عروس
 می آید ؟ کم کم اینطور بنظر می رسد که با این ازدواج
 مخالف است و گرنه تابحال آمده بود .

سون چه فکرها ، مادر ! من واو مثل یک جان در دو قالیم .
 من میروم در را کاملا باز کنم تا وقتی شوی تا برای گذاشتن
 دست عروس در دست بهترین دوستش به اینجا می آید ،
 ما را زودتر پیدا کند .

(بطرف درمی روید و آنرا با لگد باز می کند . سپس
 در حالیکه در اثر افراط در خوردن مشروب کمی تلو تلو
 می خورد ، بر می گردد و در کنار شن ته می نشیند .) صبر
 می کنند بینه چه میشود . پسر عمومیت از تو عاقل تر

است . یکی از حرفهای عافلانه‌ای او اینست که عشق لازمه زندگیست . از همه مهمتر ، او خوب میداند که این مسئله تا چه اندازه برای تو اهمیت دارد . در صورتی که مغازه‌ای در کار نباشد ، از ازدواج هم خبری نخواهد بود .
 (همگی به انتظار می‌نشینند .)

خانم یادگر

مثل اینکه آمد .

(صدای پائی شنیده می‌شود . همه بطرف در سر می‌گردانند .
 اما صدای پا دور می‌شود .)

شین

چه افتضاحی که راه بیفتند ! میتوان آنرا حس کرد .
 عروس در انتظار خطبۀ عقد وداماد منتظر پسر عموم است .
 پسرعمویت خیلی معطل کرده .
 (آهسته) : اوه ، سون !

سون

شن ته

نشستن در کنار زن دیوانه‌ای که هیچ چیز حالیش نیست ،
 در حالیکه دو تابلیط در جیبداری ، خیلی جالب است .
 من دارم آن روزی را می‌بینم که تو برای پس گرفتن آن
 دویست دلار ، پاسبان به درخانه من بفرستی .

(به تماشاگران) : آدم بدجنی است و دلش می‌خواهد
 که من هم چنین باشم . کسی که اورادوست دارد در
 کنارش است و او انتظار پسرعموی او را می‌کشد .
 لیکن افرادی بسی پناه ، پیروز نی با همسر بیمارش ،
 بینوایانی که هر روز صبح در انتظارتوزیع بونج جلوی

شن ته

مغازه جمع میشوند و مرد ناشناسی درپکن که نگران از دست دادن شغل خویش است، مرا احاطه کرده‌اند و همگی با اعتمادشان بمن قوت قلب میدهند.

سون

(درحالیکه یه‌تنگی که چند جرعه شراب بیشتر در آن نمانده خیره شده است) : این تنگ شراب زمان سنج ماست. ما آدمهای تهیه‌ستی هستیم، بمحض اینکه مهمان‌ها شراب را تا آخر خوردن، وقت هم برای ما بسرمیرسد.

(خانم یانگ با اشاره از سون میخواهد که سکوت کند زیرا دوباره صدای پائی بگوش میرسد .)

(داخل میشود) : خانم یانگ، باز هم شراب میخواهد؟ نه، فکر میکنم به اندازه کافی خورده باشیم. شراب تنها حرارت بدن را بالا می‌برد، اینطور نیست؟

شبی

ضمناً گران هم هست.

من هر وقت شراب میخورم خیس عرق می‌شوم. پس ممکن است خواهش کنم صورت حساب را پردازید؟ (حرف اورا نشینیده‌می‌گیرد) : از حاضران خواهش میکنم کمی دیگر صبر کنند. خویشاوند مورد نظر باید در راد باشد. (رویه پیشخدمت) مجلس را بهم

نزن!

بمن دستور داده‌اند که قبل از رداخت صورت حساب

پیشخدمت

خانم یانگ

خانم یانگ

پیشخدمت

خانم یانگ

پیشخدمت

نگذارم از اینجا خارج شویا .	خانم یانگک
ولی اینجا که همه مرا می‌شناسند .	پیشخدمت
به همین دلیل هم این دستور را بمن داده‌اند .	خانم یانگک
پیشخدمت‌های این دوره و زمانه هم دیگر شورش را درآورده‌اند . نظر تو چیست ، سون ؟	کشیش
با اجازه . (باتبختر خارج می‌شود .)	خانم یانگک
(درمانده) : با خیال راحت سر جایتان بنشینید . کشیش	سون
تا چند لحظه دیگر برمی‌گردد .	ذن برادر
دست بردار ، مادر ! حانم‌ها ، آقایان ! حالا که کشیش	پدر بزرگ
رفته ، دیگر مزاحم شما هم نمی‌شویم .	دخترونه
پدر بزرگ ، بیا !	سون
(درحالیکه باقیهای جدی جامش را بالامی کشد) :	شن گه
به سلامتی عروس .	سون
دخترونه (بهش ته) : به دل نگیر . منظور بدی ندارد . از تو	سون
خوشش می‌آید .	شن گه
چه افتضاحی !	سون
(تمام مهمان‌ها خارج می‌شوند .)	سون
سون ، من هم باید بروم ؟	شن گه
نه ، تو منتظر می‌مانی . (وحشیانه در توری عروس	سون
چنگ می‌زند و آنسرا آشفته می‌کند .) مگر جشن	
عروسی تو نیست ؟ من منتظر می‌مانم ، پیرزن هم همینطور .	

پیروز ن آرزو دارد شاهینش را بر فراز ابرها در پرواز
بینند، گرچه اطمینان دارم که آن روزی که پیروز با
شنبیدن غرش هوای پیمای پرس به آستانه در بستان بد هرگز
خواهد آمد. (رو به صندلی های خالی، گوئی
مهماں ها هنوز آنجا نشسته اند.) خاتمها، آقابان!
چهرا نساق نشسته ایسد؟ از اینجا خوشنان نمی آید؟
مراسم ازدواج تنها به دو علت کمی به تعویق افتاده:
اول بواسطه نیامدن یکی از نزدیکترین خویشاوندان
عروس، دوم بخاطر اینکه عروس خاتم معنی عشق را
نمی فهمد. اکنون، برای سرگرمی شما، من که
داماد ترانه ای می خوانم، (شروع بسی خواندن
میکند.) :

نرانه روز مقدس هرگز
هر آنکس که پروردۀ دامان فقر است،
این مژده را شنیده که روزی
فرزند بینوازنی بر اورنگ زرین خواهد نشست
و آن روز را « روز مقدس هرگز » نام خواهند
گذاشت.

آری، در روز مقدس هرگز،
او بر اورنگ زرین خواهد نشست.

و در این روز نیکی را با نیکی پاداش می دهند.
 و بدی را با گردن زدن ،
 و زحمت واجرت ، خندان
 باهم آشتبانی کنند
 آری ، در روز مقدس هرگز ،
 باهم آشتبانی می کنند .

* * *

و سبزه ها به آسمان نظر فرومی افکنند
 و سنگ ریزه ها در رودخانه سر بالا می غلتنند .
 و تنها انسانهای نیک وجود دارند . بی هیچ زحمتی
 دنیا بهشت برین می شود .

آری ، در روز مقدس هرگز ،
 دنیا بهشت برین می شود .

* * *

و در آن روز من نیز خلبان خواهم بود .
 و تو ژنرال ،
 و تو ، ای مرد ، سرانجام کاری خواهی یافت .
 و تو ، ای زن بینوا ، به آرامش خواهی رسید .
 آری ، در روز مقدس هرگز ،
 ای زن بینوا ، به آرامش خواهی رسید .

* * *

و چون ما را بیش از این توان انتظار نیست ،
 می باید تمام این آرزوها ،
 نه پس از فرا رسیدن غروب آفتاب
 بلکه هم زمان با بانک خروس ، برآورده شود
 در روز مقدس هرگز ،
 هم زمان با اولین بانک خروس .

* * *

خانم یانگ دیگر از آمدن او گذشته است .
 (هر سه می نشینند ، در حالی که دونفر از آنان چشم از
 در بر نمی گیرند .)

هیان پرده

خوابگاه و اندگ

(بار دیگر خدایان در رؤیای آفروش ظاهر می شوند .
وانگ روی کتاب بزرگی بخواب رفته است . موژیک .)
سروران ، چه خوب شد که آمدید . اجازه بدھید مطلبی
را باشمادر میان بگذارم ، مطلبی که خیال مرا سخت ناراحت
کرده است . این کتاب را در کلبه ویران کشیشی که
پس از ترک آن در کارخانه سیمان مشغول به کار شده ،
پیدا کردم و در آن به فصل شگفت آوری برخوردم که
اکنون برایتان می خوانم . گوش کنید . (بادست چپ کتابی
خيالی را که ظاهر اروی زانو انش قرار دارد ورق میزند
و آنرا به قصد خواندن جلوی روی خود می گیرد ، در
حالیکه کتاب واقعی به جای خود باقی میماند .)

وانگ

وانگ

«در منطقه سونگ محلی وجود دارد که آنرا جنگل مقدس می‌نامند. در آنجا درختهای کاتالپ (۱) و سرو و توت فراوان می‌روید. عده‌ای برای ساختن لانه سگهاشان درختهای را که یکی دو وجب قطر دارند قطع می‌کنند، برخی که ثروتمندتر و با شخصیت ترند درختهای قطورتر را می‌برند تا از چوب آنها برای خوبیش تابوت بسازند و پاره‌ای درختهای را که هفت هشت وجب قطردارند می‌اندازند و چوب آنها را در ساختمان ویلاهای مدرن‌شان بمصرف میرسانند. باین ترتیب هیچ‌کدام از این درختها عمر طبیعی نمی‌کنند و در نیمه راه زندگی با اره و تبر از پا درمی‌آیند. چنین است شمره مقید بودن.

خدای اولی

پس هرچه بی‌صرف ترباشی بهتر است. لااقل خوشبختی تو بیشتر تأمین می‌شود. آنکس که از همه بدنهادر است، خوشبخت تراست.

خدای اولی

چه چیزها که نمی‌نویستند. حالا چرا این موضوع ترا این چنین آشته کرده است؟

وانگ

سرور من، به خاطر شن‌ته. او در عشقش شکست خورد چون حاضر نشد به اصول نوع دوستی پشت پا بزند. سروران من، شاید او برای دنیائی که ما در آن

- زندگی می کنیم زیاده از حد خوب است .
خدای اولی
- مزخرف نگو ، ای سست عنصر درمانده ! ظاهراً شپش
های شک و تردید نصف وجود ترا خورده اند .
وانگ
- البته ، سرور من . خیلی معذرت میخواهم . فقط فکر
کردم شاید شما بتوانید جلوی این کار را بگیرید .
خدای اولی
- نه ، امکان ندارد . همین دیروز دوست ما (به خدای
سومی که زیر چشم کبود شده اشاره می کند) در
یک دعوا دخالت کرد و نتیجه اش این شد که می بینی .
ولی او مجبور شد دوباره پسر عمومیش را به کمک بطلبد .
او آدم همه فن حریقی است . این مطلب به تجربه به خود
من ثابت شده . اما در این مورد از او هم کمکی ساخته
نیود . ظاهراً مغازه از کفر است .
خدای سوهی
- (بانگرانی) : شاید بهتر باشد باو کمک کنیم .
مددآخ اذلی
- به عقیده من او باید متکی به خود باشد .
خدای دوسی
- (بالحنی جدی) : چهره انسان خوب در موقعیت های
دشوار بهتر آشکار میشود . رنج کشیدن انسان را از
پلیدی هامی آلاید .
خدای اولی
- ما تمام امیدمان را به شن ته بسته ایم .
خدای سوهی
- حاصل جستجوی ما چندان رضایت بخش نیست . اینجا
و آنجا سرنخی پیدا کرده ایم یا باحسن نیت و رفتار شایسته
ای رو بروشده ایم ، اما خوب بودن شرایط سنگین تری

دارد . اگر هم گاه ویگاه به آدمهای خوبی بربخوریم ،
آنطور که شایسته مقام انسانیت است زندگی نمی کنند .
(بالحنی خودمانی) : پیدا کردن محل خواب از همه
دشوارتر است . از پرهای کاهی که به سرو روی ما
چسبیده ، میتوانی حدس بزنی که شبهها رادر کجا بر
آورده ایم .

اقلا نمی توانید ... ؟

نه ، مافقط ناظریم . - اطمینان داریم که انسان نیک
نفس ما به تنها ای راه خود را در این دنیای ظلمانی
خواهد یافت . کشیدن ایسی بار سنگین بر نیروی او
خواهد افزود . ای مرد آبفروش ، کمی صبرداشته باش ،
آنگاه به چشم خودخواهی دید که پایان شب سیه ...
(شما بیل خدایان نامشخص تر و صدایشان آهسته تر
میشود . سرانجام خدایان از نظرها ناپنداشد و صدای
آنها دیگر بگوش نمی رسد .

وانگ

خدایان

۷

حیاط پشت مغازه شن‌ته

(روی یک گاری دستی مقداری اثاث خانه قرار دارد .
شن‌ته و شین مشغول جمع کردن رخت‌ها از روی طناب
هستند .)

شین
نمی‌فهمم چرا تا سرحد امکان برای حفظ مغازه‌ات مبارزه
نمی‌یکنی ؟

شن‌ته
آخر چه طور ؟ من پول کرایه را ندارم . تازه دویست
دلار آن زوج پیر را هم باید همین امروز پس بدهم ،
ولی از آنجا که آنرا به شخص دیگری داده‌ام ، مجبور هستم
اجناسم را به خانم می‌چو بفروشم .

شین
پس فاتحه همه چیز خوانده شده . نه شوهری ، نه
توتون و تباکوئی و نه سروسامانی . این است عاقبت

کار کسی که میخواهد بهتر از دیگران باشد . حالا از
چه منبع در آمدی میخواهی زندگی کنی ؟
نمیدانم . شاید بتوانم از راه تباکو پاک کنی شندر
غازی بدست بیاورم .

شمن ته

راستی شلوار آقای شوی تا اینجا چه کار میکند ؟ لابد
برهنه از اینجا رفته است !

شمن

او یک شلوار دیگر هم دارد .
مثل اینکه گفتی برای همیشه اینجا را ترک کرده . پس
چرا شلوارش را نبرده ؟

شمن ته

حتماً دیگر به آن احتیاجی نداشت .
پس آنرا جزء چیزها نگذارم ؟
نه .

شمن

شمن

شمن ته

(آقای شوفو باعجله داخل میشود .)

شوفو

لازم نیست توضیحی بدهید . خودم همه چیز را میدانم .
شما دارو ندار و عشق خود را فدا کردید تا زندگی زوج
پیری که به شما اعتماد کرده انداز هم نپاشد . بیهوده نیست
که اهالی این محله که به همه کس بدگمانند و چشم
دیدن هیچ احدی را ندارند ، لقب فرشته محله های
فقیر نشین را به شما داده اند . نامزد تان نتوانست
خودش را به پایه و مرتبه اخلاقی شما بر ساند و باین
دلیل شما او را ترک کردید ، و حالا میخواهید مغازه را

این جزیره کوچک را که پناهگاه افراد بیشماری است،
بفروشید. من نمی‌توانم همانطور بایstem و ناظر این کار
باشم. من صحبت‌ها از پنجره مغازه‌ام شما را هنگام توزیع
برنج میان مردم بینوایی که جلو مغازه شما جمع
می‌شدند می‌دیدم. آیا این کار باید برای همیشه پایان
بگیرد؟ آیا نیکی باید منکوب شود؟ آه! ایکاش بمن
اجازه میدادید که شما را در انجام کارهای خیر باری
دهم. نه، نمی‌خواهد حرفی بزنید. من قصد ندارم
همین آن از شما جواب بگیرم. انتظار ندارم بلا فاصله
قول بدهید که کمل مرامی پذیرید. (دفترچه چک خود
را بیرون می‌آورد، چک سفیدی را امضاء می‌کنم
گاری دستی می‌گذارد.) من این چک را امضاء می‌کنم
و به شما اجازه میدهم هر مبلغی را که ضروری بدانید
در آن بتویسید. خودم هم بدون کوچکترین چشمداشتی،
سرشار از قدردانی و سپاس، از خود بی‌خودوساکت
و آرام از اینجا بیرون می‌روم. (خارج می‌شود.)

(در حالیکه چک را وارسی می‌کند) : نجات پیدا کردی.

آدمهائی مثل تو همیشه شانس می‌آورند. بالاخره
یکنفر احمد را پیدا می‌کنند. خوب، حالا منتظر چی
هستی؟ زودتر هزار دلار بنویس توی چک تا پیش از
آنکه یار و سر عقل بیاید، خودم را به بانک برسانم.

شن قه سبد رختها را بگذار روی گاری دستی . مزد ترا بدون
این چک هم می توانم پردازم .

شین چی ؟ خیال داری این چک را قبول نکنی ؟ این کار خیانت است . از این می ترسی که بعداً مجبور شوی با او ازدواج کنی ؟ چه فکر پوچی ! این جور مردها فقط باین دلخوش هستند که آنها را سر بدوانند . از این کار لذت می بردند . نکند هنوز میخواهی به آن مردک خلبان که تمام اهالی « کوچه زرد » و محله خودمان می دانند تاچه حد در حق تو بدی کرده ، و فادار بیمانی ؟ احتیاج او را وادار کرده است که باین کارها دست بزند .

(به تماشاگران)

شبها میدیدم که گونه هایش در خواب متورم میشود ،

و این نشانه بدنهدی او بود .
صبحگاهان که کت او را در برابر نور آفتاب می گرفتم ،

دیوار مقابل از پشت آن به چشم می خورد .
وقتی با خنده موزیانه اش رو برو میشد ،
وحشت سر اپایم را فرا می گرفت .
ولی چون کفشهای پاره او را می دیدم ،
عشقم نسبت باو بیشتر میشد .

هنوز هم از او دفاع میکنی؟ این درجه دیوانگی
تاکنون از کسی ندیده ام . روزی که از این محله بروی،
نفس راحتی خواهم کشید .

(ضمن جمع کردن رختها تلو تلومیخورد) : سرم کمی
گیج میرود .

(در حالیکه رختها را از دست او میگیرد) : همیشه
وقتی خم و راست میشوی سرت گیج میرود؟ فکر میکنی
بچه‌ای در کار باشد؟ (در حالیکه میخندد) : طرف
حسابی دست را بند کرده است . اگر اینطور باشد،
باید فاتحه این چک را بخوانی . مسلماً برای این قبیل
مصالح امضاء نشده است . (با سبد رختها خارج میشود .)
(شن‌ته بانگاه اورا دنبال می‌کند . سپس در حالیکه شکم
خود را بدقت برانداز و لمس می‌کند ، شادی زاید -
الوصفي در چهره اش آشکار میگردد .)

(آهسته) : چه موهبتی! موجود کوچکی دارد در درون
من شکل میگیرد . گرچه هنوز چیزی دیده نمی‌شود اما
مطمئنم که او اینجاست . دنیا مشتاقانه در انتظار اوست .
از هم اکنون در تمام شهرها گفته میشود: سرانجام کسی
از راه می‌رسد که میتوان روی او حساب کرد . (پسر
کوچولوی خیالی را به تماشاگران معرفی می‌کند) :
یک خلبان!

به فاتح نو رسیده ،
 فاتح قلهای ناشناخته و سر زمین های بکر ،
 به کسی که از فراز کویر های صعب العبور پرواز
 می کند
 تا نامه انسانی را به انسان دیگر برساند ، درود
 گوئید !

(در حالیکه دست پسر خیالی خود را در دست دارد ، شروع به بالا و پائین رفتن میکند .) بیا ،
 پسرم ، دنیا را تماشا کن . این یک درخت است . به آن تعظیم کن ، سلام کن (طریق تعظیم کردن را باو نشان میدهد .) خوب ، حالا با هم آشنا شدید .
 گوش کن ! آپروش دارد می آید . او یکی از دوستان ماست . باو دست بد . نترس ! « یک لیوان آب خنک بده به پسرم . هوایی گرم است . » (لیوان خیالی آب را به دست پسر خیالی میدهد .) اوه ، پاسبان . بهتر است راهمان را کج کنیم . شاید چند دانه گیلاس هم از درختهای باع فه پونگ خرپول بچینیم . البته کسی نباید ما را بیند . ای حرامزاده ، بیا ! میدانم تو هم دلت گیلاس میخواهد . آهسته ، پسرم . (درحالیکه به اطراف می نگرد ، با احتیاط جلو میروند .) آنجا نه . بیا این پشت . اینجا در پناه بوته ها امن ترا است . نه ، نباید

بی گدار به آب بز نی . درست نیست.

(چنین بنظر میرسد که پسرک مادر را به جلو می کشد و لی مادر استقامت می کند .) نباید احتیاط را ازدست داد . (بالاخره تسلیم می شود .) حالا که اینطور دلت می خواهد ، باشد ... (پسرک را سردست بلند می کند .) دستت به گیلاس ها میرسد ؟ بگذار توی دهنت . باب دهن است . (درحالیکه مشغول خوردن گیلاسی که پسرک دردهان او گذاشته است می باشد .) چه خوشمزه است ابر شیطان لعنت ! دوباره سرو کله پاسبان پیدا شد . باید در برویم . (پا به فرار می گذارند .) خوب ، رسیدیم به خیابان . حالا باید کاملا آرام و معمولی راه برویم تا جلب توجه نکنیم ، انگار هیچ اتفاقی نیفتاده . (درحال قدم زدن با طفل ، شروع به خواندن می کند .)

آلوجهای از قضا

افتادروی سرخانه بدوشی ،

اما مردک با چالاکی

آنرا با دهان قاپید .

(وانگ آبروشن ، درحالیکه دست کودکی را در دست دارد ، داخل می شود . با بہت زدگی شن تهر اینگرد .) که با صدای سرفه وانگ به خود آمده است) : او وانگ ، روز بخیر

شنبه

وانگ

شن‌ته، بطوری که شنیده‌ام او ضماعت خیلی ناجور است. حتی مجبور شده‌ای برای پرداختن قرض خود مغازه را بفروشی. با تمام این احوال، فعلاً این پسرک اینجاست و جا و مکانی هم ندارد. داشت جلوی کشتارگاه پرسه می‌زد. گمان کنم پسرلین توی نجار است، همان مردی که چند هفته پیش کارگاهش را از دست داد و فعلاً به عرق خوری افتاده. بچه‌های او گرسنه و سرگردان در کوچه و خیابان ولو شده‌اند. چه کار میتوانیم برایشان بکنیم؟

(درحالیکه پسرک را از دست وانگ می‌گیرد) : ای

مرد آینده، بیا!

(به تماشاگران) :

آهای، روی سختم با شماست! انسانی

پناهگاهی می‌جويد.

کسی که فردا از آن اوست، امروز را از شما می‌طلبد. دوستش، همان فاتحی که همه می‌شناسید، معرف اوست.

(رو به وانگ) : او هم میتواند در آلونک‌های آقای شوفو، جائی که خود منهم به احتمال قوی خواهیم رفت، زندگی کند. خود من نیز بسزودی صاحب فرزندی میشوم اما این موضوع باید بین خودمان بماند

و گرنه بگوش سون میرسد . سون در حال حاضر به وجود ما احتیاجی ندارد . لین تو را پیدا کن و بگو خودش را بمن برساند .

وانگ

خیلی ممنون ، شن ته . میدانستم که توراه حلی پیدا میکنی . (رویه طفل) : دیدی گفتم ؟ آدمهای خوب همیشه راه چاره‌ای پیدا میکنند . حالا میروم پدرت را خبر کنم .

(عازم رفتن میشود .)

شن ته

وانگ ، تا دو باره یادم نرفته ، وضع دستت چطور است ؟ من قصد داشتم برای توشاهadt بدhem ولی پسر عمویم ...

وانگ

غصه دست مرا نخور . من دیگر یادگرفته‌ام که بدون استفاده از دست راست هم گلیم خودرا از آب بکشم . دیگر تقریباً به آن احتیاجی ندارم . (باو نشان میدهد که بدون کمک دست راست نیز قادر است از ظرفش آب در لیوان بریزد .)

شن ته

ولی نباید بگذاری که دستت خشک بشود . آن گاری دستی را بردار ، تمام چیزهای روی آنرا بفروش و با پولی که از راه فروش آنها بدست می‌آوری ، پیش دکتر برو . از اینکه درباره تو کوتاهی کردم شرمنده‌ام . وقتی بفهمی خانه‌های شوفوی آرایشگر را برای سکونت

و استفاده از آنها پذیرفته‌ام ، چه فکرها که درباره‌من
خواهی کرد .

در آنها افرادی خانمان و حتی خود تو میتوانید زندگی
کنید و این خیلی از دست من مهمتر است . دیگر بهتر
است بروم دنبال نجار . (خارج میشود .)

(دنبال او فریاد میزند) : قول بدہ که همراه من پیش
دکتریائی !

(شین در این فاصله برگشته و سعی دارد با اشاره دست
نظر شن‌ته را بخود جلب کند .)

چه خبر است ؟

مگر دیوانه شده‌ای که میخواهی گاری دستی را با
محصر اثنایه‌ای که برایت باقی مانده بیخشی ؟ دست
او به توجه ربطی دارد ؟ اگر شوفو بفهمد ، آخرین
پناهگاه تراهم از دست خواهی داد . اجرت رختشوئی
مراهم که هنوز نپرداخته‌ای .

چرا اینقدر بدجنسی ؟ (به تماشاگران) :

آبالگد مال کردن همنوع

کاری بس دشوار نیست ؟ حرص و ولع
رگهای پیشانی آنان را متور مساخته است .

دست‌ها ، دستی را به گرمی می‌فشارند
که از روی صفا بسوی آنها دراز شود .

وانگ

شن‌ته

شن‌ته

شین

شن‌ته

تنها آزمندان باید در این راه سختی را برخود
هموار سازند .

وه که چه لذتی است در بخشایش و چه لطفی
در مهر ورزیدن ! سخن محبت آمیز ،
به راحتی آهی آرامش بخش ، از دهان خارج
میشود .

(شین با عصبانیت خارج میشود .)

شن ته (رویه طفل) : تا آمدن پدرت همین جا بنشین .
(پسرک روی زمین مینشیند .)

(مرد وزن میانسالی که در روز افتتاح مغازه به سراغ
شن ته آمده بودند ، در حالیکه هر کدام گونی های بزرگی
بردوش دارند ، وارد حیاط می شوند .)

شن ته ، تنها ؟

زن

(چون شن ته باعلامت سر جواب مثبت میدهد ، زن ، خواهر
زاده اش را که چون دیگران گونی بزرگی بردوش دارد ،
به داخل میخواند .)

پسرعمویت کجاست ؟

زن

شن ته رفته مسافرت .

شن ته

دوباره بر میگردد ؟

زن

نه . فعلا که در فکر فروش مغازه هستم .

شن ته

خبرداریم ، برای همین هم پیش تو آمده ایم . ما چند

زن

گونی برگ تنباكوداریم که یکی از بدھکارها در عوض بدھی اش بما داده . میخواستیم از تو خواهش کنیم آنها را جزء اثایهات به محل جدید ببری . ما جائی برای آنها نداریم . در خیابان هم که نمی شود با آنها راه افتاد . باعث جلب نظر میشود . فکر نمی کنم بعد از آن بلایی که در مغازه تو به سرما آمد ، این لطف را در حق ما نکنی .

شن ته

من حرفی ندارم .
ضمیر اگر کسی پرسید : این گونی ها مال کیست؟ بگو ،
مال خودم .

هنر

مثلما چه کسی قرار است از من بپرسد ؟
(در حالیکه خیره باو می نگرد) : مثل پلیس . آنها باما بدگمانند و قصد دارند روزگار ما را تباہ کنند . خوب ،
گونی ها را کجا بگذاریم ؟

شن ته

نمیدام . راستش ، در این موقعیت میل ندارم دست به کاری بزنم که احتمالاً مرا روانه زندان میکند .

زن

به عالم توجه کم وزیادی میکند ؟ آیا شرط انصاف است که ما تنها سرمایه خود یعنی این چند گونی تنباكو را نیز از دست بدھیم ؟

زن

(شن ته با سماجت سکوت میکند .)

فراموش نکن که این چند گونی تنباكو میتواند سرمایه

هرد

او لیه‌ای برای براه انداختن یک کارگاه کوچک باشد.
ممکن است کاروبارمان دوباره رونق بگیرد .
باشد ، من گونی هارا برایتان نگه میدارم . فعلا آنها را
در انبار میگذاریم .

شنبه

(شنبه همراه آنها داخل اتاق میشود . پسرک بانگاه او را دنبال میکند و سپس در سطل خاکر و بسی بکاوش میپردازد ، چیزی از داخل سطل برمیدارد و مشغول خوردن میشود . در این لحظه شنبه و آن سه نفر بسر - میگردند)

زن

متوجهی که ما واقعاً به تو اعتماد کرده‌ایم ؟
بله . (به محسن دیدن پسرک نخشکش می‌زند .)

شنبه

بنا براین وعده ما پس فردا در خانه‌های آفای شوفو .
باشد . حالا زود از اینجا بروید . حالم دارد بهم میخورد .
(آنان را به طرف دره ل میدهد . آن سه خارج میشوند .)
از فرط گرسنگی توی ز باله‌دانی دنبال خوراکی میگردد .
(طفل را بغل میکند و در حالیکه پوزه آلوده به کثافت

مرد

اورا به تماشاگران نشان میدهد ، از سرنوشتی که این اطفال بینوا به آن دچارند ، ابراز ارزجار میکند . ضمناً سوگند یاد میکند که هیچگاه بر فرزند خویش چنین شقاوتی رواندارد) :

شنبه

اوه پسرم ! اوه خلبان ! به چه دنیائی .

پای خواهی نهاد؟ آیا ترا نیز تا بستان پایه
تنزل میدهند

که در سطل خاکرو به دنبال خوراکی بگردی؟
ترا نیز؟

این پوزه آلوده به کثافت رابشگرید، (به
طفل اشاره میکند.)

بیینید با همنو عانتان چه معامله‌ای میکنید!
آیا برمیوڑ تن خود نیز

رحم نمی‌آورید؟ ای بیچارگان،
حتی در حق خودتان هیم دلسوزی نمیکنید?
پس لااقل من

میخواهم حامی و نگهبان فرزند خویش باشم
حتی اگر مجبور شوم

خود را به بیری درنده بدل کنم. حالا که با
این صحنه رو برو شدم،

میخواهم از همه کس بیرم
و تا فرزندم را نجات نبخشیده‌ام، دمی از پا
نایstem.

آنچه را که در خرابات بامشت ولگددوز
و کلک آموخته‌ام
اکنون، پسرم، بسود تو بکار خواهم بست.

تنها برای تو خوب خواهیم بود در مقابل دیگران ،
اگر لازم باشد ، که لازم است .
بیری وحشی و حیوانی در زندگانی خو .

(می رود تا خود را بصورت پسر عموم در آورد .)
(در حال رفتن) : این بار هم لازم است . امیدوارم
مرتبه آخر باشد .

(شلوارشوی تار ابا خود می برد . شین که اکنون برگشته
است ، او را با کنجکاوی بر انداز می کنند . زن برادر و
پدر بزرگ ، داخل می شوند .)

زن بروادر
مغازه بسته و اسبابها توی حیاط ریخته . دیگر فاتحه
همه چیزرا باید خواند .

شین
نتیجه سبکسری ، بلهوسی و خود پرستی همین است .
سفر به کجا ختم می شود ؟ به پرنگاه ، به آلونک های آقای
شوفو ، در میان شما .

زن بروادر
پس وقتی بفهمد که ما آمده ایم از محل خوابمان شکایت
کنیم ، از تعجب شاخ در خواهد آورد . این آلونکهای
نمناک با کف های پوسیده بیشتر به لانه موش شباهت
دارد تابه خانه . شوقوی آرایشگر هم ، اگر صابونهای
ذخیره اش در آن انبارها کپک نزدیک بود ، آنجارا در
اختیار مانمی نگذاشت . (ادای شوفو را در می آورد .)
« من به شما پناه میدهم ، حالا دیگر چه میگوئید ؟ » ما

میگوئیم : هایه ننگ است .

(مرد بیکار داخل میشود .)

راست است که شن ته میخواهد از اینجا برود ؟

بله . خیال داشت بی سرو صدا از اینجا برود .

از اینکه ورشکست کرده خجالت میکشد .

(خشمگین) : باید پسر عمومیش را به کمک بطلبد . همگی

او را وادار کنید که پسر عمومیش را خبر کند . دیگر از

کسی جز او کاری ساخته نیست .

درست است . گرچه آدم خسیسی است اما بخاطر شن ته

هم که شده مغازه رانجات خواهد داد . آنوقت شن ته

میتواند کمی هم به ما برسد .

من بیشتر به فکر شن ته بودم تا به فکر خودمان . ولی

حق با تو است . بخاطر ما هم که شده باید پسر عمومیش

را به کمک بطلبد .

(وانگ همراه نجار و در حالیکه دست دو کودک را در

دست دارد ، داخل میشود .)

هرچه از تو تشکر کنم باز هم کم است . (رویه حاضران)

قرار شده بما پناهگاهی بدنهند .

کجا ؟

در خانه های آقای شوفو . و این را مدیون فنگ کوچولو

هستیم . بیا اینجا ، پسر ! حتماً شن ته پیش بخودش

هرد بیکار

زن برادر

شین

هرد بیکار

زن برادر

درست

زن برادر

هرد بیکار

من

هرد بیکار

حق

نجار

درست

نجار

کجا ؟

نجار

گفته : « اینجا کسی ایستاده و تقاضای پناهگاهی دارد »
و بلافاصله خانه‌های آقای شوفو را برای ما دست و پا
کرده است . از برادرتان تشکر کنید .

(نجار و دوکودک به مسخره جلوی پسرک تعظیم می‌کنند .)
از تو منونیم ، ای جوینده پناهگاه !

(شوی تا از اتفاق ته مغازه بیرون می‌آید .)
ممکن است از شما بپرسم اینجا چه می‌خواهید ؟
آقای شوی تا !

روز بخیر ، آقای شوی تا . نمیدانستم برگشته‌اید . لین توی
نجار را که می‌شناسید . شن‌ته قول یک آلونک در خانه
های آقای شوفو باوداده .

خانه‌های آقای شوفو خالی نیستند .
پس مانمیتوانیم آنجا زندگی کنیم ؟
نه . من آنها را برای کار دیگری در نظر گرفته‌ام .
منظورت اینستکه ما هم باید آنجا را تحمله کنیم ؟
متأسفانه بله .

آخر این همه آدم کجا بروند ؟
(در حالیکه شانه‌هایش را بالا می‌اندازد) : ظاهر آشن‌ته ،
که فعلا در مسافرت است ، خیال ندارد همینظور شما
را رها کند . ولی کارها باید از این بعد عاقلانه تر
صورت بگیرد . دیگر از خوراک مفت و مجانی خبری

نجار

شوی تا

مرد بیکار

وانگ

شوی تا

نجار

شوی تا

ذن برادر

شوی تا

ذن برادر

شوی تا

نیست در عوض به هر کس این امکان داده می‌شود که زندگی خود را از نو بسازد . شن‌ته تصمیم‌گرفته به همه شما کار بدهد . هر کدام از شما که اکنون همراه من به خانه‌های آقای شوفو بباید ، با زنده نیست .

زن برادر
شوی تا

یعنی ما باید از این بعد برای شن‌ته کار کنیم ؟ درست فهمیدی . باید تباکو پاک کنید . در اینبار چند گونی تباکو هست . آنها را بیاورید .

زن برادر
شوی تا

فراموش نکنید که مسا خودمان روزی صاحب مغازه بوده‌ایم . ترجیح میدهیم برای خودمان کار کیم . تباکو کو هم داریم .

شوی تا

(به مرد بیکار و نجار) : شاید شما که از خودتان تباکوئی ندارید بخواهید برای شن‌ته کار کنید .

(نجار و مرد بیکار با قیافه‌های عبوس بطرف اتفاق می‌روند . صاحبخانه داخل می‌شود .)

خوب ، آقای شوی تا ، فروش مغازه چد شد ؟ من سیصد دلار را آورده‌ام .

صاحبخانه

شوی تا

خانم‌ی چو ، من از فروش مغازه منصرف شده‌ام و تصمیم‌گرفته‌ام اجاره نامه را امضاء کنم .

چی ؟ دیگر به آن پولی که برای خلبان می‌خواستید ، احتیاجی ندارید ؟

صاحبخانه

شوی تا

نه .

صاحبخانه

شوی تا

کرايه شش ماه را هم داريد ؟
 (چك آرایشگر را از روی گاري دستي برميدارد و
 و مبلغی در آن مينويسد) : اين چكى است به مبلغ ده
 هزار دلار از آفای شوفو که دلباخته دخترعمویس
 می باشد. اگر باور نمیکنید ، خودتان ملاحظه بفرمائید.
 دو يست دلار اجارة ششماه شما قبل از غروب آفتاب
 بسدستان خواهد رسید . خوب ، حالا ديگر اجازه
 بدھيد ، به سایر کارها برسم . امروز گرفتاریم خیلی زیاد
 است ، میبخشید .

صاحبخانه

آها ! آفای شوفو پا تو کفش آن خلبان کرده اند ! بند
 که از ددمدی مزاجی و سبک معزی دخترهای جوان
 این دوره و زمانه سخت در حیرتم ، جناب شوی تا !
 (خارج میشود .)

نجار

شوی تا

(نجار و مرد بیکار گونی ها را می آورند .)
 نمیفهمم چرا من باید حمالی ترابکنم ؟
 همینقدر که من میدانم کافیست . این پسرک خیلی خوش
 اشتهاست . او غذا میخواهد ، آفای لین تو .

زن برادر

شین

(به محض دیدن گونی ها) : برادر شوهرم اینجا بود ؟
 بله .

همین را بگو ! آخر من گونی های خودمان را میشناسم ،
 این تباکوها مال ماست .

ذن برادر

بهتر است ایسن مطلب را با صدای بلند نگوئی . این
تبنا کوها مال من است ، دلیلش هم اینستکه در اینبار من
بود . اگر شک داری ، میتوانیم پیش پلیس برویم تا
شک تو بر طرف شود ، چطور است ؟

(با خشونت) : لازم نیست .

پس از قرار معلوم کسی تباکوئی در بساط ندارد .
بنا بر این صرفه در اینست که کمک شن ته را بپذیرید .
حالا لطف کنید و راه خانه های آقای شوفو را بمن
نشان بدھید .

(دست بچه کوچک نجار را میگیرد و خارج میشود .
نجار و دیگر بچه ها ، زن برادر ، پدر بزرگ و مرد بیکار
دنبال او راه می افتد . زن برادر ، نجار و مرد بیکار هر
کدام یک گونی بدوش می کشند .)

شوی تا آدم بد جنسی نیست ولی شن ته خیلی از او
بهتر است .

سر در نمی آورم . شلواری که از روی طناب پائین
آوردم حالا پای پسر عموم است باید رمزی در کار
باشد . خیلی دلم میخواهد بدانم چه آشی در کاسه
است .

(زوج پیر داخل میشوند .)

دوشیزه شن ته اینجاست ؟

زن برادر

شوی تا

وازگ

شهون

پورزن

شین

پیرزن

وانگک

شین

(در حالیکه با اشاره دست آنها را از داخل شدن به
 مغازه منع میکند) : نه ، رفته مسافرت .
 عجیب است . قرار بود چیزی برای ما بیاورد .
 (در حالیکه با ناراحتی به دست خود نگاه میکند) :
 بمن هم قول کمل داده بود . دستم دارد دیگر از کار
 میافتد . اطمینان دارم که بزودی بسرمیگردد . پسر
 عمویش هیچوقت برای مدت زیادی اینجانمی ماند .
 همینطور است ، مگرنه ؟

میان پرده

خوابگاه وانگ

(موزیک. آبرو ش در عالم خواب ، نگرانی و اضطراب
خود را با خدایان در میان میگذارد. خدایان که هنوز
به جستجوی خوبیش ادامه میدهند ، کاملاً خسته و
کوفته بنظر میرسند . خدایان لحظه‌ای توقف میکنند و
سرهایشان را بطرف وانگ میگردانند .)

وانگ

سروران ، پیش از آنکه با حضور خود مرا ایدار کنید ،
خواب میدیدم خواهر عزیزم شن‌ته ، در میان خزه‌ها ،
همان جائی که اجساد کسانی که دست به خود کشی
میزند پیدا میشود ، در تنگنای عجیبی گرفتار شده .
آنچنان با گردنی خمیده در آب شناور بود که گوئی شبی
نرم و سنگینی که با خود حمل می‌کرد او را آهسته در

لجن فرومیکشد . چون اورا صدا کردم ، فریاد زد
که باید بسته حاوی فرمان‌های شما را طوری به آن
طرف رودخانه برسانند که ابدآ ترنشود تا مبادا خطوط
آنها در اثر آغشته شدن با آب درهم و ناخوانا شود .
من چیزی را بوضوح روی پشت او ندیدم اما در عین
بهت زدگی بخاطر آوردم که شما ، بعد از آنهمه
مشکلات که برای یافتن محل خواب داشتید - که
باعث شرمساری است - وشن‌ته شمارا به خانه اش راه
داد ، بعنوان تشکر با او در باره فضیلت های بزرگ
سخن گفتید . مطمئنم که علت نگرانی مرادرک میکنید .

خدای سوہی تو چه پیشنهاد میکنی ؟

وانگ جزئی تسهیلاتی در فرمان‌هایتان ، سروران . بخاطر
نامساعد بودن شرایط موجود ، کمی از حجم بسته
حاوی فرمان‌ها بکاهید .

خدای سوہی مثلًا چه تسهیلاتی ، وانگ ؟

وانگ مثلًا اینکه بجای مهر ورزیدن ، تنها خیر خواهی
کافی باشد یا ...

خدای سوہی ای بیچاره ! این که دشوارتر است .

وانگ یا بجای عدالت ، تنها کمی انصاف .

خدای سوہی این هم مستلزم رحمت بیشتری است .

وانگ پس بجای شرافت ، فقط حسن‌رفتار .

خدای سومی ای سست عنصر ! این دیگر از همه مشکل تراست .
 (خدا یان خسته و کوفته برای خود ادامه میدهد .)

کارگاه تباکو پاک کنی و توتون بری شوی تا

(شوی تا کارگاه تباکو پاک کنی و توتون بری کوچکی در آلونک های آقای شوفدایر کرده است. پشت پرده ها، چندین خانوار که بیشتر آنها زن و کودک هستند، بطرز رقت باری تنگ هم چمباتمه زده اند. در میان آنان زن برادر، پدر بزرک، نجار و فرزندانش دیده می شوند. خانم یانگ و بدنیال او پسرش سون جلوی صحنه می آیند.)

(به تماشاگران) : باید بعرض بر سانم که چطور سون که آدمی بیکاره و گمراه بود، در اثر راهنمائی و سختگیری آقای شوی تا که مورد احترام همگان است، به فردی مفید مبدل شد. بطوریکه همه اهل محل میدانند، آقای شوی تا در کنار اصطبل، کارگاه کوچکی برپا کرد

خانم یانگ

که خیلی بسرعت توسعه یافت . سه ماه پیش خود را
ملزم دیدم که به اتفاق پسرم به سراغ ایشان بروم . پس از
کمی انتظار ، ما را به حضور پذیرفت .

(شوی تا از داخل کارگاه بطرف خانم یانگ می‌آید .)

چه خدمتی میتوانم برایتان بکنم ، خانم یانگ ؟

آقای شوی تا ، میخواهم از پسرم پیش شما ساخت کنم .

امروز صبح پلیس بسراغ ما آمد و گفت که شما بوكال است
از طرف دوشیزه شن‌ته بخاطر نقض قول ازدواج و
بالا کشیدن آن دویست دلار از دست ماشکایت کرده‌اید .

کاملا درست است ، خانم یانگ .

آقای شوی تا ، اگر برایتان مقدور است این بار نیز

ما را بخاطر رضای خدایان در پیشگاه قانون عفو
بفرمائید . پول مورد نظر دیگر خرج شده . بممحض اینکه
نقشه‌های او برای بدست آوردن آن پست‌خلبانی نقش
برآب شد ، دوروزه ته آن دویست دلار را بالا آورد .
میدانم که او آدم پست‌فطرتی است . او حتی اثاث خانه
مرا هم فروخته بود و خیال داشت بدون مادر پیش
به پکن برود . (می‌گراید .) زمانی دوشیزه شن‌ته ارزش

زیادی برای سون قائل بود .

آقای یانگ سون ، سرکار چه دارید بگوئید ؟

(غمگین) پولی دربساط نیست .

شوی تا

خانم یانگ

شوی تا

خانم یانگ

شوی تا

سون

شوي تا

خانم يانگ ، بخاطر احساسی که دخترعموی من ،
به دلائلی که من از درک آنها عاجزم ، نسبت به پسر
فاسدالاخلاق شما دارد ، حاضرم یکبار دیگر او را
آزمایش کنم . اینطور که شن ته میگفت اميد وارست از
طريق کار شرافتمدانه وضع سون تغییر کند . او میتواند
در کارگاه من شروع بکار کند . آن دویست دلار را
هم بتدریج از دستمزدش کسر خواهیم کرد .

سون
بنا بر این بارندان یا کارگاه ؟شوي تا
انتخاب با خود توست .سون
حتماً با شن ته هم دیگر نمیتوانم حرف بزنم ؟

نه .

سون
محل کارم کجاست ؟خانم يانگ
بینهایت مشکرم ، آقای شوی تا . شما خیلی مهر بانید .
خدایان محبت های شما را جبران خواهند کرد (روبه
سون) : تواز راه راست منحرف شده ای . حالا سعی
کن با کار شرافتمدانه زمینه ای بوجود بیاوری که دو
باره بتوانی در چشمهاي مادرت نگاه کني .(سون دنبال شوی تا به کارگاه میرود . خانم يانگ به
جلوی صحنه باز میگردد .)خانم يانگ
(به تماشاگران) : هفته های اول برسون ساخت گذشت .
این کار جوابگوی انتظاراتش نبود . فرصتی دست

نمیداد که عرض اندام کند هفته سوم بود که در نتیجه اتفاق کوچکی شانس به یاریش شتافت . او و نجار سابق ، لین تو ، مأمور حمل گونیهای تباکو شده بودند . (سون و نجار سابق ، هر کدام دو گونی تباکو بردوش دارند .)

نجار سابق (نفس زنان می ایستد و سپس روی یکی از گونی ها می نشیند) : دیگر نا ندارم . دیگر تن این جور کارها را ندارم .

سون (نیر می نشیند) : چرا گونی ها را پرت نمی کنی جلوشان ؟

نجار سابق آنوقت چطور زندگی کنم ؟ تازه برای همین نان بخور و نمیر هم مجبورم از بچه هایم نیز کار بکشم . کاش شن ته اینجا بود و میدید ! او زن خوبی بود .

سون ای ، بد دختری نبود . اگر اوضاع باین ناجوری نبود ، خوب میتوانستیم باهم بسازیم . خیلی دلم میخواهد بدانم کجاست ؟ دیگر بهتر است بکارمان برسیم . معمولا در این وقت روز سرو کله شوی تا پیدا میشود . (از جایشان بلند میشوند .)

سون (که متوجه آمدن شوی تا شده است) : یکی از گونی ها را بده من ، بی عرضه ! (یکی از گونی های لین تو را میگیرد و روی دوش خود می اندازد .)

نجار سابق خیلی ممنون . اگر شن ته اینجا بود . و میدید چطور به
یک پیر مرد کمک میکنی ، نانت توی روغن بود . عجب
روزگاریست !

(شوی تا داخل میشود .)

خانم یانگ (به تماشاگران) : البته آقای شوی تا با همان نگاه اول
متوجه شد که چه کسی از کار کردن ابائی ندارد و در
این جریان دخالت کرد .

شوی تا صبر کنید ببینم ! موضوع چیست ؟ چرا تو فقط یک گونی
حمل میکنی ؟

نجار سابق من امروز کمی خسته ام . یانگ سون محبت کرد و ...
زود برگرد و سه تا گونی بردار . کاری که از یانگ سون
برآید ، از توهם بر می آید . چیزی که هست . یانگ سون
دل بکار میدهد ولی تونه .

خانم یانگ (در فاصله ای که نجار می رود تا دو گونی دیگر بیاورد ،
رویه تماشاگران) : آقای شوی تا هیچ حرفی به سون نزد
ولی این جریان را بخاطر سپرد . و هفته بعد روز پرداخت
دستمزدها ... (میزی کذاشتہ میشود . شوی تا با کیسه
پول وارد میشود ، در کنار سر کارگر - همان مرد بیکار
پیشین - می ایستد و مشغول پرداختن دستمزدها
میشوند . نوبت به سون میرسد .)

یانگ سون ، شش دلار .

سر کارگر

سون بیخشید ام ز من میتواند فقط پنج دلار باشد . (لیست را از دست سرکار گر میگیرد) ملاحظه بفرمایید ! توی لیست نوشته شش روز کار ، در حالیکه من یك روز بخاطر حضور در دادگاه غیبت داشتم . (با ریا کاری) : گرچه میزان دستمزدهادر اینجا بسیار ناچیز است اما من راضی نمیشوم چیزی را که حقمن نیست بگیرم .

سوکاد گمر پس پنج دلار . (به شوی تا) یك اتفاق نادر ، آفای شوی تا .

شوی تا وقتی پنج روز کار کرده ، چرا اینجا نوشته شده شش روز ؟

سوکاد گمر حتماً اشتباه کرده ام ، آفای شوی تا . (روبه سون ، با لحنی سرد) : دیگر چنین اشتباهی پیش نخواهد آمد .

شوی تا (سون را به کناری میکشد) : چند روز پیش متوجه شدم که تو آدم قوی بنیه ای هستی و از بکار بردن نیروی

سوکاد گمر خود در راه منافع کارگاه مضایقه نداری . امروز می بینم که ضمناً آدم درست کاری هم هستی . آیا مکرر اتفاق می افتد که سرکار گر به زیان کارگاه اشتباه کند ؟

سوکاد گمر او در میان کارگرها آشنا بیان زیادی دارد و کارگرها نیز او را از جمله دوستان خود میدانند .

شوی تا فهمیدم . خوب ، خوبی را باید با خوبی جواب داد .

میخواهی پاداشی بتو بدhem ؟

نه . تنها اجازه میخواهم به این نکته اشاره کنم که من آدم با استعدادی هستم . همانطور که اطلاع دارید بنده کوره سوادی دارم . این سرگار گر منظور بدی ندارد اما چون فرد بی سوادیست ، متوجه ضروریات کارگاه نمیشود . آقای شوی تا ، شما یک هفته برای امتحان بمن فرصت بدهید ، فکر میکنم بتوانم بشما ثابت کنم که هوش واستعداد من خیلی بیشتر از تیروی عضلاتم برای کارگاه ارزش دارد .

(به تماشاگران) : این سخنان ، متهورانه بود ، ولی من همان شب به سون گفتم : « توییک خلبانی . نشان بده که در اینجا هم میتوانی خود را به اوچ برسانی . پرواز کن ، شاهین من ! » و حقیقتاً که هوش و سواد بسی کارها میکند . چگونه میتوان بدون برخورداری از آنها جزء طبقه بستر بود ؟ پسرم در کارگاه آقای شوی تا کارهایی صورت داد که بیشتر به معجزه شناخت داشت . (سون با پاها ای از هم گشاده پشت سر کارگرها استاده است . کارگرها یک سبد پر از برق که تباکور ادست بدست میکنند)

سون آهای ! اینطوری کار میکنند ؟ سبد را باید تند تردست بدست کرد . (کودکی را مخاطب قرار میدهد) : تو میتوانی بنشینی روی زمین تا توی دست و پای سایرین

سون

خانم یانگ

سون

نباشی . توهمندی تو این سبدها را پر کنی . آره ، با تو هستم . حرامزاده‌های تن پرور ! پس برای چی به شما اجرت میدهیم ؟ سبدرا تندتر دست بدست کنید ! بسر شیطان لعنت ! پدر بزرگ را از خط خارج کنید . بگذارید با بچه‌ها تنبای کوپاک کند . خوب ، حالا دیگر بساط تنبای برچیده شد . با آهنگ ضربه‌های دست من کار کنید !

(دستهایش را بهم میکوبد و سبد سریع‌تر دست بدست می‌شود .)

خانم یانگ (به تماشاگران) : و دشمنی‌ها و تحقیرهای نابخردان - که هیچ فردی از گزند آنها در امان نیست - پسرم را از انجام وظایفش باز نداشت . (یکی از کارگرها سرود « فیل هشتم » را میخواند و سایرین در موقع خواندن برگشتهای با او هم‌صدا می‌شوند .)

سرود فیل هشتم

۱

آقای چینگ هفت تا فیل داشت
که با یکی دیگر می‌شدند هشت تا .
آن هفت تا سرکش و هشتمی رام ،
و همین هشتمی مراقب سایرین بود .
آهای ! تندتر بجنبید !

آقای چینگ جنگلی دارد .
 که قبل از فرار سیدن شب بایستی هموار شود .
 و دیر زمانی به شب نمانده است .

۲

هفت تا فیل جنگل را هموار میکردند ،
 و هشتمی ، باستثنای سواری دادن به آقای چینگ ،
 تمام روز را با بیماری در کناری می ایستاد
 و زحمت سایرین را تماشامیکرد .
 آهای ! درخت ها را تندتر بکنید !
 آقای چینگ جنگلی دارد
 که قبل از فرا رسیدن شب بایستی هموار شود .
 و دیر زمانی به شب نمانده است .

۳

هفت تا فیل دیگر تن بکار نمیدادند ،
 از درخت کندن بستوه آمده بودند .
 آقای چینگ بر هفت فیل خشم گرفت ،
 اما به هشتمی پیمانه ای شلتونک داد .
 این کار چه معنی داشت ؟
 آقای چینگ جنگلی دارد .
 که قبل از فرا رسیدن شب بایستی هموار شود .

و دیرزمانی به شب نمانده است .

۴

هفت تا فیل دیگر عاج نداشتند .

تنها عاج فیل هشتمی آسیبی ندیده بود .

این یکی دیگران را از پای درآورده و خودش سالم
مانده بود .

و آقای چینگ ناظر بود و قاهقه می خندید .

آهای ؟ درخت ها را تندتر بکنید !

آقای چینگ جنگلی دارد

که قبل از فرار سیدن شب باستی هموار شود .

و دیر زمانی به شب نمانده است .

(شوی تا ، در حالیکه سیگار برگ میکشد ، با قدمهای

آهسته جلو می آید . یانگ سون در خواندن برگشت

بند سوم با دیگران هم صدا شده و با ضربه های دست

آهنگ کار را سریع تر کرده است .

(به تماشاگران) : در واقع هرچه از آقای شوی تا

تشکر کنیم هنوز کم است . او تقریباً بدون دخالت

مستقیم ، بلکه تنها با سختگیری و تدبیر باعث شد که

تمام استعدادهای نهفته سون شکوفا شود . او برخلاف

دختر عمومی محترم ش ، هیچگاه وعده های سر خرم من

به سون نداد بلکه او را وادار به انجام کار شیر افتدانه

خانم یانگ

کرد . سون امروز با سون سه ماه پیش کاملا فرق
کرده است . حتماً شما حرف مرا تصدیق میکنید . به
قول قدیمی‌ها استعداد انسان مثل ناقوسی است که چون
آن را بنوازی بصدای در می‌آید و در غیر این صورت
خاموش است .

۹

مخازه دخانیات دروشی شن ته

(مغازه به یک دفتر کار با مبلهای راحت و قسالیهای خوش نگ تبدیل شده است . بارانمی بارد . شوی تا ، فربدتر از پیش ، درحال خدا حافظی باز و ج قالی فروش است . شین که کاملا نو فوار شده ، شنگول و رتدانه آنها را تماش میکند .)

از اینکه نمیتوانم بگویم کی برمیگردد متأسفم ...
شوی تا
پیوzen امروز نامهای محتوی دویست دلاری که زمانی باو
قرض داده بودیم بدست ما رسید . گرچه نامه آدرس
فرستنده نداشت اما برای ما روشن است که شن ته آنرا
فرستاده . خیلی دلمان میخواهد برایش نامه بنویسم .
آدرسش کجاست ؟

- شوي تا
پير مرد
پير زن
- متاسفانه آدرس اوراهم نميدانم .
بيا برويم .
بالاخره يك روزی برميگردد .
- (شوي تا تعظيم ميکند . زوج پير مرد دو ناراحت خارج
ميشوند .)
- شهن
- پول آنها خيلي دير بدستشان رسيد . حالا ديگر مغازه
از دستشان رفته ، برای اينکه نتوانستند مالبات آنرا
بموقع بپردازند .
- شوي تا
شين
- چراب من مراجعه نكردند ؟
هيچکس از روی رضا و رغبت پيش شما نمي آيد .
او ايل منتظر بودند که خود شن ته برگردد زيرا سند و
مدرکي نداشتند . در آن روزهای بحرانی ، پير مرد به
تب سختی دچار شد وزنك شب و روز در کنار او نشسته
بود .
- شوي تا
شين
- (مجبور ميشود بنشيند زира حالت خوب نيست) : دو
باره سرم گيج ميرود .
- شين
- (در حال يکه مواظب اوست) : تودر ما هفتم هستي .
هيچان برایت خوب نيست . خوشحال باش که لااقل
مرا داري . هيچکس نمیتواند بدون کمک ديگران از
عهده تمام کارها برآيد . در آن لحظات حساس من در
کنار تو خواهم بود . (می خندد .)

- شوي تا (با بيحالي) : ميتوانم روی اين حرف حساب کنم ،
شين ؟
- شين چه جور هم . البته کمي برایت خرج برميدارد .
- شين يقهات را باز کن ، حالت بهتر ميشود .
- شوي تا (با آه و ناله) : شين ، تمامش بخاطر اين بچه است .
شين بله ، همه اش بخاطر بچه است .
- شوي تا چيزی که هست ، من دارم بسرعت چاق ميشوم . بالاخره
حلب نظر ميکند .
- شين مردم آنرا به حساب پولداری و خوشگذراني ميگذارند .
شوي تا تکلیف بچه چه ميشود ؟
- شين اينرا روزی سه چهار بار می پرسی . او را بدست يك دايه
مي سپاريم ، بهترین دايه اي که ميتوان با پول اجير کرد .
- شوي تا بله . (وحشت زده) : و او هيچ وقت نبارد شوي تا را
بييند .
- شين هيچ وقت . هميشه فقط شن ته را .
- شوي تا ولی شايقاتي که در محله پخش شده چي ؟ آن مرد که
آفروش با حرفهای يامقتض چي ؟ همه کمین اين مقاذه
را ميکشنند .
- شين تا وقتی آرایشگر به قضيه پی نبرده مهم نیست . بيا ، يك
جرعه آب بخور !
- (سون بالباس ترو تمیز ، در حالیکه پروندهای دردست

دارد ، داخل میشود و حیرت زده شوی تا را در میان بازو وان
شین می بیند .)

سون مثل اینکه مزاحم شدم ؟

(در حالیکه باز حمت از جا بلند میشود و تلو تلو خوران
بطرف در میرود) : تسا فردا ، خانم شین (شین
دستکش هایش را به دست میکنند و تبسم کنان خارج
میشود .)

سون

شوی تا

شین و دستکش ! از کجا ؟ چطور ؟ برای چی ؟ نکند
شما را سر کیسه میکند ؟ (چون شوی تا جواب نمیدهد)
مگر شما هم دستخوش این قبیل احساسات میشوید ؟
خنده دار است . (ورقه ای از میان پروندها بیرون
می آورد) : تازگیها آنطور که باید و شاید سر حال
نیستید ، مثل سابق نیستید . دمدمی مزاج و نامصمم
شده باید . آیا مریض هستید ؟ ضررش متوجه شر کت
میشود . دوباره نامه ای از پلیس رسیده . میخواهند در
کارگاه را تخته کنند . می گویند آنها نمیتوانند اجازه
بدهنند که بیش از دو برابر تعدادی که قانون مجاز دانسته
در یک آلونک کار کنند . باید کاری بکنید ، آقای
شوی تا .

(شوی تا لحظه ای اورا با بهتر زدگی نگاه میکند . آنگاه
به اتفاق پشت مغازه میرود و با پا کت بزرگی بر میگردد .

از داخل پاکت یک کلاه لگنی بیرون می آورد و روی
میز میاندازد .)

شوی تا نمایندگان شرکت باید سرو وضع آراسته ای داشته
باشند .

سون آنرا برای من خریده اید ؟
شوی تا (بابی تفاوتی) : امتحان کن بین یتمی آید ؟
(سون شگفت زده اورا مینگردو کلاه رابه سرمیگذارد .
شوی تا کلاه را روی سرسون کمی به اینطرف و آنطرف
میچرخاند و را برانداز میکند .)

سون خدمتگزارشما . امادو باره از جواب دادن طفره نروید .
امروز باید با آرایشگر راجع به پروژه جدید مذاکره
کنید .

شوی تا شرایط پیشنهادی آرایشگر غیرقابل قبول است .
سون بالاخره من باید بدانم چه شرایطی ؟
شوی تا (موضوع راعوض میکند) : اتاق ها باندازه کافی خوب
هستند .

سون بله ، برای این بی سروپاها نی که در آنها کار میکنند خوب
است ولی برای تباکوهانه . تباکوهادر آنجانم میکشد .
من قبل از برگزاری جلسه با خانم می چور ارجع به
ساختمان هایش مذاکره میکنم . اگر آنها را بدست
بیاوریم ، میتوانیم تمام این خرت و پرت ها را بیرون

بریزیم . آنهادیگر بدرد نمی خورند . در موقع صرف
چای کمی پاهای گوشتالودخانم می چو رانوازش میدهم ،
آنوقت کرايه ساختمانها نصف خواهد شد .

(با صدای بلند) این کار را باید بکنی . میل دارم بخاطر
حفظ اعتبار و حیثیت شرکت همیشه رفتاری موقر ، رسمی
وسوداگر آنه داشته باشی .

حالا چرا اینقدر عصبانی شده اید ؟ بخاطر شایعاتی که
در محله بر سر زبانهاست ؟

من به شایعات اهمیت نمی دهم .
پس باید بخاطر بارانی بودن هوا باشد . باران همیشه شمارا
عصبانی و غمگین میکند . کاش دلیلش را میدانستم !

صدای ونگ (از خارج) :
من اینجا زیر باران ایستاده ام
و آب می فروشم .
با آنکه راه درازی را
برای این چند جرعه آب پیموده ام ،
واکنون فریاد میزنم آب بخرید ،
هیچکس عطش زده و مشتاق .
خریدار آن نیست ،

پولی بهای آن نمی پردازد و آنرا نمی نوشد .
باز سروکله این آبروشن لعنتی پیدا شد ! آنان دوباره

شوي تا

سون

شوي تا

سون

سون

شروع میکند به جار و جنجال راه انداختن .

صدای وانگ (از خارج) : یعنی دیگر آدم خوب توی این شهر پیدا نمیشود ؟ حتی در این شهر که روزی زن خوبی مثل شن ته در آن زندگی میکرد ؟ اکنون آن کسی که چند ماه قبل بخاطر تسکین خاطر خودش حتی بهنگام باریدن باران لیوان آبی از من خرید، کجاست ؟ کسی او را ندیده است ؟ کسی از او خبری ندارد ؟ شبی به این خانه آمد و دیگر هرگزار آن خارج نشد .

سون بروم دهنش را لجن بزنم ؟ باو چه مربوط که شن ته کجاست ؟ در ضمن ، من فکر میکنم شما محل سکونت اورا به کسی نمیگوئید تا من هم باخبر نشوم .

وانگ (داخل میشد) : آقای شوی تا ، یکبار دیگر از شما میپرسم : شن ته کی بر میگردد ؟ آلان شیش ماه است که به مسافت رفته . (شوی تا جوابی نمیدهد .) در این مدت خیلی اتفاق‌ها افتاده که با بودن او اتفاق نمیافتد . (شوی تا همچنان سکوت میکند .) آقای شوی تا ، در محله شایع شده که احتمالاً بلائی بسرشن ته آمده . ما ، یعنی دوستان او ، خیلی دلواپس او هستیم . ممکن است محبت کنید و نشانی او را بدهید ؟

شوی تا متأسفانه فعل و قوت ندارم . هفتة دیگر سری بمن بزن .
وانگ (هیجان‌زده) : ضمناً چند روز یست که سهمیه برج

مستمندان جلوی در مغازه گذاشته می‌شود و این موضوع مردم را به فکر اندانخته است.

مردم از این موضوع چه نتیجه‌گیری می‌کنند؟
که شن‌ته اصولاً به مسافرت نرفته است.

بلکه؟ (از آنجاکه وانگ سکوت می‌کند) : پس من خودم بتو جواب میدهم، و این آخرین جواب منست. اگر خودت را دوست شن‌ته میدانی، جناب وانگ، تا آنجایی که برایت ممکن است کمتر درباره محل سکونت او سؤال کن. از من به تو نصیحت.

چه نصیحت خوبی! آقای شوی‌تا، شن‌ته قبل از عزیمت‌ش بمن گفت که باردار است.

چی گفتی؟
(عجلانه) : دروغ می‌گوید.

(خیلی جدی رو به شوی‌تا) : آقای شوی‌تا، خیال نکنید که دوستان شن‌ته از جستجوی او دست‌بر خواهند داشت. آدم خوب باین سادگیها فراموش نمی‌شود. امثال شن‌ته کم‌پیدا می‌شوند (خارج می‌شود). (شوی‌تا، حیرت زده، بانگاه او را دنبال می‌کند).

آنگاه به اتفاق پشت مغازه می‌رود.

(منقلب رو به تماشاگران) : شن‌ته آبستن است! دارم شاخ در می‌آورم! عجب حقه‌ای بمن‌زده‌اند! حتماً

شوی‌تا
وانگ

شوی‌تا

وانگ

سون

شوی‌تا
وانگ

سون

دخترک بلا فاصله جریان را به پسر عمومیش گفته و این
 پست فطرت هم فوراً دخترک را از اینجا دور کرده است.
 حتماً باو گفته : زودباش ! چمدانها را بیند و پیش
 از آنکه پدر بچه از قضیه بویرد، اینجا را ترک کن ! این کار
 بر خلاف نظام طبیعت است . برخلاف انسانیت است .
 من صاحب پسری میشوم، يك يانگ دیگر به جمهمان اضافه
 میشود . آنوقت چه اتفاقی میافتد؟ دخترک غیبیش میزند و از
 من هم اینجا بیگاری میکشند . (سخت به خشم می آید).
 بایک کلاه مرا ریشخند می کنند . (کلاه را لگد مال
 می کنند .) جانی ! دزد سرگردانه ! بچه دزد ! و دخترک
 هم در واقع بی سرپرست است . (صدای حق هق گریه
 از اساقه شنیده میشود . مون ساکت میشود .)
 این صدای حق هق گریه از کیست ؟ شوی تا ، این تخمه
 سگ حرامز ! ده که گاهی گریه نمی کند . پس این کیست
 که گریه می کند ؟ و اینکه هر روز صبح برنج جلوی در
 گذاشته میشود چه معناشی دارد ؟ یعنی دخترک هنوز
 اینجاست ؟ فقط او را پنهان کرده است ؟ در غیر اینصورت
 چه کسی دارد آنجا گریه میکند ؟ عجب لفمۀ چرب و
 فرمی ! اگر آبستن باشد ، باید هر طور شده اورا پیدا
 کنم .
 (شوی تا از اساقه بیرون می آید ، جلو در میرود و خیره

- به باران نگاه میکند .) سون شوی تا
- خوب ، دخترک کجاست ؟
 (در حالیکه دستش را نزدیک گوشش میبرد و گوش تیر میکند) : يك احظه صبر کن ! آلان ساعت نه است اما کوچکترین صدای شباهه همیشود ، عجب باران تندي میبارد ۱ سون شوی تا
- (بالحنی کنایه آمیز) : مثلا میحو استبد صدای چه چیز بباید ؟ سون شوی تا
- صدای هو زپیمای پستی .
 شوی تا سون شوی تا
- يک وقت شنیدم که دلت عصراهند پرواز کنی . دیگر علاقهات را از دست داریدی ؟ سون شوی تا
- من از شغل فعلی خودم شکایتی ندارم ، اگر منظورتان این باشد . من از شب کاری حوش نمی آید . پروازهای پستی هم شبها صورت میگیرد . من دلستگی عجیبی باین شرکت پیدا کرده ام . هر چه باشد متعلق به همسر آینده منست ، هر چند که فعلا در مسافت است . حالا واقعاً به مسافت رفته است ؟ شوی تا سون شوی تا
- چرا این سوال را میکنی ؟
 شاید برای اینکه هنوز مسائل مربوط باو نوابسم کاملابی تفاوت نیست . سون شوی تا

- شوي تا سون اين موصوع ميتواست برای دختر عمومیم حال ناشد در هر حال منافع او آنقدرها فکر مران خود مشغول داشه که اگر مثلاً آزاديش را از او سلس کرده باشند، لحظه‌ای حواب بچشم برود .
- شوي تا سون مثلاً چه کسی آزادی او را سلس کرده باشد ؟
- شوي تا سون مثلاً شما (سکوت)
- شوي تا سون در اینصورت چیکار میکرديد ؟
- شوي تا سون قل از هرچیز راحع به سمت خودم از بوساش مامدا کرده میکردم .
- شوي تا سون که اينطور از اير شرك ، که خود من ناشم طر تو را تأمین کند ، از حستجوی فامردم ساخت دست میکشی ؟
- شوي تا سون چه سمتی را در شركت برای خود در نظر گرفته‌اي رياست . يعني خيال دارم شما را اخراج کنم و اگر شركت بجان من ترا اخراج کند ؟
- شوي تا سون آنوقت باحتمال قوي دوباره ارميگردم ، اما به تنها بلکه ؟
- شوي تا سون ملکه همراه پاسبان .
- که همراه پاسبان؟ فرص کنیم پاسبان کسی را در ایجا

بیدا نکند؟

آنوقت حتماً آن اتفاق را هم باز می‌حواده کرد.
آقای شوی تا، اشتباق من برای یافتن "همسر دلتندم
فروشیں بحواله کرد. احساس میکنم ماید کاری کنم
که متواتم: وباره اورا در میان باز واتم نگیرم. (آرام):
نو آسنس است و دل کسی احتیاج دارد. ته در کنارش
باشد لاره اس س با آن فرومن در این بار: صحبت کم

(خارج مسوی)

(شوی تا بدو حرکت مانگاه اور ادبائی می‌کند سپس
با عجیله ده: اتفاق بر میگردد. کلیه لسو ره موژد احتیاج
ش نه، او قابل رسیدن پوش، بیراهن و سنت بوالب را
سرود می‌آورد. مدتی به شالنگردی که از روح فائی
فروش حریثه بود، نئاه میگشت بعد سعی چیزها را در
پارچه‌ای می‌پیچد اما چوں صدای پانی دگوشن می‌خورد
آبراز بیز پهان می‌کند. حالم صاححانه و آقای شوفو
داحل می‌شوند، به شوی تاسلام می‌کند و چتر و چکمه -
جاشان را در گوشه‌ای می‌کند از بد)

صاححانه
کم کم با ایر دارد شروع می‌شود؛ آقای شوی تا
فصل عم انگیریست.

صاححانه
معاون نامیکنان که حاس؟ از آن سپهانی اس که زینها
برایش عش میکند ولی شما که را بی راریه باو نگاه

سون

صاححانه
شوفو

صاححانه

نمی کنید. بهر صورت اوحدهایتش را در احرای و طایف
محوله نبایز دخالت میدهد و ناین ترتیب نفعش به شما
هم میرسد.

(در حالیکه تعظیم میکند) : بفرمائید بنشینید!

(همگی می نشینند و مشغول سیگار کشیدن میشوند.)

دوستان من، بعلت جریان غیر متربه‌ای که میتواند عوایق
ناخوشایندی دربرداشته باشد، مجبورم در مذاکراتی
که اخیراً با شما درباره اقدامات بعدیم داشتم، شتاب
کنم. آقای شوفو، کارگاه من با مشکلات موافق شده.
ابنکه تازگی ندارد.

ولی این بار پلیس صریحاً تهدید کرده که اگر مدارکی
که نشان دهنده اقدامات جدی من برای پیاده نمودن بیک
پروژه جدید باشد ارائه ندهم، آنرا تعطیل خواهد کرد.
آقای شوفو، مسئله تنها دارائی دختر عمومیم که همیشه
مورد توجه شما بوده، مطرح است.

آقای شوی تا، من اصلاً حوصله ندارم راجع به
پروژه‌های شما که دائماً درحال توسعه است صحبت
کنم. من از شامی که قرار است با دختر عمومیتان صرف
کنم حرف میزنم، شما به مشکلات مالی اشاره میکنید.
من ساختمان هایم را بمنظور پناه دادن به مستمندان در اختیار
دختر عمومیتان میگذارم، شما در آنها کارگاه دایسر

شوی تا

شوی تا

شوفو

شوی تا

شوفو

میکنید. من در وجه آن دخترچک میدهم، شما آنرا
وصول میکنید. دختر عمویتان غیب میشود و شما
تفاضای وام صدهزار دلاری دارید و مدعی هستید که
این ساختمانها کوچک است. آقای محترم، دختر
عمویتان کجاست؟

آقای شوفو، خونسرد باشید. امروز برایتان خبر
خوشی دارم. او بزودی برمیگردد.
بزودی؟ کی؟ کلمه بزودی را هفته‌هast که ازدهان
شما می‌شنوم.

من که از شما امضاء نخواشم. فقط پرسیدم که اگر
دخترعمویم برمگردد، حاضر هستید در پروژه‌های جدید
شرکت کنید؟

هزار بار گفتم که من دیگر بپیچوچه حاضر نیستم باشما
مذاکره کنم. در عوض برای هر گونه مذاکره با دختر
عمویتان کاملاً آماده‌ام. اما اینطور بنظر میرسد که
شما می‌خواهید در راه چنین مذاکره‌ای سنگین‌دازید.
دیگرنه.

پس چه موقع این مذاکره صورت میگیرد؟
(با بی‌اطمینانی) : سه‌ماه دیگر.

(با ناراحتی) : پس بنده هم سه ماه دیگر امضا
میدهم.

شوی تا

شوفو

شوی تا

شوفو

شوی تا

شوفو

شوی تا

شوفو

شوى تا

شوفو

ولى کارها باید قبل از روبراه شرد
شوى تا ، شما میتوانید مقدمات تمام کارها را فرایم
کنید بشرط اینکه اطمینان داشته باشید که دفتر عمومیتار
این بار واقعاً برمیگردد .

شوى تا

خانم می‌چو ، شما هم بنوبه خود حاضرید سه پلیس
اطمینان خاطر بدجید که ساخته‌انهای کارگاه‌تان را در
اختیار من خواهید گذاشت ؟

صاحبخانه

البته ، بشرط اینکه معاون شما هم در اختیار من باشد
از این شرط من که هفتنه‌هast است اطلاع دارید . (رو و
شوفو) : جوانک در کار معاملات عجیب زرینگ است
و من هم بیک مدیر خوب احتیاج دارم .

شوى تا

سعی کنید بفهمید که در این موقع و با این مشکلات و
وضع مزاجی بدی که دارم نمی‌توانم آقای یانگ سون
را از دست بدهم . من از همان او ایل حاضر بودم بحاطر
شما از او چشم بپوشم ، ولی ...

صاحبخانه

آها ! ولی !

(سکوت)

شوى تا

باشد ، او فردا در دفتر کارشما حاضر می‌شود .
شوى تا ، خوشوقنم که تو انسنید این تصمیم را بگیرد
اگر واقعاً بنا باشد دوشیزه شن‌ته را بگردد ، وجود این
جوانک در اینجا کاملاً بیمورد حواهد سود چنانکه

همه‌ما میدایم، این حواله زمانی بدهوی دفترک را تحت تأثیر قرارداده بود.

شوی تا

(درحالیکه تعظیم میکند) : کاملا درست است. از اینکه مدتی از پاسخ دادن به سؤالاتی که در مرد ختر عمومیم شن‌ته و آفای یانگ سون میشد، طفره میرفتم، که البته دور از شأن یک تاجر است، مادرت میخواهم، آخر ایندو زمانی باهم روابط بسیار نزدیکی داشتند.

خواهش میکنم.

صاحبخانه

(درحالیکه بطرف درنگاه میکند) : دوستان، بگذرید از گفتگویمان به نتیجه برسیم. امروز در این مکان که زمانی مغازه‌ای محقرو بی قواه بود و تنها مستمندان محله از آن دخانیات میخربندند، ما، یعنی دوستان شن‌ته، تصمیم به دایر کردن دوازده مغازه زیبا میگیریم که از این بعد در آنها بهترین نوع دخانیات بفروش بررسد. شنیده‌ام که مردم بمن لقب سلطان تباکوی سچوان را داده‌اند. درواقع من تنها بخاطر دختر عمومیم دست باین کار زدم. همه چیز متعلق به‌او، فرزندان و توانده‌هایش خواهد بود.

شوی تا

(از خارج صدای همه‌مة جمعیت شنیده میشود، سون، وانگ و پاسبان داخل میشوند) .

پاسبان

آفای شوی تا، متأسفانه مجبور بمخاطر هرج و مرچی

که در محله بوجود آمده بهشکایت یکی از کارمندان
شرکت خود شماکه مدعی است شما آزادی دختر
عمویتان را سلب کرده‌اید، رسیدگی کنم.

این موضوع حقیقت ندارد.

آقای یانگ سون مدعی است که صدای حق‌گریه‌ای
از اتفاق پشت دفتر کارشما شنیده که فقط میتوانسته است
صدای یک زن باشد.

صاحبخانه خیلی مضحك است. من و آقای شوفو، دونفر از ساکنان
سرشناس این شهر که پلیس در صحبت اظهارات آنها... ید
ندارد، شهادت میدهیم که اینجا صدای گریه کسی
شنیده نشده است. ما داشتیم در کمال آرامش سیستان
هایمان را میکشیدیم.

پاسبان متأسفانه من دستور دارم که اتفاق مورد بحث را باز می
کنم.

(شوی تا در را باز میکند. پاسبان، در حالیکه تعظیم
کوتاهی میکند، جلوی در میرود، سری به درون میکشد،
سپس بر میگردد و میخندد.)

پاسبان اینجا واقعاً کسی نیست.

سون (که خود را به نزدیک پاسبان رسانده است) : ولی
صدای حق‌گریه از همین جا می‌آمد. (چشمش به
میزی که شوی تا بسته را زیر آن پنهان کرده است

شوی تا

پاسبان

صاحبخانه

پاسبان

پاسبان

سون

می‌افتد . بسرعت بطرف آن می‌رود .) این بسته آن موقع
اینجا نبود .

(بسته را باز می‌کند و لباسها و سایر لوازم شن‌ته را نشان
میدهد .)

وازگ و اینها عال‌شن‌ته است ! (بطرف در می‌رود و فریاد می‌زند)
لباسهای شن‌ته را پیدا کردند .

پاسیان (در حالیکه لباسها را ضبط می‌کند) : شما ادعای می‌کنید
که دختر عمومیتان بمسافرت رفته ، آنسوخت لباسها و
لوازمش در بسته‌ای ، زیر هیز شما ، پیدا نشود . آقای
شوی‌تا ، دخترک را کجا می‌توانیم پیدا کنیم ؟

شبیه‌ی تا من آدرس او را نمیدانم .
پاسیان ما یه تأسف است .

صداع‌آئی از هیان جمعوت : چیز‌های شن‌ته را پیدا کرده‌اند . سلطان
تبنا کو دخترک را سربه نیست کرده .

پاسیان مجبورم از شما بخواهم که همراه من به کلاستری بیاید .
شوی‌تا (در مقابل خانم صاحب‌خانه و آقای شوفو تعظیم می‌کند) :
از جریانی که پیش آمد معدرت می‌خواهم . اما بالآخره
سچوان هم قاضی دارد . مطمئنم که همه چیز بزودی
روشن می‌شود . (همراه پاسیان خارج می‌شود .)

وازگ جنایت و حشتگی رخ داده .

سون (درمانده) : اما از آنجا عدای حقیقی که نیمه‌ی آمد !!

هیان پرده

خوابگاه وانگ

(موزیک . خدایان برای آخرین بار در رؤیای آپروش ظاهر میشوند . خدایان کاملاً تغییر شکل داده اند . از ظاهرشان پیداست که راه درازی را پشت سر گذاشته ، خستگی آنها را از پا در آورده و با حوادث ناگواری رو برو شده اند . یکی کلاهش را گم کرده و دیگری یک پای خود را دراثر برخورد با تله روباه گیری از دست داده است . هرسه پا بر همه اند .)

وانگ
چه عجب که بالاخره آمدید ! حوادث و حشتناکی در مغازه دخانیات فروشی شن ته رخ داده . چندماهیست که شن ته دوباره بسافرت رفته . پر عمومیش تمام کارها را قبضه کرده . امروز او را دستگیر کردند .

میگویند شن‌ته را بقتل رسانده تامغاژه او را تصاحب کند . ولی من باور نمی‌کنم ، زیرا شن‌ته خودش بخواب من آمد و گفت که پسر عمومیش اورا زندانی کرده . آه ! سروران من ، شما باید فوراً به اینجا برگردید و اورا پیدا کنید .

خدای اولی نفرت انگیز است . جستجوهای ما به نتیجه‌ای نرسید . خیلی بندرت به آدمهای خوب برخوردم . آن چند نفری را هم کسه یافتم ، آنچنانکه شایسته و بایسته مقام انسانیت است زندگی نمی‌کردند . بالاخره تصمیم گرفتم بهمان شن‌ته امید بینایم .

خدای دومی بشرط آنکه همانطور خوب مانده باشد .

وانگ در این شکی نیست . اما فعلاً که غیب شده .

خدای اولی پس تمام زحمات ما به هدر رفت .

خدای دومی استقامت داشته باش !

خدای اولی چه فایده ؟ اگر او پیدا نشود ، باید از این کار دست بکشیم . در دنیای عجیبی هستیم ! همه‌جا فقر و دنائی و سقوط ! حتی طبیعت را نیز به نابودی کشانده‌ایم . درختهای زیبا بزیر سیمهای متعدد گردن شکسته و در فراسوی کوهها ، توده‌های عظیم دودسر آسمان کشیده و صدای غرش توپها بگوش میرسد . وهیچ کجا آدم خوبی یافت نمی‌شود که بتواند روی پای خود بایستد .

خدای سومی افسوس ، ای مرد آپنروش ، ظاهر افرمانهای مانعیلی طاقت فرساست . از آن میترسم که مجبور شویم بر تمام احکام اخلاقی ای که وضع کرده ایم خط بطلان بکشیم . مردم برای نجات زندگی ماده خود باندازه کافی گرفتاری دارند . نیات خیر آنها را به لب پرتگاه سوق میدهد ، انجام اعمال نیک آنان را به قعر پرتگاه سرنگون میسازد . (رویه دو خدای دیگر) : این دنیا قابل زیست نیست . باید این واقعیت را پذیرید .

خدای اولی (بالحنی تند) : نه ، مردم لیاقت ندارند .

خدای سومی چونکه دنیا همچون زمهیر است .

خدای دومی برای اینکه مردم مست عنصرند .

خدای اولی شخصیت خود را فراموش نکنید ، عزیزان من ! برادران ، ما نباید تردید به خود راه دهیم . بهر حال ما یکنفر را یافتیم که خوب بود و هنوز هم آلوده نشده است . فقط غیبیش زده . بیائید در پیدا کردن او عجله کنیم ! مگر نگفته بودیم که همه چیز دو باره رو برآه میشود ، بشرط آنکه یکنفر را پیدا کنیم که بتواند در این دنیا ناب بیاورد ؟ فقط یکنفر ؟

(خدایان بسرعت از نظر ناپدید میشوند .)

دادگاه

(فاصله به فاصله ، شوفو و خانم صاحبخانه ، سون و
مادرش ، وانگ و نجار و پدر بزرگ و روپی جوان و
زوج پیر ، شین ، پاسبان وزن برادر دیده میشوند .)
شوی تا آدم با نفوذیست .
میخواهد دوازده مغازه باز کند .

پیروز

وازنگ

نجار

چطور ممکن است قاضی بتواند با وجود آشنائی
نزدیکی که با دوستان متهم یعنی شوفوی آرایشگر و
میچوی ملاک دارد ، حکم عادلانه ای صادر کند ؟

دیشب شین را دیده اند که یک غاز چاق و چله از طرف
آقای شوی تا به آشپزخانه قاضی میبرده . از ته سبد
روغن میچکیده .

پیوزن
وانگ
پاسبان

(به وانگ) : دیگرشن ته بیچاره را پیدا نخواهند کرد.
آره ، فقط خدایان میتوانند حقیقت را آشکار کنند.
ساكت ! قضات تشریف آوردن .

(خدایان در لباس قضاوی داخل میشوند . در حالیکه
بطرف جایگاه قضات میروند ، در گوش یکدیگر زمزمه
میکنند .)

خدای سومی بشرطی همه بفهمند که کارتهای شناسائی ما جعلی است
و گندش بالاباید .

خدای دومی دل درد بلا مقدمه قاضی هم بیشتر آنها را به صرافت
خواهد انداخت .

خدای اولی بر عکس ، بعد از خوردن یک نصفه غاز ، خیلی هم عادی
خواهد بود .

این قاضی ها که تازه واردند .
و خیلی هم عادل .

(خدای سومی که عقب تراز دون خدای دیگر راه میرود ،
حرف اورامی شنود ، سر بر میگرداند و با ولبع خند میزند .
خدایان در جای مخصوص می نشینند . خدای اولی با
چکش روی میز میکوبد . پاسبان شوی تا را بداخل
سالن دادگاه می آورد . با ورود شوی تا صدای هسو
سوت جمعیت بلند میشود ، اما او خود را نمی بازد و با
گامهای استوار و موقر پیش میرود .)

پاسبان

خودتان را برای مواجه شدن با یک اتفاق غیرمنتظره
آماده کنید ! قاضی فو - بی چینگ امروز نیامده اند .
ولی قاضی های تازه وارد هم چندان سختگیر بنظر نمیرسند .
(بمجرد اینکه چشم شوی تا به خدایان میافتد ، بیهوش
میشود .)

رؤسپی جوان قضیه از چه قرار است ؟ سلطان تباکو و بیهوش
شدن ؟

ذن برادر

با دیدن قضات تازه وارد ، البته .
وائگت مثل اینکه آنها را شناخت . من که سردرنمی آورم !
خدای اولی (محاکمه راش رو ع میکند) : شماشوی تا ، همان تاجر
تباكو هستید ؟

شوق تا

خدای اولی شما متهم هستید که دخترعموی بلافصل خود را سر به
نیست کرده اید تامغاڑه اورا تصاحب کنید . آیا به گناه
خود اعتراف می کنید ؟

شوق تا

خدای اولی (در حالیکه پرونده را ورق میزند) : ابتدا به نظر پاسبان
 محل درباره کردار و رفتار متهم و دخترعموی او گوش
 میدهیم .

پاسبان

دوشیزه شن ته دختری بود که خودش رادر دل همه جا
کرده بود و بقول عوام به کار کسی کاری نداشت . ضمناً

آقای شوی تا هم آدمی است پاییند اصول. گاهی دست و دل بازیهای دخترک او را مجبور می‌کرد که شدت عمل نشان بدهد. با وجود این، عالی‌جنابان، برخلاف دختر عمومیش، شوی تا همیشه حامی و طرفدار قانون بود. او یکبار دزدی عده‌ای او باش را که دختر عمومیش در کمال سادگی بآنها پناه داده بود، بر ملا ساخت و بار دیگر حتی دختر عمومیش را در آخرین لحظات از دادن شهادت دروغ بر حذر داشت. در نظر بندۀ آقای شوی تا فردی با شخصیت و متبع قانون است.

خدای اولی آیا کس دیگری هم هست که بخواهد به نفع متهم در رد اتهام واردۀ اظهار نظر کند؟

(آقای شوفو و خانم صاحب‌خانه جلومی آیند.)

(آهسته در گوش خدایان) : آقای شوفو، یکی از متنفذان شهر.

در این شهر همه آقای شوی تا را بعنوان یک تاجر معتبر می‌شناسند. ایشان معاون دوم اطاق اصناف و کاندیدای انتخابات شورای داوری نیز هستند.

(حرف اورا قطع می‌کند) : البته از طرف شما. شما هم طرف معامله او هستید.

(آهسته) : یک موجود مزاحم! بندۀ، بعنوان رئیس سازمان رفاه اجتماعی، می‌خواهم

پاسبان

شووفو

وانگ

پاسبان

صاحب‌خانه

نظر دادگاه را باین نکته جلب کنم که آقای شوی تا
علاوه بر اینکه در نظردارند مناسبترین محیط کار را
برای کارگرانی که در کارگاه تباکو پاک کنی ایشان
کار میکنند فراهم آورند ، مرتباً به نوانخانه ما نیز
کمک مالی میدهند .

پاسیوان (آهسته) : خاتم می‌چو ، یکی از دوستان نزدیک
قاضی فود-بی - چنگ .

خدای اولی صبحیح ولی مامجبویم به حرف کسانی هم که میخواهند
علیه متهم اظهار نظر کنند گوش بدیم .

(وانگ ، نجار ، زوج پیر ، مرد بیکار ، زن برادر و
روسپی جوان جلو می‌آیند .)

پاسیوان نحاله‌های محله !
خدای اولی بسیار خوب ، نظر شما درباره رفتار و کردار شوی تا
چیست ؟

صد آها (درهم و برهم) : او مارا از زندگی ساقط کرده - بمن
ظلم کرده ما را از راه بدر کرده - درماندگان را
استثمار کرده - دروغ گفته - حقه بازی کرده - دست به
جنایت زده .

خدای اولی در برابر این اتهامات چه حرفی دارد ؟
شوی تا عالی‌جنابان ! من جز نجات هستی دختر عمومیم کار دیگری
نکرده‌ام . من تنها در مواقعي به سراغ او می‌آمدم که

خطر از میان رفتن مغازه کوچکش اورا تهدید میگرد.
 تابحال فقط سه بار مجبور شده ام دخالت کنم . من هیچگاه
 نخواسته ام برای همیشه اینجا بمانم . بار آخر شرایط
 ایجاد کرد که اینجا بمانم . در تمام این مدت فقط درد
 سرداشتم و بس . دختر عمومیم معحبوب مردم بود ، در
 حالیکه میباشد کارهای ناخوش آیند و پردرد سررا
 من انجام میدادم . بهمین خاطر هم مورد تنفر قرار گرفته ام .
 البته که مورد تنفری . نمونه اش قضیه هما ، عالیجنابان !
 (رو به شوی تا) : فعلا نمیخواهم راجع به آن گونی های
 تنباكو حرف بزنم .

چرانه ؟ چرانه ؟

(به خدايان) : شن ته بما پناه داد ، در حالیکه اين مرد
 ما را روانه زندان کرد .

شوي تا
 ذن بروادر
 خوب ، شما شيريني دزدide بوديد .
 حالاطوري حرف ميزند که انگار دلش برای شيرينيهای
 مردك قناد سوخته بود . او میخواست مغازه را صاحب
 شود .

شوي تا
 ذن بروادر
 آن مغازه که اردوگاه آوارگان نبود ، خود خواهها !
 ولی ما جای ديگري نداشتيم .

شوي تا
 وانگ
 آخر تعداد شما خيلي زياد بود .
 اينها چي ؟ (به زوج پير اشاره ميكند .) اينها هم خود

خواه بودند ؟

پمر هر د

شوی تا

وانگ

شوی تا

شین

تسوی تا

شین

شوی تا

وانگ

شوی تا

وانگ

سون

ما که اندوخته خودمان را در اختیارش نه گذاشتیم .

چرا باعث شدی مغازه ما از دست برود ؟

برای اینکه دختر عمومیم میخواست بیک خلبان بیکار

کمک کند تا او بتواند دو باره پرواز کند . من مأمور

تهیه آن پول شدم .

شاید شن ته میخواست باو کمک کند ولی تو فقط به آن

پست نان و آب دار خلبانی در پیکن چشمداشتی . به

غازه تنها قانع نبودی .

اجاره مغازه خیلی زیاد بود .

این بیک حرف را من تصدیق میکنم .

ودختر عمومی من از مغازه داری سرور شده ای نداشت .

درست است . ضمیناً عاشق آن مردک خلبان هم بود .

مگر حق نداشت کسی را دوست بدارد ؟

چرا . پس به چه جهت او را مجبور کردی که با مردی

که مورد علاقه اش نبود ازدواج کند ؟ منظورم این آفای

آرایشگر است .

چون مرد مورد علاقه اش نا اهل از آب در آمد .

منظورت این آفاست ؟ (به سون اشاره میکند .)

(در حالیکه از جا می پرد) : و چون آدم نا اهلی بود ،

در کارگاه استخدامش کردی !

میخواستم ترا اصلاح کنم ، اصلاح .
بهتر است بگوئیم میخواستی از او یک سر عمله خوب
بسازی .

شوی تا زن برادر وانگ
و وقتی اصلاح شد ، اورا به این سر کار خانم فروختی ؟
(به خانم صاحبخانه اشاره میکند .) یارو کوس رسوایت
را بر سر بازار زده است .

شوی تا زن برادر وانگ
زیرا تنها بشرطی حاضر بود ساختمانهایش را در اختیار
من بگذارد که سون دست نوازشی به سرو گوشش
بکشد .

صاحبخانه
چه دروغها ! دیگر اسم ساختمانهای مرا نبر ! من دیگر
کاری به کار تو ندارم ، قاتل ! (آزرده خاطر خارج
میشود .)

سون
(با قاطعیت) عالیجنابان ! باید مطلبی را بعرضستان برسانم
که بنفع متهم است .

زن بوادر
البته ، اگر تو بنفع او حرف نزنی ، کی بزند ؟ هر چه
باشد تو کارمند او هستی .

هر دیکار
سر کارگری از او بد جنس تر پیدا نمیشود . جنسش
خورده شیشه دارد .

سون
عالیجنابان ! متهم ممکن است هر بلائی که بگوئید بسر
من آورده باشد اما با وجود این قاتل نیست . من چند
دقیقه قبل از بازداشت او ، صدای گریه شن ته را از

اتاک ته مغازه شنیدم .

خدای اولی (باکنجهکاوی) پس او هنوز زنده است؟ هرچه شنیده‌ای
باز کر جزئیات برایمان تعریف کن !

سون (در حالیکه احساس پیروزی میکند) : صدای حق هق
گریه ، عالیجنابان ، صدای حق هق گریه !

خدای سومی و تو صدای گریه اوراشناختی ؟

سون ممکن است من صدای شن ته را نشناسم ؟
نه . آخر باندازه کافی او را بگریه انداخته‌ای .

سون و با وجود این اوراخوشبخت کردم . آنوقت این مرد
(بهشود تا اشاره میکند) . میخواست اورابتوب فروشد .

شوی تا (بهسون) : برای اینکه تو اورادوست نمیداشتی .
نه ، علتش این بود . بخاطر پول بود .

شوی تا ولی پول را برای چه مصرفی میخواستم عالیجنابان ؟
(روبهسون) : تو میخواستی که شن ته از تمام دوستانش

چشم بپوشد اما آرایشگر ، پول و ساختمانها یاش را در
اختیار او گذاشت تا از این راه به بینوایان کمک شود .
برای اینکه بتواند به کارهای نیکیش ادامه بدهد ، « مجبور
بودم اورا با آرایشگر نامزد کنم .

وانگ پس چرا بعد از آنکه آن چک امضاء شد ، او را از
انجام کارهای نیک باز داشتی ؟ چرا دوستان شن ته را
به آن آلونکهای کثیف یعنی کارگاه تباکو پاک کنی

- خودت فردستای ، ای سلطان تباکو ؟
برای خاطر بچه اش .
- شوی تا
نجار
- بچه های من چی ؟ با بچه های من چه معامله ای کردی ؟
(شوی تاسکوت میکند .)
- وازگ
حالاسکوت میکنی ا خدایان آن مغازه کوچک را به
شن ته بخشیدند که سرچشمme نیکی ها باشد ، اما تو دائماً
سر میرسیدی و مانع میشدی .
- شوی تا
شهین
- (از کسوره درمیرود) : چون در غیر اینصورت چشمme
می خشکید ، احمدق ا
حق با اوست ، عالیجنابان .
- وازگ
شوی تا
- چشمme ای که نشود از آن بهره گرفت به چه درد می خورد ؟
انجام کارهای نیک انسان را به نابودی می کشد .
- وازگ
شوی تا
- (بالحنی خشونت آمیز) : اما انجام اعمال ناشایست
زندگی مرفهی را برای انسان فراهم می آورد ، بله ؟
چه بلائی بسرشن ته خوب ما آورده ، بد ذات ؟ سروران
من ، مگر چند نفر انسان خوب وجود دارد ؟ شن ته
یکی از این افراد انگشت شمار بود . روزی که این مرد
دست مرا شکست ، شن ته می خواست برای من شهادت
بدهد ، واکنون من برای او شهادت میدهم ، شهادت میدهم که
او زن خوبی بود . (دستش را برای ادای سوگند بالامیرد .)
- خدای سوهی
دستت چه آسیبی دیده ، ای آفروش ؟ انگار کاملاً از

کار افتاده است .

وانگ

(در حالیکه به شوی تا اشاره میکند) : همه اش تفضیر اوست ، فقط او . شن ته میخواست بمن پول بدهد تا بتوانم پیش دکتر بروم که سروکله این مرد پیداشد . تو سر سخت ترین دشمن شن ته بودی .

شوی تا

تنها دوست او ، من بودم .

او کجاست ؟

جهیزت

بمسافرت رفته .

کجا ؟

وانگ

اینرا دیگر نمی گویم .

شوی تا

ولی چرا مجبور شد بمسافرت برود ؟

جهیزت

(با فریاد) چون در غیر اینصورت شما او را مثله میکردید .

شوی تا

(ناگهان سکوت صحته را در بر میگیرد .)

شوی تا

(که در صندلی فرورفته است) : دیگر طاقت ندارم . میخواهم همه چیز را صریح و روشن بگویم . وقتی هیچ کس جز قضات در سالن نماند ، همه چیز را اعتراف میکنم .

جهیزت

میخواهد اعتراف کند ! محکوم شد !

جهیزت

خدای اولی (در حالیکه با چکش روی میز میکوبد) : سالن دادگاه را تخلیه کنید !

(پاسیان جمعیت را از سالن بیرون میکند .)

(درحال خارج شدن بانیشخند) : حالا همه از تعجب

شین

شاخ درمی آورند !

شوی تا

همه رفند ؟ بیش از این نمی توانم سکوت کنم .

سروران ، من همان لحظه اول شما راشناختم .

خدای اولی خوب ، بگو چه بلائی برسر زن خوب ایالت سچوان

آورده ای ؟

شوی تا

پس بگذارید به این حقیقت وحشتناک اعتراف کنم .

زن خوبی که شما از آن صحبت می کنید ، خود من

هستم

(ماسک را از صورتش بر میدارد و لباسهایش را پاره

میکند و اینک ، دربرابر آنها ، شن ته است که ظاهر

میشود .)

خدای دوهی

شن ته !

بله ، خود من هستم . شوی تا وشن ته ، هردو خود من

هستم

این فرمان شما

که خوب باش و در عین حال زندگی کن ،

همچون آذرخشی مرا به دوپاره کرد .

نمیدام چه شد که نتوانستم در آن واحد ،

هم در حق دیگر ان نیکی کنم و هم در حق خودم .

برایم بس مشکل بود که هم یار دیگران باشم
و هم یاور خویش .

آه که زندگی کردن در دنیای شما چه دشوار
است ! بسی فقر ! بسی حرمان ! دستی که به
قصد کملک بسوی مستمندان دراز شود ،
بلا درنگ از کتف جدا میکنند ! کسی که
در مانده‌ای را یاری دهد ، خود در مانده میشود !
کیست که بتواند برای دیر زمانی
از پاشتی‌ها پرهیزد ، وقتیکه نخوردن گوشت
آدمی را بدامان مرگ میکشاند ؟
از چه منبعی میباشد آنچه را که موردنیازم بود
تأمین میکردم ؟

تنها از خودم . اما آنگاه خود از پای در آمدم
سنگینی بار نیات خیر مرا به قعر خاک فرمید ،
در حالیکه اگر ظلم روا میداشتم ،
قدرت از آنم بود و از بهترین نوع گوشت
تغذیه میکردم .

باید دنیای شما نقصی داشته باشد .
چرا بدی را پاداش میدهند و مجازاتی این چنین
سنگین
در انتظار نیکو کاران است ؟ و ه کچه اشتیاقی

در درونم نهفته بود .

که در ناز و نعمت پروردگار شوم ! امادر کنار آن
آگاهی مرموزی نیز ، زیرا مادر خوانده ام .

مرا با آب روان شستشو داد و ازین رو چشمی
تیزی بن نصیبیم شد . در عین حال ، حس همدردی
آنچنان روح را می آزد که از نظاره این نهمه
فقر و نکبت ،

بیدرنگ همچون گرگی بخشم می آمدم .
آنگاه حس میکردم که مسخ میشوم
و لبهایم به پوزه درندگان بدل میشود .
کلام دلپذیر ، طعم خاکستر را در دهانم داشت .
با وجود این دلم میخواست فرشته محله های
فقیر نشین باشم .

بخشن برایم لذت بخش بود . از مشاهده چهره ای
خوشبخت

بر فراز ابرها پرواز میکردم .
لعت بر من که آنچه مرتکب شدم ،
بخاطر کمال به همسایگانم ،
عشق ورزیدن به معشو قم .
و نجات پسر خرد سالم از درماندگی بود .
برای نقشه های والای شما ، ای خدا ! ایان !

من ، این انسان بینوا ، بس حقیر بودم .

خدای اولی (سخت ناراحت) : ای نگون بخت ، دیگر حرف نزن !
پس تکلیف ما که از باز یافتن تواین چنین خوشحال
چه میشود ؟

اما من باید بشما میگفتم که انسان بدنها دی که مردم
اینهمه اعمال زشت را باو نسبت دادند ، خود من
هستم .

خدای اولی تو همان زن خوبی هستی که مردم از او به نیکی یاد
کردند .

نه ، آن انسان بدنها هم هستم .

خدای اولی یک سوء تفاهم ! چند پیشامد ناگوار ! چند همسایه
سنگدل ! کمی تعصب بیش از اندازه !

خدای دومی ولی از این بعد چگونه به زندگیش ادامه دهد ؟

خدای اولی از عهده او بر می آید . او زنی نیرومند و پرتوان است و
قدرت تحمل خیلی چیزها را دارد .

خدای دومی مگر نشنیدی چه گفت ؟

خدای اولی (بالحنی تن) : مهملات ! مهملات محض ! باور
کردنی نیست ، مطلقاً باور کردنی نیست ! آیا باید اعتراف
کنیم که فرمان های ما جانفرسا است ؟ آیا باید از آنها
چشم بپوشیم ؟ (با افسردگی) : هرگز . آیا دنیاباید
تفییر یذیرد ؟ یه چه ترتیب ؟ به دست چه کسی ؟ نه ، همه

چیز درست همانطور است که باید باشد . (با چکش روی
 میز میزند .) و حالا - (با اشاره او موزیک نواخته
 میشود . نور سرخرنگی صحنه را می پوشاند .)
 بیائید باز گردیم . این دنیای کوچک
 ما را سخت دربند کشیده است شادیها یش
 بمانشاط بخشد و غمهایش بر رنجمان افزود .
 با وجود این ،
 بر فراز ستارگان ، مشتاقانه بیاد تو خواهیم بود ،
 بیاد شن ته ، این انسان خوب ،
 بیاد تو که در اینجا گواه وجود ناپدایی مائی
 و در این ظلمت سرد این چراغ کوچک را بدست
 داری .
 بدرود ، موفق باشی !

(با اشاره او سقف می شکافد . پاره ابری صورتی
 رنگ فرومی نشیند . خدایان ، در حالیکه بر آن جای
 گرفته اند ، آرام بسوی آسمانها بپرواز درمی آیند .)
 آه ، نه ، سروران ! این جمار اترک نکنید ! مرانهانگذارید !
 شن قه
 چطور میتوانم دو باره در چشمهای آن زوج پیر که
 مغازه شان را از دست داده اند و آن مرد آبفروش با
 دست فلخش ، نگاه کنم ؟ چگونه در برابر آرایشگر
 که دوستش ندارم و سون که دوستش دارم ، از خسود

دفاع کنم؟ و فرزندی نیز بمن عطا فرموده اید . بزودی
پسر کوچکم بدنیا می آید و از من غذا میخواهد . من
نمیتوانم در اینجا بمانم .

(و حشتشده بدری که آزار کنندگان او از میان آن
بدرون خواهند ریخت چشم میدوزد .)

خدای اولی تومیتوانی . تنها خوب باش ، همه چیز درست میشود .
(شهود داخل میشوند و باشگفتی قضات را ، درحالیکه
برپاره ابری صورتی رنگ در فضای معلق اند ، می بینند .)
وانگ سجده کنید ! خدایان در میان ماظاھر شده اند . سه تن از
برترین خدایان در جستجوی انسانی خوب به سچوان
آمدند . آنها اورا یافته بودند ، اما ...

خدای اولی اما ندارد . او اینجاست .

جههیت شن ته !!!

خدای اولی او نمرده ، فقط خودش را پنهان کرده بود . او ، این
انسان خوب ، در میان شما خواهد ماند .

شن ته ولی من به آن پسر عموم احتیاج دارم .

خدای اولی نه بطور دائم .

شن ته اقلا هفته ای بکار .

خدای سومی ماهی یک مرتبه کافیست .

شن ته آه ! ای سروران ، از اینجا نروید ! من هنوز همه چیز
را بشمانگفته ام . من بشما ساخت احتیاج دارم .

خدايان

(سه‌نفری سرود « معراج خدايان بر پاره ابر » را صر

ميدهند) :

آوخ که بيش از ساعتی گذرا

نمی‌توانيم در اينجا بمانيم.

چون برای توصيف گوهری بچنگ آمده

بسیار در آن خیره شوي ، زیبائیش را ازدست

ميدهد .

پیکرهایتان در امواج سیال و طلائی نور

سایه‌می افکند ،

پس باید ما را رخصت دهید

که به منزلگاه خوبش باز گردیم ، به دیار هیچی .

کمک !

شن‌ته

اکنون که جستجوی ما پایان گرفته ،

بگذاريد بسوی آسمانها بحر کت در آئيم !

گرامی باد ، گرامی !

زن خوب ایالت سچوان

(خدايان ، در حالیکه شن‌ته همچنان حیرت‌زده دست

bsوی آنهادر از کرده است ، در حال تبسم و دست‌تکان

دادن ، از نظرها ناپدید می‌شوند .)

خدايان

ناشر نسخه الکترونیک

Ketabnak.com